

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O INTERVENTNIH UKREPIH ZA ZAJEZITEV EPIDEMIJE COVID-19 IN OMILITEV NJENIH POSLEDIC ZA DRŽAVLJANE IN GOSPODARSTVO

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Izbruh okužb zaradi nalezljive bolezni COVID-19 ob koncu leta 2019 na Kitajskem se je februarja 2020 razširil tudi na območje držav Evropske unije, že na začetku zlasti v države, na katere meji Republika Slovenija. Posledično se je virus razširil tudi v Republiki Sloveniji.

V Uradnem listu RS, št. 19/20 z dne 12. 3. 2020, z veljavnostjo dne 12. 3. 2020 ob 18.00, je objavljena Odredba o razglasitvi epidemije COVID-19 na območju Republike Slovenije. Razglasitvi epidemije COVID-19 so sledile objave različnih pravnih aktov z ukrepi za zajezitev epidemije. Ti ukrepi v največji možni meri predstavljajo omejitev javnega življenja in javnega zbiranja ljudi na območju Republike Slovenije, s čimer nastajajo tudi posledice na področju gospodarstva, kmetijstva, gozdarstva, izpolnjevanja davčnih obveznosti, šibkejših družbenih skupin oziroma na vseh ravneh družbe. Z Zakonom o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20; v nadaljevanju ZIUZEOP) so bili zaradi posledic epidemije določeni dodatni ukrepi, s katerimi se za čas trajanja ukrepov do 31. maja 2020, z možnostjo podaljšanja, preprečujejo oziroma blažijo negativne posledice virusa COVID-19 za državljanke in državljane (v nadaljevanju: državljane) ter gospodarstvo, na področju dela in plačevanja prispevkov za socialno varnost, zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, socialnega varstva, pravic iz javnih sredstev in uveljavljanja pravic iz naslova starševskega varstva, davkov, javnih financ, plač v javnem sektorju in gospodarskih družbah v neposredni in posredni večinski državni lasti, kmetijstva, gozdarstva in prehrane, upravljanja z vodami, kulture, znanosti in raziskovanja, preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, zavarovalništva in trga finančnih instrumentov, javnega naročanja, pogodbenih kazni, izvršbe in osebne stečaja in izvajanja javnih storitev. V praksi so se v zvezi z ZIUZEOP pojavile nekatere nejasnosti, ki jih je treba dodatno opredeliti.

Za ukrepe, vezane na epidemijo, je treba zagotoviti sredstva, ki jih ob pripravi proračuna države ni bilo mogoče načrtovati.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga zakona je omiliti posledice epidemije COVID-19 za državljane ter gospodarstvo z ukrepi na različnih področjih. Z zakonom se popravljajo nejasnosti iz ZIUZEOP.

2.2 Načela

Predlog zakona je po svoji naravi začasen, saj ureja vsebino, povezano z virusom COVID-19. Predlog zakona sledi načelu varovanja zdravja in življenja ljudi ter zagotavljanja likvidnosti gospodarskim subjektom ter naslednjim načelom:

1. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram

Epidemija COVID-19 je ves svet pahnila v popolnoma novo in nepredvidljivo situacijo, tako z vidika njenega trajanja ter posledic na družbo in posameznike ter njihov vrednostni sistem. V luči te negotovosti zakonodajalec nima le pravice, temveč tudi dolžnost, da zakonodajo prilagaja danim družbenim razmeram in jo tudi spreminja, če to narekujejo spremenjena družbena razmerja. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram se v teh družbenih razmerah torej kaže kot ključni element načela pravne države.¹

2. Načelo socialne države

Načelo socialne države daje zakonodajalcu pri zagotavljanju in uresničevanju socialne varnosti njegovih državljanov široko polje proste presoje. Načelo je povezano z načelom vzajemnosti in solidarnosti.²

3. Načelo zakonitosti

Načelo zakonitosti od državnih organov zahteva, da morajo njihova posamična dejanja temeljiti na zakonu ali na zakonitem predpisu (četrti odstavek 153. člena Ustave Republike Slovenije).

4. Načelo učinkovitosti

Nujni ukrepi, ki jih država sprejema za obvladovanje in zmanjševanje negativnih posledic epidemije virusa COVID-19 na prebivalstvo in gospodarstvo, morajo biti čim bolj učinkoviti.

5. Načelo ekonomičnosti postopka

Postopki dodeljevanja finančnih sredstev in spodbud se morajo voditi hitro, s čim manjšimi stroški in čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence v postopku.

6. Načelo solidarnosti

Zakonski ukrepi sledijo načelu solidarnosti in vzajemne pomoči med bolnimi in zdravimi.

7. Načelo transparentnosti

Zaradi preprečevanja zlorab so prejemniki finančnih vzpodbud zavezani k transparentnosti njihovega pridobivanja.

2.3 Poglavitne rešitve

Z zakonom se popravljajo nejasnosti iz ZIUZEOP in določajo dodatni ukrepi za zajezitev epidemije in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo. Poglavitne rešitve so nanašajo na:

- trajanje ukrepov (jasnejša določitev);
- pogoje za dodelitev državne pomoči (določajo se pogoji za dodelitev pomoči po zakonu z vidika pravil državnih pomoči);
- ukrepe na področju dela in plačevanja prispevkov za socialno varnost, to je na povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo in zaradi odsotnosti iz razloga višje sile, oprostitve plačila prispevkov za te delavce, oprostitve plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za zaposlene, ki delajo, izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka in na oprostitve plačila prispevkov za

¹ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-80/16, U-I-166/16, U-I-173/16 z dne 15. 3. 2018, 38. točka obrazložitve.

² Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-313/98 z dne 16. 3. 2000, 5. točka obrazložitve.

- samozaposlene osebe, verske uslužbenke, družbenike in kmete (jasnejša določitev pogojev za pridobitev pomoči oziroma vračila prejetih pomoči, razširitev upravičencev do mesečnega temeljnega dohodka in oprostitve plačila prispevkov tudi na tiste samozaposlene, kmete, družbenike in verske uslužbenke, ki niso do polnega zavarovalnega časa vključeni v zavarovanje na podlagi 15., 16., 17., petega odstavka 25. in šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2. V teh primerih so upravičeni do sorazmernega dela temeljnega dohodka, razširitev oprostitve plačila za delodajalce tudi na plačilo prispevkov za poklicno zavarovanje, določitev upravičenosti do mesečnega kriznega dodatka tudi v invalidskih podjetjih in zaposlitvenih centrih);
- ukrepe s področja vzgoje, izobraževanja in znanosti (praktično usposabljanje z delom pri delodajalcih);
 - ukrepe na področju socialnega varstva, pravic iz javnih sredstev in uveljavljanja pravic iz naslova starševskega varstva (določitev upravičenosti do enkratnega solidarnostnega dodatka tudi za uživalce poklicnih pokojnin, razširitev enkratnega dodatka tudi na določene člane kmetije, na izredne študente, ter za določene druge ranljive skupine pod določenimi pogoji npr. družinske pomočnike, upravičence do starševskega dodatka, upravičence do dodatka za nego, do materinskega oziroma starševskega nadomestila, do delnega plačila za izgubljen dohodek, pa zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemek, upravičence do nadomestila po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov, določene upravičence, po zakonih, ki urejajo vojne veterane in vojne invalide);
 - ukrepe na davčnem področju (dodatna olajšava za donacije Republikli Sloveniji za namen odprave posledic epidemije COVID -19, začasna oprostitvev plačila DDV od dobav in pridobitev zaščitne in medicinske opreme znotraj Unije, splošno pravilo v zvezi z oprostitvijo plačila dohodnine za primerljive dohodke z virom izven slovenije);
 - ukrepe na področju delovanja javnega sektorja v času epidemije (dopolnjena pravila glede razporejanja delovnega časa zaradi nujnih potreb, posebnosti glede nadomestila plače v času odsotnosti z dela javnega uslužbenca iz razlogov epidemije, posebne ureditve glede financiranja dodatkov za delo v rizičnih razmerah ter na področju pravic do izrabe letnega dopusta);
 - ;
 - ukrepe na področju kmetijstva, gozdarstva in prehrane (trajanje ukrepov, začasno in občasno delo v kmetijstvu se širi tudi na brezposelne osebe);
 - ukrepe na področju odloga plačila kreditnih in drugih obveznosti, nastalih na podlagi zakona, ki ureja pomoč za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb in zadrug v težavah;
 - ukrepe glede plačilnih rokov (jasna določitev veljavnosti ureditve – le za osebe, ki niso druge javne osebe v smislu Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih),
 - ukrepe na področju preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (začasna prilagoditev načina izvajanja identifikacije stranke in preverjanja njene identitete);
 - ukrepe na področju izvršbe in osebnega stečaja;
 - ukrepe na področju izvajanja javnih storitev (kritje določeni stroškov izvajalcem javnih storitev, ki v času epidemije ne izvajajo storitev);
 - ukrepe glede vračila prejetih sredstev (izključitev določenih ukrepov, na katere delodajalec nima vpliva, iz obveznosti vračila v primeru izplačil določenih dohodkov, natančnejša določitev izplačil, ki se upoštevajo, določitev pristojnosti Finančne uprave Republike Slovenije za celovit nadzor v zvezi z uveljavljanjem določenih pravic);
 - ukrepe na področju gradbene zakonodaje;
 - ukrepe na področju ravnanja z odpadno embalažo;
 - ukrepe na področju turizma (uvedba vrednotnic);
 - ukrepe na področju metodologije določitve upravičenih stroškov elektro operaterjev;
 - dopolnitev kazenskih določb.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona bo imel finančne posledice za državni proračun in druga javnofinančna sredstva. Pri tem bodo določene rešitve imele vpliv na zmanjšanje prihodkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter občinske proračune, kar pa sicer ne predstavlja neposredno izpada prihodkov omenjenih blagajn, saj bo ta primanjkljaj kril državni proračun. Ocenjujemo tako, da bo za financiranje predlaganih rešitev za čas veljavnosti zakona, to zvišalo odhodke državnega proračuna za okoli 36,6 mio eurov.

1. Na področju dela in plačevanja prispevkov za socialno varnost

Z novelo zakona se ureja upravičenost humanitarnih in invalidskih organizacij do povračila nadomestila plače delavcem, ki so na začasnem čakanju na delo. Glede na to, da so mnoge humanitarne in invalidske organizacije v času epidemije svoje aktivnosti še okrepile, ocenjujemo, da od skupnega števila zaposlenih (v mesecu marcu je bilo približno 1.200 zaposlenih), organizacije na čakanje v povprečju ne bodo napotile več kot 20 odstotkov svojih delavcev. To pomeni, da bi morali za financiranje tega ukrepa, s strani državnega proračuna, zagotoviti okoli 0,8 mio eurov sredstev.

Novela zakona ima določene rešitve na področju dela in plačevanja prispevkov za socialno varnost. Znotraj teh začasnih ukrepov je predvidena razširitev plačila prispevkov za poklicno zavarovanje za zavezance, ki so dolžni plačevati prispevke za poklicno zavarovanje. S predlogom se oprosti tiste zavarovance, ki so vključeni v poklicno zavarovanje, ne glede na to, ali v času uporabe ukrepov še naprej opravljajo delo in prejemajo plačo za delo, ali prejemajo nadomestilo zaradi upravičene odsotnosti z dela. Po oceni Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je pričakovati, da bo za čas veljavnosti zakona s strani državnega proračuna, za financiranje tega ukrepa treba za približno 12.000 zaposlenih zagotoviti okoli 6 mio eurov dodatnih sredstev.

Po predlogu zakona bo s strani državnega proračuna zagotovljeno tudi financiranje mesečnega kriznega dodatka v invalidskih podjetjih in zaposlitvenih centrih. Upoštevajoč podatke Statističnega urada RS je bilo v invalidskih podjetjih in zaposlitvenih centrih zaposlenih okoli 12.000 delavcev, od tega okoli 6.000 invalidov. Iz tega naslova je pričakovati, da bo moral zagotoviti državni proračun okoli 2,4 mio eurov sredstev za čas trajanja ukrepa, ob predpostavki, da je mesečno v ukrep vključenih 6.000 zaposlenih.

Izredna pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka bo pripomogla k izboljšanju položaja tudi tistih zavarovancev, ki so zavarovani na podlagi 15., 16., 17., petega odstavka 25. člena in šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2, vendar na teh podlagah v zavarovanje niso vključeni za polni zavarovalni čas. V tem primeru bodo upravičeni do sorazmernega dela mesečnega temeljnega dohodka glede na delež vključitve v vrsto zavarovanja. Ob predpostavki števila teh zavarovancev, ki so zavarovani sočasno na različnih zavarovalnih podlagah ocenjujemo, da bo treba zagotoviti približno 1,4 mio eurov sredstev iz državnega proračuna. Obenem pa je predlagana tudi rešitev v smeri zagotavljanja socialne varnosti teh oseb, saj bo tudi v tem delu poskrbela država in bo plačala vse prispevke za socialno varstvo. S tem bo s strani državnega proračuna treba zagotoviti skupaj okoli 0,6 mio eurov sredstev.

2. Na področju socialnega varstva, pravic iz javnih sredstev in uveljavljanja pravic iz naslova starševskega varstva

Na področju socialnega varstva so v predlogu zakona zagotovljene rešitve, ki predvidevajo enkratno solidarno pomoč tudi izrednim študentom. Po oceni je pričakovati, da bi za približno

7.000 izrednih študentov, ki bi bili upravičeni do navedene pomoče, s strani državnega proračuna namenili okoli 1 mio eurov.

Predvidena je enkratna solidarna pomoč za prejemnike poklicnih pokojnin, ki prejemajo nižjo poklicno pokojnino od 700 evrov. Iz državnega proračuna bo za 57 upravičencev zagotovljenih okoli 0,1 mio eurov sredstev.

Z novelo zakona bo izplačana enkratna solidarnostna pomoč z vidika izboljšanja socialnega položaja tudi ranljivi skupini oseb, ki imajo nizke dohodke in so glede na ogroženo starostno skupino najbolj izpostavljene nevarnostim epidemije, hkrati pa imajo te osebe še vedno pomembno vlogo pri ohranjanju poseljenosti podeželja, preprečevanju zaraščanja kmetijskih površin ipd. Približno 6.000 osebam bo treba tako zagotoviti s strani državnega proračuna okoli 0,9 mio eurov.

Po predlogu zakona sodijo med dodatne ranljive skupine, ki so upravičene do enkratne solidarnostne pomoči, tudi primeroma upravičenci so starševskega dodatka za mesec april in za isti mesec tudi upravičenci do dodatka za nego otroka, družinski pomočniki, rejniki, starši ali druge osebe, ki prejemajo otroški dodatek in so v prvem do šestem dohodkovnem razredu. Iz podatkov, s katerimi razpolaga Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je pričakovati, da bo za financiranje tega ukrepa trega s strani državnega proračuna zagotoviti okoli 9,1 mio eurov sredstev.

Rešitev je predvidena tudi za osebe, ki jim je prenehala pogodba o zaposlitvi iz poslovnega razloga. S tem namenom je uveden nov institut nadomestila plače zaradi izgube zaposlitve v višini 513,64 eurov bruto mesečno, do katerega bodo upravičene osebe, ki jim je od 13. 3. 2020 prenehala pogodba o zaposlitvi. Ocenjujemo, da bo za ta ukrep treba zagotoviti okoli 4 mio eurov sredstev iz državnega proračuna.

3. Na davčnem področju

V okviru ukrepov za obvladovanje posledic epidemije se z novelo zakona predlaga začasni ukrep, ki se bo uporabljal za dobavo blaga (zaščitne in medicinske opreme, ko primeroma oprema za zaščito ust in nosu, rokavice, zaščita za obraz itd.), Pri tem velja, da se bo oprostitev plačila DDV, s pravico do odbitka DDV, uporabljala le za blago, ki ga davčni zavezanci dobavijo državnemu organu ali organizaciji, organu lokalne skupnosti, drugi osebi javnega prava ali dobrodelni organizaciji in bo namenjeno za brezplačno razdeljevanje žrtvam epidemije. Glede na to, da pretekli podatki niso primerni za oceno finančnih posledic tega predloga, saj vemo, da je v tem času bistveno višja uporaba tega blaga. Kljub vsemu pa lahko rečemo, da ni pričakovati pomembnih finančnih učinkov, saj se bo finančni izpad pokazal tako na strani javnofinančnih prihodkov kot odhodkov, ker bo večina prejemnikov ugodnosti (oprostitve davka s pravico do odbitka) proračunskih uporabnikov.

4. Na področju plač in nadomestila plač ter premestitev v javnem sektorju

Z novelo zakona je s strani državnega proračuna predvidena zagotovitev sredstev za financiranje dodatka za nevarnost in posebne obremenitve v času trajanja epidemije tudi zasebnim izvajalcem socialnega in zdravstvenega varstva, ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe. Po oceni to pomeni okoli 2 mio eurov sredstev.

5. Na področju varstva okolja

Na področju prevzemanja komunalne odpadne embalaže je prišlo v času epidemije do večjega kopičenja, kar ima za posledico, da je treba nujno zagotoviti čimprejšnji prevzem komunalne odpadne embalaže s skladiščnih mest izvajalcev javne službe. Ob predpostavki, da družbe ne bodo povečale intenzivnosti prevzemanja komunalne odpadne embalaže, je strošek za

prevzem in obdelavo za skupaj 41.925 t komunalne odpadne embalaže ocenjen v višini 7,8 mio eurov za čas veljavnosti zakona oziroma dodatnih 1 mio eurov za vsak naslednji mesec v letu 2020.

6. Druga področja

Z vidika zagotavljanja stroškov vrnitve ali potovanja preko Republike Slovenije se ocenjuje, da bo treba s strani državnega proračuna zagotoviti okoli 0,35 mio eurov sredstev.

Po oceni Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije se bodo za odlog začasne neuporabe določb o omejitvi izplačevanja dela pokojnine, višje delne pokojnine in višjega sorazmernega dela pokojnine odhodki pokojninske blagajne povečali za 0,15 mio eurov, za približno 100 zavarovancev v enem mesecu. Ti imajo v povprečju okrog 300 eurov izplačila dela pokojnine.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Interventni ukrepi držav na trgu dela zaradi upada gospodarske aktivnosti kot posledice širjenja virusa:

Italija

Od držav članic Evropske unije je trenutno najbolj prizadeta Italija. Italijanska vlada je 16. marca 2020 predstavila paket ukrepov v vrednosti 25 mrd evrov (od tega 20 mrd evrov neto zadolževanja, 1,1 % BDP) kot prvi odziv na izbruh bolezni. Namen ukrepov je okrepitev zdravstvenega sistema, podpora podjetjem, zaposlenim in družinam ter ohranitev zaposlitev in dohodkov. Ukrepi bodo razširjeni, če bo situacija to narekovala. Sprejeti so bili naslednji ukrepi:

- Krepitev zdravstvenega sistema in civilne zaščite (v višini približno 3,2 mrd evrov): Omogočena je takojšnja zaposlitev dodatnih zdravnikov in medicinskega osebja, okrepitev vojaških medicinskih zmogljivosti in vključitev zasebnih bolnišnic v javno mrežo. Pravila dovoljujejo tudi zaseg zasebne lastnine za potrebe zdravstvenih ustanov. Urejeno je bilo skupno javno naročilo za medicinsko zaščitno opremo ter ventilatorjev.
- Ohranjanje zaposlitev in dohodkov (v višini približno 10,3 mrd evrov): Določena je okrepitev socialne varnostne mreže, še posebej za začasno brezposelne. Samozaposleni bodo v marcu 2020 prejeli 600 evrov direktnih dohodkov, prav tako sezonski delavci, ki sicer nimajo dostopa do varnostne mreže. Družine lahko zaprosijo za moratorij na plačila hipotekarnih kreditov, starši lahko dobijo do 600 evrov za varstvo otrok, ali pa zaprosijo za dodatni starševski dopust v trajanju 12 dni, ki je plačan v višini 50 % njihove redne plače. Javni zdravstveni sistem je zaposlil dodatnih 1.000 zdravnikov, zagotovljena pa so tudi sredstva za plačilo nadur za zdravstveno osebje in policijo.
- Zagotavljanje likvidnosti: Zagotovljenih je do 350 mrd evrov likvidnostnih sredstev za podjetja in gospodinjstva (skupaj 5,1 mrd evrov). Sredstva so zagotovljena za vzvod za likvidnostne kredite za gospodarstvo, predvsem za mala in srednja podjetja. V odvisnosti od razvoja dogodkov bo morda višina razpoložljivih sredstev povečana in upravičenost do sredstev razširjena na vsa podjetja. Določen je moratorij na plačila kreditov in hipotek za mala in srednja podjetja, povečan sklad za garancije za mala in srednja podjetja ter

zagotovljeno državno poroštvo za t.i. Cassa depositi e prestiti, ki omogoča likvidnost z multiplikatorjem 20, kar pomeni da 500 mio evrov poroštva zagotavlja sredstva v višini do 10 mrd evrov.

- Davčne ugodnosti: Določena je zamrznitev plačil davkov in davčne spodbude za zaposlene in podjetja v višini 1,6 mrd evrov. Davki in socialni prispevki za marec 2020 so bili zamrznjeni za večino zavezancev (za družbe z do 2 mio evrov prometa, družbe v prizadetih sektorjih, predvsem turizem, gostinstvo, kultura). Prispevki bodo lahko plačani v petih obrokih po prenehanju razmer. Davčni nadzori, pritožbeni postopki, sodni postopki in obveznosti za skladnost so zamrznjeni do junija. Določene so nove kategorije priznanih stroškov, predvsem za nakupe razkužil in zaščitne opreme ter krediti v višini donacij za boj proti virusu COVID-19.
- Vlada je potrdila tudi zagotovilo pomoči letalskemu prevozniku Alitalia.

Avstrija

Avstrijska vlada je napovedala paket pomoči za podjetja v skupni vrednosti 38 milijard EUR (9,5 % BDP). Zasnova je zelo fleksibilna in zajema širok nabor različnih politik. Za takojšnjo pomoč (stabilizacija zdravstvenega sistema, stimulacija trga dela, ohranjanje javnega reda in varnosti, ipd.) je namenjenih 4 mrd evrov. Ustanovljen bo sklad za pomoč samozaposlenim ter malim in srednjim podjetjem v višini 1 mrd evrov. Za mala in srednja podjetja je predviden tudi likvidnostni garancijski sklad v višini 10 mio evrov, za turistični sektor pa še 100 mio evrov garancij za podjetja, ki bodo utrpela znižanje dohodkov za več kot 15 %. Za kredite in izboljšanje likvidnosti bo namenjenih 9 mrd evrov, dodatnih 15 mrd evrov pa za nujno pomoč prizadetim podjetjem. Zvezna vlada podpira tudi raziskave na področju virusa COVID-19, zato bo 1 mio evrov namenjenih kratkoročnim raziskavam, dodatnih 13 mio evrov pa v obliki tveganega kapitala za podporo razvoja rešitev na podlagi temeljnih raziskav. Osebam, ki so v karanteni, bo plačo nadomestila zvezna vlada, in sicer za 10 dni. Osebe, ki morajo ostati doma zaradi varstva otrok, ki bi morali biti sicer vključeni v organizirano varstvo, bodo dobile nadomestilo v višini tretjine plače s strani zvezne vlade. Pouk in varstvo na vseh nivojih sta odpovedana do preklica, vsekakor pa vsaj do konca velikonočnih počitnic. Z obratovanjem je prenehala letalska družba Austrian Airlines, smučarska središča so zaprta, določene regije pa v karanteni (predvsem na Tirolskem). Vse trgovine, razen tistih, ki prodajajo nujne izdelke, in lekarne so zaprte, prav tako so zaprte restavracije in bari. Prepovedano je zbiranje oseb, ki ne živijo skupaj. Prav tako so prepovedani obiski v domovih za starejše občane in v bolnišnicah. Meje so zaprte za potnike, mogoč je tranzit, odprte pa so za tovorni promet. Razmišlja se tudi o prepovedi izvoza blaga, pri katerem se pojavljajo težave pri zagotavljanju potreb domačega trga. Na davčnem področju se zaradi zmanjšane gospodarske aktivnosti pričakuje znižanje dohodkov v višini 1,1 mrd evrov (cca 0,25% BDP), poleg tega pa se pričakuje znižanje oziroma zamik prihodkov zaradi zamika plačil osebnih in korporacijskih davkov, ki je predvideno v višini do 10 mrd evrov.

Nemčija

V Nemčiji je aktivirano pravilo izjeme, ki se nanaša na uzakonjeno zavoro javnega zadolževanja, ki je osnovana tako, da lahko zvezni vladi v izrednih in kriznih razmerah omogoča manevrski prostor pri omejitvi učinkov gospodarskih kriz oziroma se gospodarstvo preko ciljnih paketov pomoči lahko ponovno zažene. Zvezna vlada skupaj s federalnimi enotami vzpostavlja zaščitne ukrepe tako za zaposlene kot za gospodarske družbe z namenom zagotavljanja likvidnosti v zaostrenih gospodarskih razmerah. Splošno sporočilo vlade je, da je denarja za prebroditev krize dovolj in da bo porabljen za potrebne ukrepe.

Nemško gospodarstvo je izvozno usmerjeno zato so družbe prizadete tudi zaradi učinkov pandemije v drugih delih sveta. Pri pripravi ukrepov se ne zanašajo na ekonomske indikatorje, ker bodo na voljo šele v kasnejšem času, ampak upoštevajo predvsem trenutni padec

povpraševanja in pretrganje mednarodnih dobavnih verig. Poleg ukrepov, ki so usmerjeni v gospodarstvo, je zvezno ministrstvo za zdravje dobilo dodatna sredstva v višini 1 mrd evrov za boj proti virusu COVID-19, ministrstvo za izobraževanje in raziskave pa dodatnih 145 mio evrov za razvoj cepiv in ostalih ukrepov za zdravljenje. Za zaščito gospodarstva je pripravljen nabor ukrepov, ki temelji na štirih stebrih:

1. Zagotavljanje fleksibilnosti pri uporabi kompenzacije za zmanjšano število delovnih ur. Negotovost zaradi kratkoročne prekinitve trgovinskih tokov ne sme voditi v brezposelnost. Uporablja se preizkušena metoda kompenzacije delovnih ur, pri kateri pa so olajšani pogoji za pridobitev pravic. Zvezna vlada krije tudi vse prispevke za socialno varstvo.
2. Davčni ukrepi so usmerjeni v likvidnost. Davčni organi so prejeli splošno navodilo, da se pogoji za odobritev odloga plačila davka v primerih, ko bi plačilo oziroma izterjava vodila v zaostreno finančno situacijo, ne interpretirajo strogo. Glede na zmanjšano gospodarsko aktivnost se ne pričakuje enakega nivoja dohodkov kot v preteklem letu, zato je poenostavljen postopek za znižanje akontacij davka. V primerih, da je neplačilo povezano s posledicami pandemije, je izterjava zamrznjena do konca leta 2020, hkrati pa so odpisane tudi obresti in kazni za to obdobje.
3. Milijardni ščit za podjetja: gospodarska situacija v kateri so se znašla podjetja ni njihova krivda, ampak je posledica pretrganih dobavnih verig in občutnega zmanjšanja povpraševanja v več sektorjih, hkrati pa operativnih stroškov ni mogoče znižati, vsekakor ne na kratek rok. Novi ukrepi, ki bodo zagotavljali likvidnost gospodarstvu, so neomejeni. Njihova višina bo prilagojena potrebam. V prvem koraku bodo razširjeni obstoječi programi likvidnostnih pomoči, da bo podjetjem omogočen dostop do poceni posojil. Za garancijske banke (Bürgschaftsbanken) je garancijski limit podvojen na 2,5 mio evrov, zvezna vlada pa povečuje svojo udeležbo pri tveganju za 10%. Garancijske v višini do 250.000 evrov bodo lahko banke sprejemale samostojno in v zelo kratkem času, do 3 dni. Do velikih sindiciranih garancijskih programov bodo upravičena podjetja iz vseh regij (do sedaj samo iz slabše razvitih), spodnja meja je določena v višini 50 mio evrov, garancijska udeležba pa je mogoča do višine 80%. Ti ukrepi so bili priglašeni tudi EK v okviru državnih pomoči.
4. Zadnji steber predstavljajo ukrepi za okrepitev evropske kohezije in usklajen odziv držav članic ter evropskih institucij, predvsem Evropske centralne banke in Evropske investicijske banke.

Hrvaška

Hrvaška vlada je sprejela 63 ukrepov za spodbujanje gospodarstva v času epidemije v skupni vrednosti več kot 30 milijard kun, ki bodo namenjeni predvsem ohranjanju delovnih mest in likvidnosti podjetij. Ukrepi so namenjeni predvsem najbolj prizadetim sektorjem, kot je na primer turizem, ter malim in srednjim podjetjem. Davčni ukrepi določajo odlog oziroma obročno plačilo korporacijskih in osebnih davkov ter prispevkov za socialno varnost. V tem času ne tečejo ne obresti ne zastaralni roki. Ukrep velja 3 mesece z možnostjo podaljšanja za nadaljnje 3 mesece. Fizičnim osebam bo omogočeno hitrejše vračanje preplačane dohodnine za leto 2019. Vse donacije za samozaposlene ali pravne osebe, ki so namenjene olajševanju posledic zaradi virusa COVID-19, so izvzete iz obdavčljivih dohodkov. Za ohranitev zaposlitev bo delodajalcem za vsakega delavca izplačana minimalna neto plača v višini 3.250 kun, delodajalci pa lahko izplačajo tudi dodatni del plače, k čemur jih z ukrepi spodbuja vlada. Določeno je podaljšanje ureditve za stalne sezonske delavce. Za zagotavljanje likvidnosti bodo na voljo brezobrestna posojila lokalnim skupnostim, Zavodu za zdravstveno varstvo in Državnemu pokojninskemu zavodu. Obstoječa posojila Hrvaške banke za obnovo in razvoj je mogoče reprogramirati z vključitvijo moratorija na plačilo glavnice. V sodelovanju s komercialnimi bankami je omogočeno hitro odobravanje poroštev in posojil za gospodarske družbe za financiranje plač in operativnih stroškov, z zapadlostjo do treh let. Komercialne banke in davčna uprava bodo uvedle

trimesečno mirovanje prisilnih izterjav zapadlih plačil nasproti vsem dolžnikom (pravnim in fizičnim osebam). Vlada bo zagotovila interventni odkup živine, poljščin, zelenjave in sadja za zagotovitev preskrbe in za podporo kmetijskemu sektorju. Organizirano je javno naročilo za nakup dezinfekcijskih sredstev, čistil in zaščitne opreme od potencialno ogroženih proizvajalcev in njihova vključitev v strateške rezerve. V turističnem sektorju so zamrznjena vsa plačila turističnih taks in koncesij za uporabo naravnih virov. Za ta sektor je predvidena tudi posebna kreditna linija za zagotavljanje likvidnosti.

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Za upravičencev do ugodnosti po tem zakonu so predvidene minimalne dodatne administrativne obveznosti.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic na okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Zakon bo imel pozitivne posledice na gospodarstvo, saj upravičencem omogoča omilitev posledic epidemije virusa COVID-19 ter likvidnost v času zaostrenih gospodarskih razmer.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

S predlogom zakon se izboljšuje socialni položaj širšega kroga, predvsem socialno ogroženih skupin prebivalstva.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

- Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremljajo vsebinsko pristojna ministrstva po področjih.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona ni bil objavljen na spletnih naslovih.

Ker gre za predlog zakona po nujnem postopku, sodelovanje javnosti pri pripravi predloga zakona ni potrebno.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- Predsednik vlade ter ministri in ministrice Vlade Republike Slovenije.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20) se v 20. členu v drugem odstavku besedilo »na 31. maj« nadomesti z besedilom »do 31. maja«.

2. člen

V III. delu zakona se za naslovom 1. poglavja Delo in plačevanje prispevkov za socialno varnost doda nov 20.a člen, ki se glasi:

»20.a člen (pogoji dodelitve državne pomoči)

(1) Ukrepi iz 1., 2., 11. in 13. poglavja tega zakona ter iz 63., 72., 73., 74. člena tega zakona se izvajajo v skladu s točko 3.1 Začasnega okvirja za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID - 19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020), (v nadaljnjem besedilu: Začasni okvir, ob upoštevanju naslednjih pogojev:

- do javnih sredstev niso upravičeni subjekti, ki so bili dne 31. decembra 2019 že podjetja v težavah, kot so opredeljena v 18. točki 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2017/1084 z dne 14. junija 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 651/2014, kar zadeva pomoč za pristaniško in letališko infrastrukturo, pragove za prigrasitev za pomoč za kulturo in ohranjanje kulturne dediščine in pomoč za športno in večnamensko rekreacijsko infrastrukturo ter sheme regionalne pomoči za tekoče poslovanje za najbolj oddaljene regije, in o spremembi Uredbe (EU) št. 702/2014/EU, kar zadeva izračun upravičenih stroškov (UL L št. 156 z dne 20. 6. 2017, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 651/2014/EU);

- skupni znesek javnih sredstev ne sme preseči 800.000 eurov na posamezno podjetje, ali 120.000 eurov na posamezno podjetje, dejavno v sektorju ribištva in akvakulture, ali 100.000 eurov na posamezno podjetje, dejavno na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov. Vsi navedeni zneski morajo biti izraženi kot bruto zneski pred odbitkom davkov ali drugih dajatev;

- javna sredstva, ki so namenjena podjetjem, dejavnim v ribištvu in akvakulturi, se ne nanašajo na nobeno vrsto pomoči točke (a) do (k) prvega odstavka 1. člena Uredbe Komisije (EU) št. 717/2014 z dne 27. junija 2014 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v sektorju ribištva in akvakulture (UL L št. 90 z dne 28. 6. 2014, str. 45);

- ukrepi na podlagi tega zakona ne izključujejo dodelitve pomoči de minimis in/ali pomoči, dodeljene v skladu s Splošno uredbo o skupinskih izjemah, v kolikor so spoštovane določbe relevantnih aktov Evropske komisije;

- skupni znesek sofinanciranja istih upravičenih stroškov, ki se financirajo tudi iz drugih javnih virov, ne sme preseči omejitev, določenih s tem zakonom.

(2) Če skupni znesek javnih sredstev, ki ga prejme veliko podjetje, preseže maksimalno vrednost, določeno v drugi alineji prejšnjega odstavka, se dodeljevanje javnih sredstev iz podpoglavja 1.1 (Povračilo nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo in zaradi odsotnosti iz razloga višje sile ter oprostitev plačila prispevkov) in podpoglavja 1.2 (Oprostitev plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko

zavarovanje za zaposlene, ki delajo) tega zakona, lahko izvaja v skladu s točko a) ali b):

a) Javna sredstva za nadomestilo plače in oprostitev prispevkov se dodelijo v skladu s točko 3.10 Začasnega okvirja ob upoštevanju vseh naslednjih pogojev:

- skupni znesek javnih sredstev za nadomestilo plače in oprostitev prispevkov ne presega 80% mesečne bruto plače posameznega zaposlenega;
- pomoč je namenjena le za zaposlene, ki bi bili sicer odpuščeni zaradi prekinitve ali zmanjšanja poslovanja, ki je posledica izbruha COVID-19 in
- delovna razmerja zaposlenih, za katere je dodeljena pomoč, se morajo ohraniti v veljavi v celotnem obdobju prejemanja javnih sredstev.

b) Javna sredstva za nadomestilo plače in oprostitev prispevkov se dodelijo v skladu s točko (b) drugega odstavka 107.člena Pogodbe o delovanju Evropske Unije, po predhodni odobritvi ukrepa s strani Evropske komisije. Do pomoči so upravičena podjetja, ki dokažejo, da je dejansko nastala škoda zaradi izbruha COVID-19 preseгла skupni znesek nadomestil plače in oprostitve prispevkov iz podpoglavja 1.1 in podpoglavja 1.2 tega zakona. Vlada Republike Slovenije z uredbo podrobneje predpiše metodologijo ocenjevanja škode, pogoje in postopek dodelitve javnih sredstev.«.

3. člen

V 22. členu se v prvem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– delodajalec, ki opravlja finančno ali zavarovalniško dejavnost, ki spada v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti, in ima več kot 10 zaposlenih na dan 13. marca 2020.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Do ukrepa so upravičeni tisti delodajalci, ki jim bodo po njihovi oceni prihodki v letu 2020 zaradi epidemije upadli za več kot 10 % glede na leto 2019. Če niso poslovali v celotnem letu 2019 oziroma 2020, so do ukrepa upravičeni tudi tisti delodajalci, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki leta 2020 zaradi epidemije znižali za več kot 10 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2019. Če v letu 2019 niso poslovali, so do ukrepa upravičeni tudi tisti delodajalci, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki v letu 2020 zaradi epidemije znižali za več kot 10 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2020 do 12. marca 2020. Če pogoji iz tega odstavka ob predložitvi letnih poročil za leto 2020 ne bodo doseženi, upravičenec naknadno vrne prejeta sredstva na podlagi ukrepa.«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Prihodki iz prejšnjega odstavka so čisti prihodki od prodaje, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ter nadomestila iz zavarovanja za starševsko varstvo.

(4)) Do ukrepa iz prejšnjega člena so upravičeni tudi tisti delodajalci, ki ne izpolnjujejo in ne dosežejo pogoja iz drugega odstavka tega člena in imajo status humanitarne organizacije po Zakonu o humanitarnih organizacijah (Uradni list RS, št. 98/03 in 61/06 – ZDru-1) ali status invalidske organizacije po Zakonu o invalidskih organizacijah (Uradni list RS, št. 108/02 in 61/06 – ZDru-1).«.

4. člen

V drugem odstavku 24. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Delavec ima v času začasnega čakanja na delo po tem zakonu pravico, da se na zahtevo delodajalca vrne na delo do sedem dni v tekočem mesecu.«. .

5. člen

V 26. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na zakon, ki ureja delovna razmerja, za čas trajanja začasnih ukrepov iz tega zakona velja za vse delavce višina nadomestila plače, določena s prvim in drugim odstavkom tega člena, razen če ta zakon določa drugače.«.

6. člen

V 28. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Delodajalci so za delavce, ki so upravičeno začasno odsotni od dela ter so za njih upravičeni do povračila izplačanih nadomestil plače po prvem in drugem odstavku 26. člena tega zakona, oproščeni plačila prispevkov za vsa socialna zavarovanja od nadomestila plače za obdobje veljavnosti ukrepov iz tega zakona, vendar največ od nadomestila plače do višine povprečne plače za leto 2019 v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec. Prispevke za vsa socialna zavarovanja, ki so bili oproščeni po prejšnjem stavku, v celoti plačuje Republika Slovenija.«.

7. člen

V 33. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za delavce iz prvega do četrtega in šestega odstavka 14. člena ZPIZ-2, razen za delavce, ki so na začasnem čakanju na delo oziroma odsotni z dela zaradi višje sile, so delodajalci oproščeni plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, tako delodajalca kot zavarovanca, od plač oziroma tistih nadomestil plač, ki bremenijo delodajalca, za obdobje veljavnosti ukrepov iz tega zakona. Prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v tem času v celoti plačuje Republika Slovenija.«.

V drugem odstavku se beseda »mesečni« nadomesti z besedilom »ob plači za posamezni mesec«.

Dodata se nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Če delavec ne dela cel mesec ali ukrepi ne trajajo cel mesec, je upravičen do sorazmernega dela dodatka iz prejšnjega odstavka. Delavcu pripada dodatek za prazničen in drug dela prost dan, določen z zakonom, če bi na ta dan dejansko delal, dodatek pa mu ne pripada za druge oblike odsotnosti z dela.

(4) Če ima delavec sklenjeno pogodbo o zaposlitvi s krajšim delovnim časom, ima pravico do dodatka iz drugega odstavka tega člena sorazmerno delovnemu času, za katerega je sklenil pogodbo o zaposlitvi, razen v primerih, ko delavec dela krajši delovni čas v posebnih primerih v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.«.

Dosedanji tretji odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Neposredni in posredni uporabniki proračuna Republike Slovenije in občinskih proračunov ter delodajalci, ki opravljajo finančno ali zavarovalniško dejavnost, ki spada v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti, in ima več kot 10 zaposlenih na dan 13. marca 2020, niso upravičeni do ukrepov iz tega člena.«.

8. člen

Za 33. členom se dodata nova 33.a in 33.b člen, ki se glasita:

»33.a člen

(plačilo prispevkov za poklicno zavarovanje)

(1) Delodajalci iz 22., 25. in 33. člena tega zakona, ki so zavezanci za plačilo prispevkov za poklicno zavarovanje, so za delavce iz drugega odstavka 28. člena in prvega odstavka 33. člena tega zakona, vključene v poklicno zavarovanje, oproščeni plačila prispevkov za poklicno zavarovanje od plače, prejete za delo oziroma od nadomestila plače za obdobje veljavnosti ukrepov iz tega zakona.

(2) Prispevke za poklicno zavarovanje, ki so bili oproščeni po prejšnjem odstavku, za to obdobje v celoti plačuje Republika Slovenija.

(3) Zavezanci za plačilo prispevka za poklicno zavarovanje morajo upravljavcu Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: upravljavec sklada) za obdobje, za katero so upravičeni do oprostitve iz prvega odstavka tega člena, predložiti obračun prispevkov za poklicno zavarovanje v skladu z določbami 200. člena ZPIZ-2 in hkrati z obračunom tudi vlogo za uveljavljanje oprostitve. Ne glede na prejšnji stavek je treba vlogo za obdobje od 13. do 31. marca 2020 v predložiti najpozneje z obračunom prispevkov za poklicno zavarovanje za mesec april. V vlogi mora biti naveden znesek oproščenih prispevkov, katerih plačilo zavezanec uveljavlja iz proračuna Republike Slovenije, in navedba, da zavezanec ni neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije ter da ne opravlja finančne ali zavarovalniške dejavnosti, ki spada v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti oziroma da jo opravlja in je imel 10 ali manj zaposlenih na dan 13. marca 2020. Zavezanec iz 22. in 25. člena tega zakona mora vlogi priložiti sklep Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje iz sedmega odstavka 29. člena tega zakona. Upravljavec sklada določi obliko in način oddaje vloge iz tega odstavka.

(4) Upravljavec sklada na podlagi obračunov prispevkov in vlog za oprostitev plačila prispevkov v imenu zavezancev in za račun zavarovancev članov poklicnega zavarovanja uveljavlja plačilo oproščenih prispevkov iz proračuna Republike Slovenije.

(5) Republika Slovenija izvrši plačilo prispevkov za poklicno zavarovanje na račun Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja mesečno, in sicer deseti dan po prejemu zahtevka za plačilo obveznosti.

33.b člen

(mesečni krizni dodatek v invalidskih podjetjih in zaposlitvenih centrih)

(1) Invalidska podjetja in zaposlitveni centri (v nadaljnjem besedilu: upravičenci) pri Javnem štipendijskem, razvojnem, invalidskem in preživninskem skladu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: sklad) uveljavljajo pravico do povračila mesečnega kriznega dodatka iz 33. člena tega zakona za vsakega zaposlenega invalida, ki dela.

(2) Ne glede na četrty odstavek 33. člena tega zakona je zaposleni invalid upravičen do mesečnega kriznega dodatka v nezmanjšani višini.

(3) Vloga se odda na obrazcu, ki ga na spletnih straneh objavi sklad, vloži pa se jo v pisni obliki po pošti ali elektronsko na elektronski naslov sklada.

(4) V vlogi se navede poimenski seznam invalidov za posamezni mesec in število dni v mesecu, ko invalid dela, in za katere upravičenec uveljavlja pravico, elektronski naslov, na katerega se opravi vročanje, in številko računa, na katerega se znesek nakaže. Vloga se lahko odda do vključno 20. v mesecu za pretekli mesec.

(5) O priznani pravici sklad izda odločbo, ki se vroči na elektronski naslov upravičenca, ki je naveden na

vlogi, in se šteje za vročeno z dnem odpreme. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(6) Sklad pri odločanju upošteva skupno število invalidov, navedeno v vlogi, vendar največ do števila invalidov kot izhaja iz uradne evidence Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, posredovane skladu, po stanju na zadnji dan v mesecu, za katerega se pravica uveljavlja.

(7) Če se podatki o številu invalidov iz vloge razlikujejo od števila invalidov po podatkih Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, se lahko pravica prizna največ za število invalidov iz vloge, ki ne presega števila invalidov po podatkih Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Naknadno usklajevanje podatkov iz uradnih evidenc upravičenca z uradnimi podatki Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije ne more vplivati na podatke iz že oddane vloge.

(8) Izplačilo se izvede v roku 30 dni od odpreme.

(9) Invalidska podjetja in zaposlitveni centri morajo izplačati krizni dodatek tudi zaposlenim delavcem, ki niso invalidi, za čas, ko delajo. Sredstva za izplačilo kriznega dodatka zagotovijo iz naslova oprostitev in olajšav, ki jih imajo na podlagi 74. člena Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 87/11, 96/12 – ZPIZ-2 in 98/14).«.

9. člen

V 34. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Upravičenec do izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka je upravičenec, ki zaradi epidemije ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu, in sicer:

- samozaposleni, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja dejavnost in je v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 15. člena ZPIZ-2,
- verski uslužbenec registrirane cerkve ali druge verske skupnosti, ki je na dan uveljavitve tega zakona vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2 in ima na podlagi 27. člena Zakona o verski svobodi (Uradni list RS, št. 14/07, 46/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF in 100/13) pravico do namenske državne finančne pomoči iz državnega proračuna za pokritje prispevkov za socialno varnost, in
- kmet, ki je na dan uveljavitve tega zakona v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena ZPIZ-2.«.

V drugem odstavku se za besedilom »poslovodne osebe« doda vejica in črta besedilo »v gospodarski družbi«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če upravičenci iz prvega in drugega odstavka tega člena v zavarovanje na podlagah 15., 16., 17. člena in petega odstavka 25. člena ZPIZ-2 ter šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2 za posamezni mesec niso vključeni za celotni mesec ali za polni zavarovalni čas, so upravičeni do sorazmernega dela izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka po prejšnjem odstavku glede na delež vključitve v zavarovanje za posamezni mesec oziroma do polnega zavarovalnega časa po teh podlagah. Delež vključitve v zavarovanje za posamezni mesec oziroma do polnega zavarovalnega časa po teh podlagah se za posamezni mesec določi upoštevaje povprečno dnevno število ur vključitve v zavarovanje v posameznem mesecu.«.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek, se besedilo »na dan uveljavitve tega zakona«

nadomesti z besedilom »na dan vložitve vloge«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Mesečni temeljni dohodek je oproščen plačila vseh davkov in prispevkov.«.

10. člen

V 35. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Upravičenec izjavo iz prejšnjega odstavka poda na podlagi lastne ocene poslovanja, upošteva 37. člen tega zakona.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) V primeru podaljšanja ukrepov v skladu z drugim odstavkom 20. člena tega zakona se izplača mesečni temeljni dohodek tudi za mesec junij. Za pridobitev pravice do izplačila mesečnega temeljnega dohodka za mesec junij 2020 se smiselno uporabljajo določbe tega člena. Izjavo za mesec junij 2020 upravičenec vloži do 30. junija 2020, Finančna uprava Republike Slovenije pa mesečni temeljni dohodek nakaže do 10. julija 2020.«.

11. člen

37. člen se spremeni tako, da se glasi:

»37. člen

(vračilo mesečnega temeljnega dohodka)

(1) Izjava upravičenca, da zaradi epidemije ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu, je informacija javnega značaja in se objavi na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije.

(2) Do pomoči so upravičeni tisti samozaposleni, ki jim bodo prihodki v letu 2020 zaradi epidemije upadli za več kot 10 % glede na leto 2019. Če niso poslovali v celotnem letu 2019 oziroma 2020, so do pomoči upravičeni tudi tisti samozaposleni, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki leta 2020 zaradi epidemije znižali za več kot 10 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2019. Če v letu 2019 niso poslovali, so do pomoči upravičeni tudi tisti samozaposleni, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki v letu 2020 zaradi epidemije znižali za več kot 10 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2020 do 12. marca 2020. Če pogoj iz tega odstavka ni dosežen, mora upravičenec vrniti celotno pomoč.

(3) Za upravičenca, ki ugotavlja prihodke po pravilih o računovodenju, so prihodki iz prejšnjega odstavka čisti prihodki od prodaje, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ter nadomestila iz zavarovanja za staševsko varstvo.

(4) Do pomoči so upravičeni tisti verski uslužbenci registriranih cerkva ali drugih verskih skupnosti, ki zaradi epidemije ne morejo opravljati dejavnosti, kar izkažejo z izjavo registrirane cerkve ali druge verske skupnosti, katere član so.«.

12. člen

V 38. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Samozaposlene osebe in družbeniki, ki so na dan uveljavitve tega zakona v obvezno pokojninsko in

invalidsko zavarovanje vključeni na podlagi 15. člena in 16. člena ZPIZ-2, kmetje, ki so na dan uveljavitve tega zakona v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključeni na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena ZPIZ-2, ter verski uslužbenci registriranih cerkva in drugih verskih skupnosti, ki so na dan uveljavitve tega zakona vključeni v obvezno zavarovanje na podlagi šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2, ki zaradi epidemije ne morejo opravljati dejavnosti ali jo opravljajo v bistveno zmanjšanem obsegu, so oproščeni plačila prispevkov za obdobje veljavnosti ukrepov iz tega zakona, za vsa obvezna socialna zavarovanja v celoti.«.

V drugem odstavku se v prvi alineji na dveh mestih črta besedilo »prvega odstavka«.

V tretjem odstavku se besedilo »37.členom« nadomesti z besedilom »35.členom«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Če pogoj iz 37. člena tega zakona ni dosežen, mora upravičenec vrniti oproščene prispevke za socialno varnost po tem členu.«.

13. člen

V 46. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi:

»(praktično usposabljanje z delom, obvezne izbirne vsebine, interesne dejavnosti)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če zaradi epidemije COVID-19 dijakom in vajencem v zaključnih letnikih ni bilo omogočeno praktično usposabljanje z delom pri delodajalcih, se jim to prizna kot opravljeno, če imajo zaključene pozitivne ocene pri vseh strokovnih modulih v zaključnem letniku.«.

14. člen

V 57. členu se enajsti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(11) Enkratni solidarnostni dodatek za upokoјence se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.«.

Za štirinajstim odstavkom se doda nov petnajsti odstavek, ki se glasi:

»(15) Do enkratnega solidarnostnega dodatka so, ob upoštevanju zneskov iz tretjega odstavka tega člena, upravičeni tudi uživalci poklicnih pokojnin, ki imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji. Enkratni solidarnostni dodatek za uživalce poklicnih pokojnin, ob upoštevanju desetega odstavka tega člena, izplačuje Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d.«.

15. člen

V 58. členu se za tretjim odstavkom dodata nova četrta in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Upravičenci do enkratnega solidarnostnega dodatka po tem členu so tudi osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki niso upravičene do enkratnega solidarnostnega dodatka za upokoјence iz 57. člena tega zakona in katerih lastni dohodki ne presegajo premoženjskega cenzusa za pridobitev pravice do varstvenega dodatka po posebnem zakonu, če:

– so dopolnile 65 let starosti in

– so člani kmetije, skladno z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(5) Enkratni solidarnostni dodatek iz prejšnjega odstavka znaša 150 eurov in se izplača na podlagi vloge, ki se do 15. maja 2020 vloži na ministrstvo, pristojno za kmetijstvo.«.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Enkratni solidarnostni dodatek v višini 150 eurov se do 1. junija 2020 izplača študentom s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki se v študijskem letu 2019/2020 izobražujejo po javnoveljavnih študijskih programih v Republiki Sloveniji in na dan 13. marca 2020 niso bili vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi 14., 15., 16., 17., in 25. člena ZPIZ-2.«.

Dosedanji peti odstavek postane sedmi odstavek.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Enkratni solidarnostni dodatek iz tega člena se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane deveti odstavek.

16. člen

Za 58. členom se doda nov 58.a člen, ki se glasi:

»58.a člen

(enkratni solidarnostni dodatek za dodatne druge ranljive skupine oseb)

(1) Upravičenci do enkratnega solidarnostnega dodatka tudi za druge ranljive skupine oseb po tem členu so:

1. družinski pomočniki po zakonu, ki ureja socialno varstvo;
2. upravičenci do starševskega dodatka po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, za mesec april;
3. upravičenci do dodatka za nego otroka po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, za otroka za mesec april;
4. upravičenci do materinskega oziroma starševskega nadomestila po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, v višini minimalne plače ali v višini pod minimalno plačo za mesec april;
5. upravičenci do delnega plačila za izgubljeni dohodek po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, za mesec april;
6. upravičenci do nadomestila po 5. in 8. členu Zakona o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18);
7. upravičenci po zakonu, ki ureja vojne veterane, ki prejemajo veteranski dodatek kot edini prejemek;
8. upravičenci po zakonu, ki ureja vojne invalide, ki prejemajo družinski dodatek kot edini prejemek.

- (2) Enkratni solidarnostni dodatek iz prejšnjega odstavka se izplača v višini 150 eurov.
- (3) Do enkratnega solidarnostnega dodatka po prvem odstavku tega člena so upravičenci upravičeni le, če niso hkrati upravičeni do enkratnega solidarnostnega dodatka v skladu z 58. členom tega zakona. Upravičenec iz prvega odstavka tega člena je upravičen do enkratnega solidarnostnega dodatka samo na eni podlagi.
- (4) Upravičenec do enkratnega solidarnostnega dodatka v višini 30 eurov za otroka je tudi eden od staršev ali druga oseba za vsakega otroka, za katerega je upravičen do otroškega dodatka v prvem do šestem dohodkovnem razredu, pri čemer do tega dodatka ni upravičen eden od staršev ali druga oseba, ki je upravičen do povečanega zneska dodatka za veliko družino v skladu s tretjim odstavkom 61. člena tega zakona.
- (5) Upravičenec do enkratnega solidarnostnega dodatka v višini 150 eurov je tudi rejnik za otroka do dopolnjenega 18. leta, za katerega ima sklenjeno veljavno rejniško pogodbo v skladu z določbami zakona, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti in za polnoletno osebo za katero ima sklenjeno veljavno rejniško pogodbo, v skladu z določbami zakona, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti, in ta oseba ni iz naslova študija že upravičena do enkratnega solidarnostnega dodatka v skladu z 58. členom tega zakona.
- (6) Enkratni solidarnostni dodatek za upravičence iz prvega, četrtega in petega odstavka tega člena se izplača do 30. junija 2020.
- (7) Sredstva za izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka iz tega člena zagotavlja Republika Slovenija iz državnega proračuna.
- (8) Enkratni solidarnostni dodatek iz tega člena se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.
- (9) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od enkratnega solidarnostnega dodatka iz tega člena ne plača dohodnina.
- (10) Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, za potrebe ugotovitve upravičenosti do enkratnega solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka 58. člena tega zakona v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do denarne socialne pomoči oziroma varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke za mesec april 2020, in sicer osebno ime, EMŠO in davčno številko te osebe. Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije posredovane podatke upari s podatki o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka za upokojene po tem zakonu in ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka za upokojene po tem zakonu.
- (11) Ministrstvo, pristojno za družino, ministrstvu, pristojnemu za visoko šolstvo, za potrebe ugotovitve upravičenosti do enkratnega solidarnostnega dodatka iz prvega odstavka tega člena, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih iz prvega odstavka tega člena, in sicer osebno ime in EMŠO te osebe. Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, posredovane podatke upari s podatki o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka za študente po tem zakonu in ministrstvu, pristojnemu za družino, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka za študente po tem zakonu.«.

17. člen

Za 61. členom se doda nov 61.a člen, ki se glasi:

»61.a člen

(začasno denarno nadomestilo)

(1) Začasno denarno nadomestilo plače zaradi izgube zaposlitve se prizna od prvega dne nastanka brezposelnosti za čas trajanja začasnih ukrepov iz tega zakona osebi, ki ji je od 13. marca 2020 dalje prenehala pogodba o zaposlitvi iz poslovnega razloga ali s potekom časa, za katerega je bila sklenjena, in je bila pred 13. marcem 2020 na podlagi delovnega razmerja vključena v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji, pri čemer ne izpolnjuje pogojev za pridobitev nadomestila za brezposelnost po določbah Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10, 40/12 – ZUJF, 21/13, 63/13, 100/13, 32/14 – ZPDZC-1, 47/15 – ZZSDT, 55/17, 75/19 in 11/20 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZUTD).

(2) Nadomestilo iz prejšnjega odstavka se uveljavlja pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje z vlogo, oddano v času trajanja začasnih ukrepov iz tega zakona, ki se ji priloži odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga ali pogodba o zaposlitvi, sklenjena za določen čas. O nadomestilu Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje odloča z izdajo odločbe.

(3) Nadomestilo iz prvega odstavka tega člena se prizna v višini mesečnega zneska 513,64 eura. V času priznanja nadomestila iz prvega odstavka tega člena je oseba vključena v obvezna socialna zavarovanja, kot brezposelna oseba, ki je prejemnik denarnega nadomestila za primer brezposelnosti.

(4) Tujcu z državljanstvom države, ki ni članica Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije, se nadomestilo iz prvega odstavka tega člena prizna, če se po zakonu, ki ureja trg dela, šteje za brezposelno osebo.

(5) Odločba o nadomestilu iz prvega odstavka tega člena se osebi vroča z dostavo v hišni predalčnik v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve. Vročitev je opravljena petnajsti dan od dneva odpreme, ki se označi na odločbi. Če oseba po odpremi odločbe Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje v enem mesecu sporoči, da odločbe v hišni predalčnik ni prejela, je domneva vročitve odpravljena in se vročitev opravi po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.«.

18. člen

Za 62. členom se dodajo novi 62.a, 62.b in 62.c člen, ki se glasijo:

»62.a člen (dodatna olajšava za donacije)

(1) Zavezanec po Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14, 23/15, 82/15, 68/16, 69/17, 79/18 in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2) ter zavezanec po Zakonu o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2), ki dosega dohodke iz dejavnosti, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, lahko uveljavlja, poleg zmanjšanja davčne osnove po prvem in drugem odstavku 59. člena ZDDPO-2 oziroma po prvem in drugem odstavku 66. člena ZDoh-2, dodatno zmanjšanje davčne osnove davčnega obdobja za celoten znesek izplačil v denarju za namen odprave posledic epidemije COVID-19, in sicer za izplačila na za ta namen posebej oblikovan transakcijski račun Republike Slovenije ali druge države članice EU, ki ni Slovenija, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(2) Za znesek iz prejšnjega odstavka se šteje znesek vseh izplačil od 13. marca 2020 dalje do odločitve Vlade Republike Slovenije o zaprtju posebej oblikovanega transakcijskega računa iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Za uveljavljanje olajšave po tem členu se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 59. člena ZDDPO-

2 oziroma peti in šesti odstavek 66. člena ZDoh-2.

62.b člen

(začasna oprostitvev plačila DDV od dobav in pridobitev zaščitne in medicinske opreme znotraj Unije)

(1) Ne glede na 41. člen Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 46/13 – ZIPRS1314-A, 101/13 – ZIPRS1415, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) so, od vključno 13. marca 2020 do vključno 31. julija 2020, dobave zaščitne in medicinske opreme (v nadaljnjem besedilu: blago), vključno s pridobitvami tega blaga znotraj Unije, iz seznama blaga, ki ga določi Vlada Republike Slovenije in za katerega velja oprostitvev uvoznih dajatev in davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) ob uvozu na podlagi Sklepa Komisije (EU) 2020/491 z dne 3. aprila 2020 o oprostitvi uvoznih dajatev in oprostitvi plačila DDV za uvoz za blago, potrebno za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19 v letu 2020 (UL L št. 1031 z dne 3. 4. 2020, str. 1), s pravico do odbitka DDV, če so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

a) blago je namenjeno za enega izmed naslednjih namenov:

- brezplačno razdeljevanje osebam, ki jih je prizadela epidemija, so temu izbruhu izpostavljene ali se z njim spopadajo, s strani organov in organizacij iz točke b) tega odstavka, ali
- brezplačno uporabo subjektov, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, v zvezi z zdravstveno oskrbo oseb, ki jih je prizadela epidemija, pod pogojem, da blago ostane v lasti organov in organizacij iz točke b) tega odstavka.

b) blago je dobavljeno državnemu organu ali organizaciji, organu lokalne skupnosti, drugi osebi javnega prava ali drugi organizaciji, ki se po predpisih šteje za dobrodelno organizacijo ali je blago dobavljeno za račun teh organov in organizacij ali blago iz druge države članice pridobi druga oseba za račun teh organov in organizacij.

(2) Blaga, za katerega je oprostitvev DDV določena v drugi alineji točke a) prejšnjega odstavka, ni dovoljeno odtujiti, dati v uporabo drugemu ali ga kako drugače uporabiti za druge namene, razen za namene opravljanja zdravstvene dejavnosti, preden DDV ni plačan. DDV v tem primeru obračuna in plača subjekt iz druge alineje točke a) prejšnjega odstavka po stopnji, ki za to blago velja po ZDDV-1 na dan, ko se blago tako uporabi.

(3) Organi in organizacije iz točke b) prvega odstavka tega člena, ki blaga z oprostitvijo plačila DDV po tem členu ne uporabljajo za namene, zaradi katerih velja oprostitvev plačila DDV na podlagi točke a) prvega odstavka tega člena, so dolžni obračunati in plačati DDV po stopnji, ki za to blago velja po ZDDV-1 na dan, ko se blago tako uporabi in tudi nastane obveznost obračuna DDV po ZDDV-1.

(4) Če blago ostane v lasti organizacij, ki ne izpolnjujejo več pogojev, zaradi katerih so bile upravičene do oprostitvev plačila DDV in se blago prenese na organizacijo, ki je sama upravičena do ugodnosti oprostitvev plačila DDV po tem členu, je oprostitvev plačila DDV odobrena še naprej, pod pogojem, da organizacija, na katero je bilo blago preneseno, uporablja zadevno blago za namene iz točke a) prvega odstavka tega člena.

(5) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitvev plačila DDV po tem členu, se mora na računu sklicevati na člen tega zakona, ki določa oprostitvev plačila DDV in razpolagati z izjavo svojega kupca, da je blago namenjeno uporabi iz točke a) prvega odstavka tega člena.

(6) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitvev plačila DDV po tem členu, mora davčnemu organu predložiti poročilo o opravljenih dobavah blaga iz prvega odstavka tega člena, ki vsebuje naslednje podatke:

identifikacijsko številko za namene DDV, naziv ter naslov davčnega zavezanca, ki uveljavlja oprostitev plačila DDV po tem členu, zaporedno številko, davčno številko ali identifikacijsko številko, če je identificirana za namene DDV, osebe iz točke b) prvega odstavka tega člena, ki je upravičena do oprostitve plačila DDV, tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife blaga (v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka), ter vrednost, vrsto in količino blaga.

(7) Davčni zavezanec poročilo iz prejšnjega odstavka sestavi za koledarski mesec in ga predloži davčnemu organu v elektronski obliki prek sistema eDavki najkasneje do zadnjega delovnega dne za pretekli koledarski mesec.

(8) Davčni zavezanec, ki je pred uveljavitvijo tega zakona od dobav blaga ali pridobitev blaga znotraj Unije, obračunal DDV za blago, ki je oproščeno plačila DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko znižanje obračunanega DDV po izdanem računu iz preteklih davčnih obdobj za dobave blaga, opravljene od vključno 13. marca 2020 dalje, vključi v obračun DDV za davčno obdobje, v katerem je popravil tak račun.

(9) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka podatke o dobavah, za katere je uveljavljal znižanje obračunanega DDV, vključi v poročilo iz šestega odstavka tega člena. (10) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitev plačila DDV po tem členu, mora voditi evidence o transakcijah v okviru te ureditve tako, da je davčnemu organu omogočen nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem DDV.

62.c člen

(splošno pravilo o neobdavčitvi dohodkov)

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na oprostitev plačila dohodnine, se smiselno uporabljajo tudi za primerljive dohodke, ki imajo vir izven Slovenije.«.

19. člen

Prvi odstavek 65. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Republika Slovenija kot porok odgovarja banki ali hranilnici (v nadaljnjem besedilu: banka) iz prvega odstavka 2. člena Zakona o interventnem ukrepu odloga plačila obveznosti kreditojemalcev (v nadaljnjem besedilu: ZIUOPOK) za izpolnitev obveznosti kreditojemalcev iz drugega odstavka 2. člena ZIUOPOK, ki na dan 31. decembra 2019 niso šteli za podjetja v težavah po pogojih, kot so opredeljeni v 18. točki 2. člena Uredbe Komisije 651/2014/EU, v višini:

- 25 % zneska odloženih obrokov obveznosti iz kreditnih pogodb, ki zapadejo v obdobju največ dvanajstih mesecev, za katerega je bil dogovorjen odlog, ali
- 50 % zneska odloženih obrokov obveznosti iz kreditnih pogodb, ki zapadejo v obdobju največ dvanajstih mesecev, za katerega je bil dogovorjen odlog v primeru kreditojemalcev, ki opravljajo dejavnost, za katero je bilo z vladnim ali občinskim odlokom določeno, da se opravljanje storitve oziroma prodaja blaga zaradi epidemije virusa začasno prepove, in v primeru kreditojemalcev, ki so fizične osebe.«.

V četrtem odstavku se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

»Za poročilo iz tega člena veljajo omejitve iz točke 3.2 Začasnega okvirja, ki se podrobneje določijo z uredbo iz dvanajstega odstavka tega člena.«.

V sedmem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi »Banka SID banki posreduje pisno ali elektronsko zahtevo za izpolnitev poroštvene obveznosti Republike Slovenije najkasneje v dvanajstih

mesecih po izteku obdobja odloga plačila obveznosti iz prvega odstavka 2. člena ZIUOPOK, opredeljenega v aneksu ali kreditni pogodbi.«. Na koncu se doda nov stavek, ki se glasi: »Banka mora kreditojemalca obvestiti o vloženi zahtevi za poroštvo v roku treh dni po vložitvi.«.

V devetem odstavku se besedilo »en mesec po začetku postopka« nadomesti z besedilom »14 dni pred iztekom roka za prijavo terjatev«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Za kreditojemalca, ki je gospodarska družba, in mu je banka odobrila odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe v skladu z ZIUOPOK, velja za čas od vložitve vloge za odlog plačila obveznosti do prenehanja pravice banke do uveljavljanja pravice do poroštva prepoved izplačila dobička, nagrad za poslovno uspešnost članom posloводства in zaposlenim ter izplačevanja drugih finančnih obveznosti do nadrejenih oziroma povezanih družb ali lastnikov. Banka opozorilo o prepovedi izplačil v skladu s prejšnjim stavkom vključi v kreditno pogodbo ali v aneks k njej. Kršitev te prepovedi je razlog za prekinitev odloga plačila.«.

Dvanajsti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(12) Ukrepi iz tega člena se uporabljajo do prenehanja razmerij, ki nastanejo na njegovi podlagi. Podrobnejša pravila v zvezi z izvrševanjem določb tega člena, zlasti v zvezi z omejitvami poroštva iz četrtega odstavka tega člena, unovčevanjem in izterjavo poroštva, roki, dokumentacijo, poročanjem, obsegom in načinom izvajanja pooblastila SID banki ter nadomestilom za njegovo izvajanje, se določijo z uredbo, ki jo izda Vlada Republike Slovenije.«.

20. člen

V 67. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Odreditev nujnega dela iz prejšnjega odstavka je dopustna le za najkrajši možni čas, s tem da je treba javnemu uslužbencu takoj po prenehanju razlogov zagotoviti sorazmerno daljši počitek skladno s predpisi in kolektivnimi pogodbami.«.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Skupno število ur dela preko polnega delovnega časa iz tega člena na letni ravni ne sme preseči 480 ur.«.

21. člen

Za 68. členom se doda nov 68.a člen, ki se glasi:

»68.a člen
(zasebni izvajalci v javni mreži)

Določbe 66., 67. in 68. člena tega zakona se uporabljajo tudi za zasebne izvajalce, ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe.«.

22. člen

V 69. členu se v prvem odstavku za besedo »funkcionarja« doda besedilo »od dneva uveljavitve tega

zakona do 31. maja 2020«.

23. člen

V 70. členu se za tretjim odstavkom dodajo novi četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Če je javnemu uslužbencu odrejena karantena zaradi rizičnega stika v času opravljanja dela in v primeru preventivne izolacije, ki ju pisno odredi delodajalec oziroma predstojnik, pripada javnemu uslužbencu plača, ki bi jo prejel, če bi delal, v primeru začasne zadržanosti od dela zaradi okužbe pri opravljanju dela pa znaša nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela 100 odstotkov osnove, ki je določena za obračun nadomestila za čas odsotnosti zaradi bolezni. Preventivna izolacija iz tega odstavka pomeni, da zaradi zagotavljanja nemotenega delovnega procesa delodajalec oziroma predstojnik pisno napoti zdravega javnega uslužbenca v izolacijo.

(5) Nadomestilo plače, določeno v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena, ne sme biti nižje od minimalne plače.

(6) Glede pravic iz socialnih zavarovanj se za izplačilo nadomestil v skladu s tem členom za javne uslužbenca smiselno uporablja 27. člen tega zakona.«.

24. člen

V 71. členu se v šestem odstavku za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Na enak način se za financiranje dodatka iz 11. točke 39. člena KPJS zagotovijo sredstva tudi zasebnim izvajalcem socialnega in zdravstvenega varstva, ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe.«.

25. člen

Za 71. členom se doda nov 71.a člen, ki se glasi:

»71.a člen (prenos letnega dopusta iz leta 2019)

(1) Ne glede na določbo tretjega odstavka 162. člena ZDR-1 lahko delodajalec javnemu uslužbencu zaradi nujnih delovnih potreb pisno prepove koriščenje letnega dopusta za leto 2019 do 30. junija 2020. V takšnem primeru delodajalec zagotovi javnemu uslužbencu izrabo preostanka letnega dopusta za leto 2019 do 31. decembra 2020.

(2) Ne glede na določbo tretjega odstavka 162. člena ZDR-1 delodajalec zagotovi izrabo preostanka letnega dopusta za leto 2019 do 31. decembra 2020 tudi zdravstvenemu delavcu in zdravstvenemu sodelavcu, za katerega v skladu z Odredbo o omejitvi določenih pravic zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev (Uradni list RS, št. 19/20) velja prepoved koriščenja letnega dopusta.«.

26. člen

V 74. členu se črta tretji odstavek.

27. člen

V 76. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi:

»(začasno ali občasno delo v kmetijstvu)«.

V drugem odstavku se črta beseda »lahko« ter besedilo »napoti k« nadomesti z besedilom »obvesti o«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Delavec, ki je na začasnem čakanju na delo doma zaradi epidemije, mora pred začetkom opravljanja začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu pridobiti pisno soglasje delodajalca za čas opravljanja tega dela.«.

Za tretjim odstavkom se dodata nova četrta in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Ne glede na 12. in 13. člena Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10, 40/12 – ZUJF, 21/13, 63/13, 100/13, 32/14 – ZPDZC-1, 47/15 – ZZSDT, 55/17, 75/19 in 11/20 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZUTD) lahko Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje nosilcu ali članu kmetijskega gospodarstva iz ZKme-1, ki izrazi potrebo po začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu, napoti tudi osebo, ki je vpisana v evidenco brezposelnih oseb, da sklene pogodbo v skladu z določbami ZKme-1.

(5) Ne glede na prvi odstavek 67. člena ZUTD se denarno nadomestilo za primer brezposelnosti zniža zavarovancu, ki v času upravičenosti do denarnega nadomestila opravi začasno ali občasno delo v kmetijstvu, za katero prejme ali je upravičen prejeti dohodek iz dela, ki po plačilu davkov in obveznih prispevkov mesečno presega 400 eurov.«.

28. člen

Prvi odstavek 77. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za dolžnike kreditnih ali drugih obveznosti, sklenjene na podlagi Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb in zadrug v težavah (Uradni list RS, št. 5/17) ter s tem poveznim odlogom in obročnim plačevanjem, sklenjenim v skladu s 77. členom Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18), se odobri odlog plačila obveznosti iz kreditne ali druge pogodbe za obdobje 12 mesecev, če posamezne obveznosti iz kreditne ali druge pogodbe, za katero dolžnik zahteva odlog plačila skladno tretjim, četrtem in petim odstavkom tega člena, do razglasitve epidemija virusa še niso zapadle v plačilo.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za dolžnika iz prejšnjega odstavka se šteje gospodarska družba, ustanovljena po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali zadruga, ustanovljena po zakonu o zadrugah, ki ima sedež v Republiki Sloveniji.«.

V četrtem odstavku se za besedo »druge« doda beseda »obvezne« ter za besedo »drugih« doda beseda »obveznih«.

Šesti odstavek se črta.

29. člen

V 79. členu se v drugem odstavku v drugi alineji beseda »osnovni« nadomesti z besedo »poslovni«.

30. člen

V 80. členu se naslov člena spremeni, tako da se glasi:

»(značilnost odloga plačila in insolventnost)«.

V prvem odstavku se na koncu drugega odstavka pika nadomesti z vejico ter doda besedilo »enako se podaljša zapadlost sporazuma o zavarovanju denarne terjatve, sklenjenega v notarski obliki, ki služi kot zavarovanje kreditne ali druge pogodbe.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Po odobritvi odloga plačila iz 77. člena tega zakona pristojno ministrstvo in dolžnik skleneta aneks h kreditni ali drugi pogodbi, ki upošteva značilnosti odloga plačila iz prejšnjega odstavka.«.

Tretji odstavek se spremeni, tako da se glasi:

»(3) Če je pri poslovanju dolžnika zaradi posledic epidemije virusa prišlo do težav, ki lahko povzročijo njegovo insolventnost, se lahko pristojno ministrstvo in dolžnik ne glede na prvi odstavek 77. člena tega zakona sporazumno dogovorita za odlog in ostale pogoje glede plačila vseh obveznosti iz kreditne ali druge pogodbe (nezapadlih in zapadlih pred razglasitvijo epidemije), ki so za dolžnika ugodnejši, vendar največ za obdobje 24 mesecev.«.

31. člen

Besedilo 81. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Javni sklad Republike Slovenije (v nadaljevanju: javni sklad), ki preko javnih razpisov ali javnih pozivov izvaja kreditiranje, lahko odobri kreditojemalcu odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe za obdobje največ 12 mesecev, če posamezne obveznosti iz kreditne pogodbe, za katero kreditojemalec zahteva odlog plačila, še niso zapadle v plačilo.

(2) Kreditojemalec naslovi na javni sklad vlogo za odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe najkasneje v šestih mesecih po preklicu epidemije COVID-19. V vlogi mora kreditojemalec pojasniti, da zaradi okoliščin, povezanih s posledicami epidemije COVID-19, začasno ne more zagotavljati poplačila obveznosti po kreditni pogodbi.

(3) Javni sklad in kreditojemalec se z aneksom h kreditni pogodbi dogovorita za čas trajanja odloga plačila obveznosti iz kreditne pogodbe, vendar največ za obdobje 12 mesecev. Odlog plačila lahko javni sklad izvede ne glede na določbe javnega razpisa ali javnega poziva, po katerem je bil kredit dodeljen. Odlog plačila pomeni prekinitev zapadlosti vseh obveznosti po kreditni pogodbi do izteka obdobja odloga.

(4) Končni datum zapadlosti kreditne pogodbe se podaljša za čas trajanja odloga plačila, enako se podaljša zapadlost pogodbe, ki služi kot zavarovanje kreditne pogodbe. Odlog plačila ne vpliva na izračun višine posameznega obroka v skladu s kreditno pogodbo. Po izteku obdobja odloga plačila naslednji obrok zapade v plačilo v skladu z določili aneksa h kreditni pogodbi z amortizacijskim načrtom, ki je priloga aneksa h kreditni pogodbi.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek se lahko javni sklad in kreditojemalec sporazumno dogovorita drugače.

(6) Za veljavnost in učinke odloga plačila po tem členu, se razen sklenitve aneksa iz tretjega odstavka ne zahteva nobeno dodatno dejanje javnega sklada, ki izvede ukrep po tem zakonu, ali njegovih kreditojemalcev ali njihovih porokov, ne glede na drugačne določbe v kreditni pogodbi ali zakonih, ki se uporabljajo v zvezi s plačilom obveznosti iz kreditne pogodbe.

(7) Ne glede na določbe prvega odstavka lahko javni sklad kreditojemalcem, ki so bili v zamudi z izpolnjevanjem svojih obveznosti že pred razglasitvijo epidemije virusa, vendar ne več kot 90 dni, na podlagi vloge za reprogram kreditne pogodbe, zapadle neporavnane obveznosti reprogramira, tako, da se poveča višina posameznih obrokov.«.

32. člen

Besedilo 82. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na 10. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12; v nadaljnjem besedilu: ZPreZP-1) so plačilni roki 60 dni v primerih, ko je upnik javni organ iz prve, druge ali tretje alineje drugega odstavka 6. člena ZPreZP-1, dolžnik pa je subjekt zasebnega prava. Navedeni rok za plačilo ostane v veljavi še eno leto po razglasitvi konca epidemije.«.

33. člen

V 87. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Zavezanec iz 6., 7. in 11. točke prvega odstavka 4. člena ZPPDFT-1 način pridobivanja podatkov kot je opredeljen v prvem do tretjem odstavku tega člena lahko uporabi tudi v primeru pregleda stranke pri izvajanju transakcij iz 20. člena ZPPDFT-1 in v primeru transakcij strank, pri katerih obstoji dvom o verodostojnosti in ustreznosti predhodno pridobljenih podatkov o stranki ali dejanskem lastniku stranke. Zavezanec podatke obvezno pridobi pred izvršitvijo transakcije in izključno v zvezi s transakcijami, ki se izvajajo na podlagi obstoječega poslovnega razmerja. Za hrambo tako pridobljenih podatkov se smiselno uporabljajo določbe ZPPDFT-1 oziroma predpisov, izdanih na njegovi podlagi, glede hrambe podatkov pri zavezancu.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

34. člen

V 92. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Vsi prejemki, izplačani dolžniku na podlagi zakonov, ki urejajo interventne ukrepe zaradi epidemije, razen prejemkov, ki predstavljajo nadomestilo plače, so izvzeti iz izvršbe po Zakonu o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – odl. US, 45/14 – odl. US, 53/14, 58/14 – odl. US, 54/15, 76/15 – odl. US, 11/18, 53/19 – odl. US, 66/19 – ZDavP-2M in 23/20 – SPZ-B; v nadaljnjem besedilu: ZIZ) in iz davčne izvršbe po ZDavP-2.«.

35. člen

V 93. členu se v prvem odstavku besedilo »izvrševanje sklepov o izvršbi« nadomesti z besedo »izvršba«.

V drugem odstavku se besedilo »izvrševanje sklepov o izvršbi« nadomesti z besedama »davčna izvršba«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Izvršba po prvem odstavku tega člena se ne odloži, če gre za nujne zadeve, o katerih sodišče odloča tudi v času epidemije, ali če gre za izvršbo zaradi izterjave terjatev iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal.«.

36. člen

V 94. členu se v prvem odstavku besedilo » nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb« nadomesti z besedilom »in posredni uporabniki proračunov«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Iz proračuna Republike Slovenije se državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti in posrednim uporabnikom proračunov, ki v času trajanja epidemije niso izvajali javnih storitev, krijejo vsi stroški tekočega delovanja, zmanjšani za prejeta javna sredstva in sredstva pridobljena iz naslova ukrepov, določenih v tem zakonu.«.

37. člen

V 95. členu se v besedilu člena, ki postane prvi odstavek, besedi »nadomestil plače« nadomestita z besedilom »izplačanih nadomestil plače«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če predlog za začetek stečajnega postopka iz razloga iz prejšnjega odstavka vloži delavec, je oproščen plačila predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka.«.

38. člen

V 96. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ne glede na 38. člen in prvi odstavek 39. člena ZFPPIPP poslovodstvo ni zavezano vložiti predloga za začetek stečajnega postopka ali postopka prisilne poravnave, če je insolventnost družbe posledica razglasitve epidemije. Ukrep iz prejšnjega stavka se uporablja od razglasitve epidemije in še tri mesece po prenehanju ukrepov v skladu z 20. členom tega zakona, razen če ni izglodov, da bo družba lahko položaj insolventnosti odpravila.«.

V tretjem odstavku se za besedilom »bistveno omeji« doda besedilo »ali če družba na dan 31. december 2019 ni bila insolventna«.

39. člen

V 97. členu se v prvem odstavku v prvem stavku besedilo »družbe nastala kot« nadomesti z besedo »dolžnika«. Drugi stavek se spremeni tako, da se glasi: »Ta ukrep se uporablja v stečajnem postopku, ki je uveden na predlog upnika najpozneje v treh mesecih po prenehanju ukrepov v skladu z 20. členom tega zakona.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Dolžnik lahko opraviči odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka tudi tako, da predloži dokaze, da je odpravil insolventnost z drugimi ukrepi finančnega prestrukturiranja ali z zadostnim obsegom poslovanja.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se beseda »družbe« nadomesti z besedo »dolžnika«, beseda »družba« se nadomesti z besedo »dolžnik«, za besedilom »bistveno omeji« pa se doda besedilo »ali če dolžnik na dan 31. december 2019 ni bil insolventen«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečaja v skladu s tem členom, izvršilno sodišče na predlog dolžnika odloži izvršbo za to obdobje.«.

40. člen

Besedilo 99. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Subjekt, ki je uveljavil:

- povračilo nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo iz poglavja 1.1 tega zakona,
- oprostitev plačila prispevkov na podlagi 28. člena tega zakona v povezavi s povračilom nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo in na podlagi 38. člena tega zakona ali
- izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka,

mora v primeru, da je od uveljavitve tega zakona prišlo do izplačila dobička, nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu, izplačanih v letu 2020 oziroma za leto 2020, o tem seznaniti Finančno upravo Republike Slovenije. Prejeta sredstva mora vrniti po vročitvi odločbe, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva uveljavitve pravic iz tega zakona do dneva vračila.

(2) Subjekt, ki je uveljavil upravičenja po tem zakonu in naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njihovo pridobitev, o tem obvesti Finančno upravo Republike Slovenije najkasneje do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2020 oziroma za obdobje, ki vključuje podatke za obdobje drugega polletja 2020, oziroma do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2020, in vrniti znesek prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe. Po poteku roka za plačilo do plačila, se mu obračunavajo zakonske zamudne obresti po Zakonu o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo).

(3) Nadzor nad uveljavljanjem pravic iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, drugega odstavka 28. člena, prvega in petega odstavka 33. člena ter 38. člena tega zakona izvaja Finančna uprava Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, razen če ta zakon določa drugače.«.

41. člen

Za 100. členom se doda nov 100.a člen, ki se glasi:

»100.a člen
(oddaja presežnih količin odpadne embalaže)

(1) Ne glede na 20. člen Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 – ZIURKOE) in prvi odstavek 18. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE; v nadaljnjem besedilu: Uredba) izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov oziroma izvajalec občinske gospodarske javne službe obdelave komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe) odda odpadno embalažo, za katero družba za ravnanje z odpadno embalažo, ki ima okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo (v nadaljnjem besedilu: družba za ravnanje z odpadno embalažo), po prejemu obvestila iz tretjega odstavka 18. člena Uredbe zavrne prevzem ali je ne prevzame v roku iz 1. točke drugega odstavka 26. člena Uredbe, izvajalcu obdelave odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke (v

nadaljnem besedilu: izvajalec obdelave). Izvajalec javne službe izbere izvajalca obdelave v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje.

(2) Izvajalec javne službe najpozneje dan pred oddajo odpadne embalaže v skladu s prejšnjim odstavkom obvesti inšpektorja, pristojnega za okolje, o tem, da bo izvajalec obdelave začel pri njem prevzemati odpadno embalažo.

(3) Izvajalec obdelave, ki izvaja postopke priprave odpadne embalaže za nadaljnjo obdelavo (npr. sortiranje), mora prevzeto odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka obdelati tako, da jo lahko v čim večjem deležu usmeri v recikliranje, in oddati v nadaljnjo obdelavo najpozneje v treh mesecih od prevzema pošiljke odpadne embalaže tako, da so v čim večji meri doseženi okoljski cilji iz predpisa, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo.

(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo ne sme od izvajalca javne službe ali izvajalca obdelave zahtevati odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe odda izvajalcu obdelave v skladu s prvim odstavkom tega člena in za to odpadno embalažo ne sme zahtevati plačila vrednosti odpadne embalaže ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni obdelavi.

(5) Stroške ravnanja z odpadno embalažo, ki jo izvajalec javne službe odda izvajalcu obdelave v skladu s prvim odstavkom tega člena, vključno z davkom na dodano vrednost, plača Republika Slovenija po predloženem računu tega izvajalca obdelave.

(6) Stroški ravnanja z odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka obsegajo:

1. stroške prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcu javne službe (npr. nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže),
2. stroške prevoza odpadne embalaže od kraja predhodnega skladiščenja ali skladiščenja pri izvajalcu javne službe do kraja naprave za obdelavo izbranega izvajalca obdelave in
3. stroške obdelave prevzete odpadne embalaže, vključno s stroški priprave te odpadne embalaže za nadaljnjo obdelavo (npr. sortiranje).

(7) Pri določanju višine stroškov obdelave iz 3. točke prejšnjega odstavka mora izvajalec obdelave upoštevati morebitno vrednost odpadne embalaže ali vrednost posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni obdelavi.

(8) Izvajalec obdelave ministrstvu, pristojnemu za okolje, pošlje račun za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ki mu priloži:

1. dokumentacijo o tehtanju prevzete odpadne embalaže, iz katere mora biti razvidna masa odpadne embalaže, prevzete od posameznega izvajalca javne službe,
2. podatke o oddaljenosti naprave za obdelavo odpadne embalaže od zbirnega centra ali centra za obdelavo komunalnih odpadkov izvajalca javne službe, od katerega je prevzel odpadno embalažo,
3. dokumentacijo o tehtanju oddanih obdelanih odpadkov, iz katere je razvidna masa oddanih obdelanih odpadkov,
4. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je naveden kot prevzemnik odpadkov in se nanašajo na poslan račun,
5. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je

naveden kot pošiljatelj odpadkov, in se nanašajo na poslan račun.

(9) Ministrstvo, pristojno za okolje, na podlagi ustrezne in popolne dokumentacije iz prejšnjega odstavka izvajalcu obdelave plača račun iz prejšnjega odstavka in obvesti izvajalca javne službe o plačilu.

(10) Ministrstvo, pristojno za okolje, delno ali v celoti zavrne račun iz osmega odstavka tega člena, če iz dokumentacije, priložene računu, izhaja, da obdelava ni bila izvedena v skladu s tem zakonom in predpisi, ki urejajo odpadke. V tem primeru izvajalec obdelave krije stroške ravnanja z odpadno embalažo, na katero se nanaša zavrnen račun.«.

42. člen

Za novim 100.a členom se doda naslov novega 23.A poglavja in novi 100.b do 100.h člen, ki se glasijo:

» 23.A GRADNJA OBJEKTOV

100.b člen

(popolnost zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja)

(1) Zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja za objekt z vplivi na okolje na podlagi 51. člena Gradbenega zakona (Uradni list RS, št. 61/17 in 72/17 – popr.; v nadaljnjem besedilu: Gradbeni zakon) se ne glede na določbo petega odstavka 35. člena Gradbenega zakona, šteje za popolno, če so priloženi dokumenti iz 1. točke drugega odstavka 35. člena in drugega odstavka 51. člena Gradbenega zakona.

(2) Investitor mora pred izdajo gradbenega dovoljenja organu, pristojnemu za gradbene zadeve, predložiti dokumentacijo iz 3. točke drugega odstavka 35. člena Gradbenega zakona.

(3) Če po izvedbi postopka organ ugotovi, da so izpolnjeni vsi pogoji za izdajo gradbenega dovoljenja, ni pa izkazan pogoj iz 6. točke prvega odstavka 43. člena Gradbenega zakona, investitorja pisno pozove, da v roku 15 dni dopolni zahtevo z ustrezno dokumentacijo, ki bo izkazovala pogoj iz 6. točke prvega odstavka 43. člena Gradbenega zakona.

(4) Če investitor zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja na podlagi poziva iz prejšnjega odstavka v roku ne dopolni, se zahteva zavrne.

100.c člen

(mnenja v postopkih)

Mnenja mnenjedajalcev v postopkih umeščanja v prostor ali pridobivanja dovoljenj za gradnjo morajo jasno izražati stališča mnenjedajalca, ki morajo biti strokovno in pravno utemeljena, obrazložena in morajo vključevati tudi morebitne predloge rešitve oziroma smernice in pogoje za izvedbo gradnje.

100.č člen

(prevlada druge javne koristi)

(1) Če je bil poseg v poročilu o vplivih na okolje oziroma v dodatku za varovana območja neugodno ocenjen, lahko investitor hkrati ob vložitvi zahteve za pridobitev gradbenega dovoljenja v integralnem postopku poda tudi predlog uvedbe postopka prevlade druge javne koristi nad javno koristjo ohranjanja narave.

(2) V primeru, da je predlog uvedbe postopka prevlade druge javne koristi podan mora vsebovati vsa gradiva in dokaze v skladu s predpisi o ohranjanju narave. Ministrstvo preveri vsebino predloga in najkasneje v roku 14 dni ugotovi, da je gradivo popolno, ali zahteva dopolnitve. Ne glede na predpise, ki

urejajo varstvo narave, se postopek prevlade nad javno koristjo ohranjanja narave izvede v okviru integralnega postopka gradbenega dovoljenja, tako da ministrstvo pozove za mnenje pristojna ministrstva in organizacije, seznanjeni Evropsko komisijo ali v primeru prednostnih vrst zaprosi Evropsko komisijo za mnenje, ter pripravi odločitev vlade z obrazložitvijo. Po odločitvi vlade o prevladi javne koristi, se izda gradbeno dovoljenje z obrazložitvijo, v kateri je povzeta odločitev vlade.

(3) V primeru, da se v postopku presoje vplivov na okolje izkaže, da gre za odstopanje od ciljev varstva voda po predpisih o vodah in v sprejetem državnem prostorskem načrtu ter po zaključeni celoviti presoji vplivov na okolje še ni bila določena izjema po 56. členu Zakona o vodah, ali pa se je vodno telo spremenilo, se izjema lahko določi tudi v postopku integralnega gradbenega dovoljenja. Izjema se določi s posebnim izrekom odločbe o gradbenem dovoljenju, obrazložitev pa mora vsebovati vse elemente in dokaze, ter navedbo sorazmernih ukrepov za zmanjšanje vplivov po predpisih o vodah.

100.d člen (preprečitev podvajanja)

(1) Če nosilec nameravanega posega v okolje, ki ga predstavlja objekt z vplivi na okolje, na katerega zahtevo na Agenciji RS za okolje že teče postopek za izdajo okoljevarstvenega soglasja za nameravani poseg, začeti pred začetkom veljavnosti Gradbenega zakona, kot investitor vloži zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja, ki se vodi po pravilih IV. poglavja četrtega dela Gradbenega zakona, se postopek za izdajo okoljevarstvenega soglasja po uradni dolžnosti nadaljuje kot postopek za izdajo pisnega mnenja o sprejemljivosti nameravane gradnje z vidika njene pristojnosti, ko organ za gradbene zadeve v skladu z 52. in 107. členom Gradbenega zakona tako zaprosilo posreduje Agenciji RS za okolje.

(2) Agencija RS za okolje pri izdaji mnenja iz 52. in 107. člena Gradbenega zakona upošteva stanje postopka za izdajo okoljevarstvenega soglasja kakršno je do trenutka prejema zaprosila pristojnega organa iz prejšnjega odstavka, vključno z vsemi mnenji pristojnih mnenjedajalcev in drugimi izvedenimi postopki (npr. čezmejni vplivi), ki so že bili izvedeni v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja pred prejemom zaprosila pristojnega organa za gradbene zadeve za izdajo navedenega pisnega mnenja.

(3) Če se poročilo o vplivih na okolje predloženo v zahtevi za izdajo okoljevarstvenega soglasja razlikuje od poročila o vplivih na okolje predloženo v integralnem postopku morajo biti vse spremembe jasno navedene v posebnem poglavju tega poročila.

(4) Stranski udeleženci v postopku za izdajo okoljevarstvenega soglasja izgubijo status stranskega udeleženca, imajo pa pravice v skladu s pravili kot jih ureja Gradbeni zakon, če ta zakon ne določa drugače.

100.e člen (gradnja na podlagi dokončnosti gradbenega dovoljenja)

Ne glede na 4. člen Gradbenega zakona lahko investitor na lastno odgovornost začne z gradnjo, rekonstrukcijo ali spremembo namembnosti objekta tudi po dokončnosti gradbenega dovoljenja in prijavi začetka gradnje, kadar je ta predpisana.

100.f člen (zastopanje interesov varstva okolja in ohranjanja narave)

(1) Oseba, ki je pridobila status nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na podlagi zakonov, ki urejajo varstvo okolja ali ohranjanje narave ali varstvo ali rabo naravnih dobrin ali varstvo kulturne dediščine (v nadaljevanju »nevladna organizacija«), ima pravico udeležbe v postopku za izdajo gradbenega dovoljenja po tem zakonu, če izpolnjuje še naslednje pogoje:

a) če je nevladna organizacija organizirana v statusni obliki društva mora imeti najmanj 50 aktivnih članov, pri čemer se šteje, da je član aktiven, če je tekoče in za zadnji dve pretekli koledarski leti bil udeležen na zboru članov in plačal članarino;

b) če je nevladna organizacija organizirana v statusni obliki zavoda mora imeti v tekočem in v zadnjih dveh preteklih koledarskih letih ves čas zaposlene najmanj tri osebe s polnim delovnim časom in s strokovno izobrazbo 7 ravni Slovenskega ogrodja kvalifikacij s področja delovanja nevladne organizacije;

c) če je nevladna organizacija organizirana v obliki ustanove mora imeti v tekočem in v zadnjih dveh preteklih koledarskih letih najmanj 10.000 evrov premoženja v vsakem letu.

(2) Pogoji iz prejšnjega odstavka morajo biti izpolnjeni v trenutku priglasitve udeležbe v postopku izdaje gradbenega dovoljenja.

(3) Nevladna organizacija organizirana v statusni obliki društva pogoje izkaže s predložitvijo verodostojne dokumentacije, iz katere izhaja udeležba na zboru članov posameznega člana, plačilo članarine posameznega člana na bančni račun nevladne organizacije.

(4) Nevladna organizacija organizirana v statusni obliki zavoda pogoje izkaže s predložitvijo potrdila Zavoda RS za zdravstveno zavarovanje o vključitvi posameznika v obvezno zavarovanje in s predložitvijo overjene kopije potrdila o izobrazbi za posamezno zaposleno osebo.

(5) Nevladna organizacija organizirana v obliki ustanove pogoje izkaže s predložitvijo letnih poročil oziroma vseh računovodskih izkazov s pojasnili.

(6) Stranski udeleženci in nevladne organizacije morajo, ne glede na določila Gradbenega zakona, udeležbo v postopku priglasiti z zahtevo v roku 15 dni od javne objave zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja in dokumentacije na spletnih straneh e-uprave. Če je zahteva za udeležbo v postopku za izdajo gradbenega dovoljenja vložena zunaj roka iz prejšnjega stavka, se s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep o zavrženju zahteve ne zadrži njegove izvršitve.

100.g člen
(pravno varstvo)

(1) Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo upravni spor in graditev objektov, se lahko tožba zoper gradbeno dovoljenje, izdano z upoštevanjem določil tega zakona, vložiti v roku 15 dni od objave odločbe na spletnih straneh e-uprave.

(2) Nevladna organizacija, ki zoper gradbeno dovoljenje, izdano z upoštevanjem določil tega zakona, uresničuje pravno varstvo na podlagi 58. člena Gradbenega zakona ali 3. odstavka 137. člena Zakona o ohranjanju narave, mora izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka 100.f člena tega zakona.

100.h člen
(nujne in prednostne zadeve)

Za vse sodne postopke, ki bi tekli na podlagi uveljavljanja pravic do pravnega varstva v postopkih izdaje gradbenega dovoljenja po tem zakonu, se šteje, da gre za nujne in prednostne zadeve.«.

43. člen

Za 101. členom se dodata nova 101.a in 101.b člen, ki se glasita:

»101.a člen

(vrednotnice)

(1) Če pogodba o paketnem potovanju zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin, ki jih povzroča epidemija, ni izpolnjena, se šteje, da organizator potovanja izpolni svojo obveznost glede vračila vseh plačil iz šestega in osmega odstavka 57.f člena ter 1. točke 57.g člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKotI in 31/18), če potrošniku izda vrednotnico v višini vseh plačil potrošnika.

(2) Vrednotnica se glasi na prinosnika in omogoča unovčljivost v 24 mesecih od izdaje. Če potrošnik izdane vrednotnice ne unovči v 24 mesecih od izdaje, lahko v 14 dneh po preteku tega obdobja od organizatorja potovanja zahteva, da mu v 14 dneh od prejema zahtevka vrne znesek, na katerega se glasi vrednotnica.

(3) Izdana vrednotnica je predmet jamstva za povračilo vseh plačil, ki so bila izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne potovalne storitve niso izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja.

(4) Za izdano vrednotnico jamči organizator potovanja z vsem svojim premoženjem.

(5) Ta določba ne posega v pravico potrošnika, da navkljub ponudbi vrednotnice od organizatorja potovanja zahteva vračilo vseh plačil, če se potrošnik s ponujeno vrednotnico ne strinja. Organizator potovanja potrošniku vrne vsa plačila v dvanajstih mesecih po razglasitvi prenehanja epidemije.

(6) Ukrep iz tega člena se uporablja tudi za vračilo plačil potrošnika, ki so bila izvedena pred uveljavitvijo tega zakona, če pogodba o paketnem potovanju ni bila izpolnjena zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin iz prvega odstavka tega člena.

101.b člen

(stroški vrnitve ali potovanja preko Republike Slovenije)

(1) Ne glede na določbe 12., 13. in 14. člena Zakona o konzularni zaščiti (Uradni list RS, št. 30/18; v nadaljnjem besedilu: Zakon o konzularni zaščiti), od 12. marca 2020 državljanu Republike Slovenije ali njegovemu družinskemu članu ali drugemu državljanu kot jih opredeljuje 2. člen Zakona o konzularni zaščiti, ni treba vrniti finančnih sredstev za kritje najnujnejših stroškov, ki so upravičeno potrebni za njegovo vrnitev ali potovanje preko Republike Slovenije, če Republika Slovenija zaradi posledic epidemije neposredno naroči storitev prevoza ali prevoz zagotovi druga država ali mednarodna organizacija, ter se ne šteje za dohodek po zakonu, ki ureja dohodnino.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka ni treba vložiti vloge za založitev sredstev, uporabiti standardnih obrazcev iz Prilog I in II Direktive Sveta (EU) 2015/637 z dne 20 aprila 2015 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanov Unije brez predstavništva v tretjih državah, in o razveljavitvi Sklepa 95/553/ES (UL L št. 106 z dne 24. 4. 2015, str. 1), predstavništvo v tujini ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve pa ne izdaja upravne odločbe.«.

44. člen

V 102. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi:

»(oprostitev plačila storitev RTV signala in prispevka za programe RTV Slovenija)«.

Za besedilom člena, ki postane prvi odstavek, se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na 32. člen Zakona o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 96/05, 109/05-ZDavP-1B, 105/06-odl. US, 26/09 ZIRS0809-B in 9/14; v nadaljnjem besedilu: ZRTVS-1) so poslovni subjekti iz 2. točke prvega odstavka 32. člena oproščeni plačila prispevka za programe RTV Slovenija za čas od

razglasitve epidemije do 31. maja 2020.«.

45. člen

Za 102. členom se dodata novi 102.a in 102.b člen, ki se glasita:

»102.a. člen

(začasna neuporaba določb o omejitvi izplačevanja dela pokojnine, višje delne pokojnine in višjega sorazmernega dela pokojnine)

Ne glede na 140. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 75/19), se tretji in sedmi odstavek 40.a člena ZPIZ-2 začeta uporabljajo od 1. oktobra 2020.

102.b člen

(metodologija za določitev upravičenih stroškov elektro operaterjev)

Agencija za energijo spremeni splošni akt, s katerim določa metodologijo za določitev upravičenih stroškov elektro operaterjev iz Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 - uradno prečiščeno besedilo) tako, da za leto 2020 priznana stopnja donosnosti znaša največ 4,13%. Le-to uporabi Agencija za energijo v postopku odstopanj od tekočega regulativnega obdobja.«.

46. členu

V 104. členu se v prvem odstavku za tretjo alinejo doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»– ne izplača kriznega dodatka (drugi, tretji in četrti odstavek 33. člena),«.
Dosedanja četrta alineja postane peta alineja.

47. člen

V 108. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi:

»(prehodna določba na področju uskladitve plač in nadomestil plač funkcionarjev)«.

V prvem odstavku se besedilo »Nadomestila plač« nadomesti z besedilom »Plače in nadomestila plač«, besedilo »z drugim« pa se nadomesti z besedilom »s prvim in drugim«.

V drugem odstavku se za besedilom »ki je odločil o pravici do« doda besedilo »plače oziroma«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

48. člen

(Zakon o interventnih ukrepih na področju plač in prispevkov)

V Zakonu o interventnih ukrepih na področju plač in prispevkov (Uradni list RS, št. 36/20 in 49/20 – ZIUZEOP) se v 12.a členu v drugem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– ki ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če vrednost teh neplačanih zapadlih obveznosti 28. februarja 2020 znaša 50 eurov ali več in teh obveznosti, višjih od 50 eurov, ni poravnal do 6. aprila 2020.«.

49. člen

(Zakon o lokalni samoupravi)

V 35. členu Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1 in 30/18) se doda novi četrti odstavek, ki se glasi:

»V primeru naravne ali druge hujše nesreče, epidemije ali drugih izrednih okoliščin, če predstavlja izvedba seje z osebno navzočimi člani občinskega sveta tveganje za zdravje in varnost članov občinskega sveta, in je to nujno zaradi sprejetja odločitev, s katerimi ni mogoče odlašati, lahko župan skliče sejo na daljavo s pomočjo informacijsko-komunikacijske tehnologije. Seja poteka v skladu z določili tega zakona in poslovnika občinskega sveta, razen določb, ki se nanašajo na način glasovanja, na zagotavljanje javnosti seje, na seje delovnih teles občinskega sveta in na sodelovanje javnosti. Člani občinskega sveta so v prostoru, v katerem v času seje uporabljajo za medsebojno komuniciranje informacijsko-komunikacijsko tehnologijo, sami. Seja se zvočno in slikovno snema, ne pa tudi javno predvaja. Člani občinskega sveta glasujejo z osebnim izrekanjem. Določba tretjega odstavka tega člena, ki ureja sklic seje na pobudo najmanj četrtine članov občinskega sveta, se pri seji na daljavo ne uporablja.«

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

50. člen

(Zakon o nalezljivih boleznih)

V 51. členu Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/20 – ZIUZEOP) se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Za izvajanje nalog iz tega zakona lahko organi iz 5. člena tega zakona uporabljajo in obdelujejo osebne podatke iz centralnega registra prebivalstva, ki ga upravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in sicer: EMŠO, spol, datum in kraj rojstva, datum smrti, priimek in ime, stalno in začasno prebivališča, naslov za vročanje, stalni in začasni naslov v tujini, državljanstvo posameznika, ter podatki o EMŠO, priimku in imenu ter prebivališču očeta in matere oziroma zakonitega zastopnika ali skrbnika, zakonca oz. partnerja v partnerski zvezi ter otrok.«

51. člen

(dokončanje postopkov glede uveljavljanja povračila nadomestil plač)

Postopki začeti pred uveljavitvijo tega zakona na podlagi 29. člena Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP), se dokončajo po 29. členu ZIUZEOP razen, če bi bilo dokončanje postopka po določbah tega zakona za vlagatelja ugodnejše. Pri tem se za ugodnejšo rešitev šteje zlasti tista, katere uresničitev ne bi imela za posledico postopka vračila državne pomoči.

52. člen

(podaljšanje roka za vložitev vloge oziroma izjave)

Oseba, ki vloge oziroma izjave ni predložila na podlagi šestega odstavka 29. člena in tretjega odstavka 38. člena ZIUZEOP pravočasno, lahko vlogo oziroma izjavo predloži v osmih dneh od uveljavitve tega zakona.

53. člen

(vračilo zarubljenih prejemkov)

Če je bil prejemek, ki je po spremenjenem 92. členu zakona izvzet iz izvršbe in iz stečajne mase v postopku osebnega stečaja, zarubljen, izplačan upniku ali prenesen v stečajno maso v postopku osebnega stečaja pred uveljavitvijo tega zakona in ta prejemek pred uveljavitvijo tega zakona ni bil izvzet

iz izvršbe ali stečajne mase v postopku osebnega stečaja, se tak prejemek dolžniku ne vrača.

54. člen
(začetek veljavnosti)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se spremenjeni 22., 26., 28., 33., nova 33.a in 33.b, 34., 35., 37., 38., 58. novi 61.a in 102. člen uporabljajo od 13. marca 2020 ter spremenjena 69. in 108. člen uporabljata od 11. aprila 2020.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Sprememba v drugem odstavku 20. člena Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP) se predlaga zaradi jasnosti predpisa.

K 2. členu:

Z novim 20.a členom se ureja pogoje dodeljevanja javnih sredstev, ki so potrebni zaradi zagotovitve skladnosti izvajanja zakona s pravili o državnih pomočeh in sicer z Začasnim okvirjem za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19.

Ukrepi iz poglavja 1 (delo in plačevanje prispevkov za socialno varnost), 63. člena (katastrski dohodek), 72. člena (finančna pomoč kmetom zaradi epidemije COVID-19), 73. člena (nadomestilo plačila priveza v ribiških pristaniščih), 74. člena (finančno nadomestilo zaradi izpada dohodka) in iz poglavja 13 (upravljanje z vodami) predstavljajo državno pomoč, ki se lahko dodeli v skladu s točko 3.1 Začasnega okvirja za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19.

Za zagotovitev skladnosti pomoči z Začasnim okvirjem in v izogib vračilom nedovoljenih državnih pomoč je potrebno v zakon dodati naslednje pogoje dodelitve, ki jih določa Začasni okvir:

- pomoč se ne sme odobriti podjetjem, ki so bila dne 31. decembra 2019 že podjetja v težavah;
- skupna pomoč za vse navedene ukrepe po Začasnem okviru ne sme preseči 800.000 eurov na podjetje, ali 120.000 eurov na podjetje v sektorju ribištva in akvakulture, ali 100.000 eurov na podjetje na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov;
- dvojno financiranje istih upravičenih stroškov ni dovoljeno.

Da se pogoji ne bi podvajali v posameznih členih zakona se predlaga, da se oblikuje enotni člen, ki bo veljal za vse ukrepe v navedenih poglavjih oziroma členih.

Ker pri velikih podjetjih pri izvajanju ukrepov iz podpoglavja 1.1 (nadomestila plače in oprostitev socialnih prispevkov) in podpoglavja 1.2 (oprostitev plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za zaposlene, ki delajo) skupni znesek javnih sredstev lahko preseže 800.000 eurov na posamezno podjetje, se predlagata dve dodatni možnosti dodelitve pomoči v skladu s pravili o državnih pomočeh:

a) Nadomestilo plače in oprostitev prispevkov se dodeli v skladu s točko 3.10 Začasnega okvirja. V tem primeru znesek javnih sredstev lahko presega 800.000 eurov na posamezno podjetje, vendar je nadomestilo plače in oprostitev prispevkov omejeno na 80% bruto plače zaposlenega in le za zaposlene, ki bi bili sicer odpuščeni. Podjetja bi morala pri podpoglavju 1.2 (za zaposlene, ki delajo) dodatno dokazati, da bi bili zaposleni sicer odpuščeni.

b) nadomestilo plače in oprostitev prispevkov se dodeli v skladu s 107(2)(b) členom Pogodbe o delovanju Evropske Unije. 107(2)(b) člen PDEU je ustrezna pravna podlaga za dodelitev pomoč za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izredni dogodek (izbruh COVID-19). Vsota vseh javnih sredstev, ki jih podjetje prejme za odpravo posledic škode zaradi COVID 19 ne smejo preseči 100% dejanske škode v podjetju, podjetje pa mora škodo dokazati. Metodologija dokazovanja škode, pogoji in postopek dodelitve pomoči se določijo v podzakonskem aktu, ki bo podlaga za shemo državnih pomoči in priglašen EK.

Velika podjetja, pri katerih bi skupni znesek javnih sredstev iz vseh ukrepov, navedenih v drugem odstavku obrazložitve, presegel 800.000 eurov, bi na ta način lahko prejela nadomestilo plače in oprostitev socialnih prispevkov v celoti (za delavce, ki delajo - podpoglavje 1.1) oz. oprostitev plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v celoti (za zaposlene, ki delajo – podpoglavje 1.2), pod pogojem, da dokažejo ustrezno višino dejanske škode v podjetju zaradi izbruha COVID 19.

Postopek priglasitve državne pomoči in odločba EK:

- zakon je v postopku priglasiitve pri EK, manjkajoči pogoji za dodelitev skladne (dovoljene) državne pomoči so podani v obliki zavez, torej obljube RS da bo javna sredstva za ukrepe, naveden v uvodu obrazložitve, dodeljevala v skladu točko 3.1 Začasnega okvirja.
- v priglasitvi državne pomoči (in osnutku odločbe EK) je že vključena tudi možnost dodelitve javnih sredstev v skladu s točko 3.10 Začasnega okvirja za podpoglavje 1.1 in 1.2. (opcija a))
- opcija b) ni predmet priglasitve, ki je v teku. Na podlagi podzakonskega akta, ki bo uredil dodeljevanje sredstev, bo pripravljena nova priglasitev sheme državne pomoči.

Državno pomoč predstavlja tudi dodeljevanje javnih sredstev iz poglavja 8. (Odlog plačila obveznosti kreditorejmalcev) in poglavja 11. (Odlog plačila kreditnih in drugih obveznosti, nastalih na podlagi zakona, ki ureja pomoč za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb in zadrug v težavah), za katere je uskladiitev s pravili o državnih pomočeh (Začasnim okvirjem) že vključena v spremembo členov znotraj obeh poglavij.

K 3. členu:

Predlaga se sprememba ureditve, po kateri pravica do ukrepa ne pripada nobenemu delodajalcu, ki je po standardni klasifikacije dejavnosti razvrščen v skupino K. Predlaga se, da lahko upravičenja uveljavlja tudi delodajalec, ki opravlja dejavnost, ki se razvršča v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti, in ima do 10 zaposlenih na dan 13. marec 2020. S tem se manjše delodajalce iz navedene skupine dejavnosti vključi v ukrep. Na strani Ministrstva za finance, Uprave RS za javna plačila, je objavljen seznam neposrednih in posrednih proračunskih uporabnikov.

Predlagana sprememba drugega odstavka 22. člena, ki določa prihodkovni pogoj upravičenosti do pomoči, razrešuje problematiko ugotavljanja upravičenosti pri tistih delodajalcih, ki ne poslujejo celo leto, imajo sezonsko naravo dejavnosti, ali v letu 2019 niso poslovali. Primeroma bo delodajalec, ki je pričel s poslovanjem avgusta 2019, izračunal pogoj iz drugega odstavka na način, da bo prihodke leta 2019 delil s številom mesecev poslovanja v letu 2019 (5 mesecev) in jih primerjal s povprečnimi mesečnimi prihodki v letu 2020 (prihodki leta 2020 deljeno z 12 meseci).

Do pomoči so upravičeni tisti delodajalci, ki jim bodo njihovi povprečni prihodki v letu 2020 primerjalno glede na leto 2019 podli za več kot 10 %. Če niso poslovali v celotnem letu 2019 oziroma 2020, so do pomoči upravičeni tudi tisti delodajalci, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki leta 2020 znižali za več kot 10 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2019. Če v letu 2019 niso poslovali, so do pomoči upravičeni tudi tisti delodajalci, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki v letu 2020 znižali za več kot 10 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2020 do 12. marca 2020. Če pogoji iz tega odstavka ob predložitvi letnih poročil za leto 2020 ne bodo doseženi, upravičenec naknadno vrne celotno pomoč.

Odstotek upada prihodkov v letu 2020 glede na preteklo leto je utemeljen na namenu ukrepa, upošteva je ostale sheme pomoči, ki so že uveljavljene ali se še pripravljajo za gospodarstvo. Ukrep je prvenstveno namenjen blažitvi nelikvidnosti zaradi epidemije in bo predstavljal nepovratno pomoč le tistim, ki bodo zelo prizadeti in bi jim odpravljanje posledic iz lastnih ali najetnih sredstev lahko ogrozilo nadaljno poslovanje. Slednje je predvideno le za primere bistvenega zmanjšanja prihodkov v letu 2020 zaradi epidemije, ki je določeno v višini vsaj 10 % glede na prihodke v relevantnem preteklem obdobju. Za vse ostale pa ukrep predstavlja likvidnostno pomoč v obliki brezobrstnih povratnih sredstev.

Če pogoji iz tega odstavka ob predložitvi letnih poročil za leto 2020 ne bodo doseženi, upravičenec naknadno vrne celotno pomoč.

Prihodki, ki se upoštevajo pri ugotavljanju izpolnjevanja pogojev po tem členu, so čisti prihodki od prodaje, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, to je po ZGD-1, SRS in MSRP. Te prihodke upravičenci primeroma izkazujejo v obrazcu Podatki iz izkaza poslovnega izida, ki ga predlagajo AJ PES, v postavki AOP 110 – A. Čisti prihodki od prodaje. Za samozaposlene, ki so delodajalci, se med prihodke vsevajo tudi prihodki iz naslova zavarovanja za starševsko varstvo (materinsko, očetovsko in starševsko nadomestilo).

Dodaja se tudi nov četrti odstavek, ki ureja upravičenost humanitarnih in invalidskih organizacij do povračila nadomestil plač. Predviden splošni finančni pogoj glede upada oziroma rasti čistih prihodkov od prodaje je namreč zanje neustrezen. Več humanitarnih in invalidskih organizacij nima nobene tržne dejavnosti/prodaje. Pri njih zato zaradi epidemije ni in ne bo prišlo do upada čistih prihodkov od prodaje in ne bodo mogle izpolniti pogojev za upravičenost do državnega povračila nadomestil. Vseeno pa so bile prisiljene ustaviti določene dejavnosti in programe ter posledično napotiti določen del zaposlenih na čakanje na delo. Gre večinoma za programe, ki se sicer pogodbeno financirajo iz javnih sredstev, pri čemer nadomestila za čakanje v okviru javnega financiranja ne bodo povrnjena, ker se po pogodbah financira samo izvedene aktivnosti. Delno pa gre za programe in zaposlitve, financirani iz donacij, ki so v času epidemije prav tako upadle. Po drugi strani pa so te organizacije izjemno obremenjene s stroški za pomoč, ki je povezana z odpravljanjem posledic ukrepov in epidemije.

K 4. členu:

Predlog spremembe člena sledi zahtevam zbornic in delodajalcev po večji fleksibilnosti v tem segmentu ter zahtevam sindikatov, da je vrnitev na delo na zahtevo delodajalca, delavčeva pravica in ne obveznost.

K 5. členu:

Z dopolnitvijo člena se jasno določa, da so do nadomestila plače v višini kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga, ob tem, da nadomestilo ne sme biti manjše od minimalne plače v Republiki Sloveniji, upravičeni vsi delavci v času veljavnosti ukrepov po tem zakonu, ki ne delajo zaradi začasnega čakanja na delo ali višje sile, razen tistih, za katere ta zakon izrecno določa drugače.

S tem se odpravlja dilema, ali so do tako določene višine nadomestila plače upravičeni tudi delavci, katerih delodajalci niso upravičeni do povračila nadomestila plač na podlagi 22. člena tega zakona.

Pri tako določeni opredelitvi se izhaja iz namena zagotavljanja nadomestila plače delavcem, ki ne opravljajo dela zaradi razloga posledic epidemije. Interventni ukrepi, ki jih določa ta zakon so namreč namenjeni omilitvi posledic epidemije. V kolikor bi se na strani delavcev kot razlikovalni element za različno upravičenost višine nadomestila plače upošteval le položaj delodajalca, kot je opredeljen v 22. členu tega zakona, bi takšno razlikovanje pomenilo neupravičeno in neutemeljeno razlikovanje na strani delavcev.

Odstop od ureditve višine nadomestila plače, kot je določen v tem členu, pa je možen na podlagi drugih razlikovalnih elementov (npr. za javni sektor).

K 6. členu:

Sprememba v prvem delu je potrebna, ker stavek »in za delavce, ki ne delajo zaradi višje sile na podlagi šestega odstavka 137. člena ZDR-1« ustvarja nejasnost, saj lahko takšna dikcija ustvari obveznost oprostitve plačila prispevkov za vse delodajalce, ki zaposlujejo delavce, ki ne delajo zaradi višje sile na podlagi šestega odstavka 137. člena ZDR-1, kar pa je neustrezno in se odmika od namena ukrepa. Iz tega razloga se navedeni stavek v ureditvi iz drugega odstavka 28. člena ZIUZEOP črta.

Zaradi uskladitve z 20. členom Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitve njenih posledic za državljane in gospodarstvo, ki določa trajanje ukrepov po tem zakonu, se zaradi jasnosti predpisa predlaga sprememba določbe, iz katere bo jasno izhajalo, da se oprostitev plačila prispevkov nanaša na nadomestila plače za obdobja, v katerem veljajo ukrepi iz tega zakona. Predlagana sprememba ni vsebinske narave.

K 7. členu:

Zaradi uskladitve z 20. členom Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitve njenih posledic za državljane in gospodarstvo, ki določa trajanje ukrepov po tem zakonu, se zaradi jasnosti predpisa predlaga sprememba določbe, iz katere bo jasno izhajalo, da se oprostitev plačila prispevkov

nanaša na plače oziroma nadomestila plače, ki bremenijo delodajalca, prejete za obdobje, v katerem veljajo ukrepi iz tega zakona. Z določbo se tudi jasno določi, da gre za oprostitev plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za plače in tista nadomestila plače, ki bremenijo delodajalca, razen za nadomestila plače za čas začasnega čakanja na delo in odsotnosti z dela zaradi višje sile. Oprostitev plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (tako prispevke zavarovanca, kot prispevek delodajalca) velja za tiste delodajalce za delavce, ki v času uporabe interventnih ukrepov po tem zakonu niso na začasnem čakanju na delo oziroma so odsotni z dela iz razloga višje sile po tem zakonu. To pomeni, da se oprostitev plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje prizna tudi npr. za čas, ko so zaposleni na letnem dopustu ali odsotni zaradi bolniškega staleža v breme delodajalca ter prejemajo nadomestilo plače v skladu z drugim in tretjim odstavkom 137. člena ZDR-1 ter vsa druga nadomestila plač, ki se izplačujejo na podlagi ZDR-1, razen za nadomestila, za katera že ta zakon določa oprostitev vseh prispevkov, ter bonitete in drugih dohodkov iz dela, ki niso del plače. Oprostitev plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje po tem zakonu pa na primer ne velja v času odsotnosti zaradi bolniškega staleža, kadar delodajalec dobi povrnjeno nadomestilo plače s strani Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Zaradi nejasno določene obveznosti, kdaj in kolikokrat se krizni dodatek izplača, je treba dopolniti ureditev v drugem odstavku na predlagani način. S tem je jasno določeno, da se dodatek izplača ob posamezni plači. Krizni dodatek morajo izplačati vsi delodajalci za delavce, ki delajo, medtem ko so po prvem odstavku oproščeni prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanja vsi delodajalci za vse delavce, razen za delavce, ki so na začasnem čakanju na delo oziroma odsotni z dela zaradi višje sile po tem zakonu. Torej oprostitev prispevkov po 33. členu lahko uveljavljajo tudi za nekatere delavce, ki ne delajo (npr. ki so na dopustu), medtem, ko imajo obveznost izplačila kriznega dodatka samo za delavce, ki dejansko delajo.

Z namenom, da se opredeli način izvajanja oziroma izplačevanja kriznega dodatka v primerih, ko delavec ne dela celotni mesec ali ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi s krajšim delovnim časom, je treba ureditev te pravice dopolniti. Predlaga se, da delavcu pripada celotni dodatek za posamezni mesec, če opravlja delo vse dni v mesecu po razporejenem delovnem koledarju. V kolikor je delavec določeno število dni odsoten z dela zaradi začasnega čakanja na delo, izrabe letnega dopusta ali zaradi drugih upravičenih odsotnosti, mu pripada ustrezen sorazmerni del dodatka.

Določa se tudi sorazmerna višina dodatka v primeru, ko ima delavec sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za krajši delovni čas. Za primere, ko ima delavec sklenjeno pogodbo o zaposlitvi na podlagi posebnih predpisov, na podlagi 67. člena ZDR-1, se upošteva pravilo upoštevanja pravic v polnem obsegu iz te določbe, delavcu prizna celotni dodatek.

S spremenjenim petim odstavkom se predlaga sprememba ureditve, po kateri pravica do ukrepa ne pripada nobenemu delodajalcu, ki je po standardni klasifikacije dejavnosti razvrščen v skupino K. Predlaga se, da lahko upravičenja uveljavlja tudi delodajalec, ki opravlja dejavnost, ki se razvršča v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti, in ima do 10 zaposlenih na dan 13. marec 2020. S tem se manjše delodajalce iz navedene skupine dejavnosti vključi v ukrep.

K 8. členu:

K novemu 33.a členu

S tem členom se zagotavlja ukrep oprostitve plačila prispevkov za poklicno zavarovanje za zavezance, ki so dolžni plačevati prispevke za poklicno zavarovanje. Ukrep zajema zavezance, ki zaposlujejo delavce na delovnih mestih za katera je obvezna vključitev v poklicno zavarovanje. Gre za delovna mesta, ki so nevarna in zdravju škodljiva ter jih po določeni starosti ni mogoče uspešno opravljati in so bila v preteklosti vključena v sistem zavarovalne dobe, ki se šteje s povečanjem (beneficirana delovna doba). Glede na to, da so proračunski uporabniki izločeni iz tega ukrepa, bodo tega ukrepa deležni predvsem delodajalci iz področja rudarstva, železarstva, livarstva, steklarstva, prevoznitva... Gre za okrog 400 delodajalcev zasebnega sektorja in okrog 12.000 zavarovancev, ki so pri njih zaposleni na takih delovnih mestih.

Zavezance se oprosti plačila prispevkov za poklicno zavarovanje za čas veljavnosti ukrepov po tem zakonu, ter se s tem razbremeni podjetja za ta strošek dela. Oprostitev velja za tiste zavarovance, ki so vključeni v

poklicno zavarovanje, ne glede na to, ali v času uporabe ukrepov po tem zakonu še naprej opravljajo delo in prejemajo plačo za delo, ali prejemajo nadomestilo zaradi upravičene odsotnosti z dela, razen v primerih, ko skladno z enajstim odstavkom 200. člena ZPIZ-2 poklicno zavarovanje miruje. Oprostitev plačila prispevkov velja samo za delavce v delovnem razmerju na območju Republike Slovenije, zaposlene v podjetjih v zasebnem sektorju, ne velja pa za zavarovance, katerih delodajalci so neposredni ali posredni uporabniki državnega proračuna.

Zavezanci za plačilo prispevkov za poklicno zavarovanje bodo v skladu z veljavnimi predpisi enako kot doslej izračunali prispevek za poklicno zavarovanje in obračun prispevkov za poklicno zavarovanje posredovali upravljavcu Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, t. j. Kapitalski družbi pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d. d., ne bodo pa plačali prispevka za poklicno zavarovanje. Za uveljavitev oprostitve bodo morali Kapitalski družbi, d. d., hkrati z obračunom predložiti tudi vlogo za uveljavljanje oprostitve. Vlogi bodo morali priložiti sklep Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje iz sedmega odstavka 29. člena tega zakona. Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d. d. bo na podlagi prejetih obračunov in vlog, iz katerih bo razviden znesek prispevka za poklicno zavarovanje in upravičenost delodajalca do plačila prispevkov (t. j., da delodajalec ni neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije) plačilo prispevkov v imenu zavezancev in za račun zavarovancev članov poklicnega zavarovanja uveljavljala od Republike Slovenije.

Republika Slovenija bo mesečno izvršila plačilo oproščenih prispevkov za poklicno zavarovanje na posebni denarni račun Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, preko katerega potekajo vplačila in izplačila iz Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

K novemu 33. b členu

V skladu s 33. členom ZIUZEOP morajo delodajalci vsakemu zaposlenemu, ki dela, izplačati mesečni krizni dodatek v višini 200 evrov.

Ker so invalidska podjetja in zaposlitveni centri po zakonu že oproščeni prispevkov za pokojninsko zavarovanje ne bodo mogli kriznega dodatka izplačati iz dodatnih zadržanih sredstev iz naslova oprostitve prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje po 33. členu. Prav tako v teh izrednih razmerah invalidska podjetja in zaposlitveni centri praktično ne bodo imeli finančnih virov oz. dodatnih vzpodbud za ohranitev zaposlovanja invalida in za zagotovitev finančne stabilnosti sebe kod delodajalca, ki edino tako v kriznih situacijah, lahko zagotovi ohranitev zaposlitev.

Zakon o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov predvideva, poleg eksplicitno naštetih, tudi dodatne vzpodbude, ena izmed teh se podrobneje določa in ureja s tem predlogom zakona.

Vsa določila predlaganega člena so namenjena hitremu, učinkovitemu in pravilnemu odločanju, izogibanju administrativnih razlogom daljšega obdobja od vložitve vloge do izplačila, istočasno pa terjajo od delodajalca pravočasno skrb za pravilnost podatkov k sporočanju katerih so zavezani in ki so podlaga za uveljavitev pravic.

Invalidska podjetja in zaposlitveni centri zaposlujejo težje zaposljive invalide, ki plačo, ki običajno ni visoka tudi zaradi tega nujno potrebujejo za preživetje, hkrati se z vključevanjem v delovni proces in ohranitvijo zaposlitve bistveno pripomore k splošnemu zdravju zaposlenega, invalida toliko prej.

Invalidska podjetja in zaposlitveni centri morajo izplačati krizni dodatek tudi zaposlenim delavcem, ki niso invalidi, za čas, ko delajo. Sredstva za izplačilo kriznega dodatka zagotovijo iz naslova oprostitve in olajšav, ki jih imajo na podlagi 74. člena Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 87/11, 96/12 – ZPIZ-2 in 98/14).

K 9. členu:

S predlagano spremembo prvega odstavka se odpravlja pogoj, da se ne izpolnjuje pogojev za obvezno vključitev v obvezno zavarovanje tudi na kakšni drugi zavarovalni podlagi. S tem se kot upravičence do mesečnega temeljnega dohodka določi tudi tiste samozaposlene osebe, družbenike, kmete ali verske uslužbenke, ki so do polnega zavarovnega časa vključeni v zavarovanje tudi na drugi podlagi (npr. na podlagi zaposlitve ali na podlagah iz 19. člena ZPIZ-2).

S predlagano spremembo drugega odstavka, se odpravlja neutemeljeno različno obravnavo poslovnih oseb, ki so vključene v zavarovanje na podlagi 16. člena ZPIZ-2. Po veljavni določbi so do mesečnega

temeljnega dohodka upravičene smo navedene poslovodne osebe v gospodarskih družbah, ne pa v zavodih in zadrugah.

Sprememba četrtega odstavka je uskladitvene narave. Gre za uskladitev s prvo alinejo drugega odstavka 29. člena in drugo alinejo drugega odstavka 38. člena ZIUZEOP.

Z novim četrtem odstavkom se v povezavi s spremembo prvega odstavka, s katerim se v upravičence do mesečnega temeljnega dohodka vključuje tudi tiste zavarovance na podlagi 15., 16., 17., petega odstavka 25. člena in šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2, ki na teh podlagah v zavarovanje niso vključeni za polni zavarovalni čas, določa višino mesečnega temeljnega dohodka. Upravičeni so do sorazmernega dela izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka po prejšnjem odstavku glede na delež vključitve v zavarovanje za posamezni mesec oziroma do polnega zavarovalnega časa po teh podlagah. Delež vključitve v zavarovanje za posamezni mesec oziroma do polnega zavarovalnega časa po teh podlagah se za posamezni mesec določi upošteva povprečno dnevno število ur vključitve v zavarovanje v posameznem mesecu. Če je primeroma upravičenec vključen v zavarovanje v mesecu aprilu za povprečno štiri ure dnevno, bo upravičen do 50 % temeljnega dohodka, določenega za mesec april, torej do 350 evrov. Sorazmerni delež mesečnega temeljnega dohodka pa pripada tudi upravičencu, ki ni za celotni mesec vključen v zavarovanje.

S predlaganim novim šestim odstavkom se za vse upravičence do temeljnega mesečnega dohodka določa oprostitve plačila vseh davkov in prispevkov.

K 10. členu:

S predlaganim spremenjenim drugim odstavkom 35. člena ZIUZEOP se zagotovi poenotenje pogojev upravičenosti do mesečnega temeljnega dohodka z 22., 37. in 38. členom zakona. Razrešuje se problematika, ki se je v zvezi s to določbo pojavila v praksi.

V primeru podaljšanja ukrepov se predvidi tudi datume za podajo vloge in nakazila za mesec junij 2020, zaradi smiselno enake ureditve v 38. členu zakona in ureditve možnosti podaljšanja ukrepov.

K 11. členu:

Predlagana sprememba 37. člena ZIUZEOP določa prihodkovni pogoj upravičenosti do pomoči in razrešuje problematiko ugotavljanja upravičenosti pri tistih samozaposlenih, ki ne poslujejo celo leto, imajo sezonsko naravo dejavnosti, ali v letu 2019 niso poslovali. Šteje, da upravičenec ne posluje, če njegovo podjetje ni poslovno aktivno. To primeroma pomeni, da je samozaposleni odsoten zaradi bolezni in je njegovo podjetje v tem času neaktivno, torej ne izvaja poslovnih aktivnosti preko drugih deležnikov (npr. zaposlenih, študentov, družinskih članov in drugih). Ne glede na navedeno pa to, da ne posluje, ne vključuje tudi obdobja, za katero upravičenec uveljavlja pravice iz zavarovanja za starševsko varstvo (materinsko, očetovsko in starševsko nadomestilo), kar izhaja iz opredelitve prihodkov iz predloga spremenjenega tretjega odstavka tega člena.

Odstotek upada prihodkov v letu 2020 glede na preteklo leto je utemeljen na namenu ukrepa, upošteva ostale sheme pomoči, ki so že uveljavljene ali se še pripravljajo za gospodarstvo. Ukrep je prvenstveno namenjen blažitvi nelikvidnosti zaradi epidemije in bo predstavljal nepovratno pomoč le tistim, ki bodo zelo prizadeti in bi jim odpravljanje posledic iz lastnih ali najetnih sredstev lahko ogrozilo nadaljno poslovanje. Slednje je predvideno le za primere bistvenega zmanjšanja prihodkov v letu 2020 zaradi epidemije, ki je določeno v višini vsaj 10 % glede na prihodke v relevantnem preteklem obdobju. Za vse ostale pa ukrep predstavlja likvidnostno pomoč v obliki brezobrestnih povratnih sredstev.

Za upravičenca, ki ugotavlja prihodke po pravilih o računovodenju, so prihodki, ki se upoštevajo pri ugotavljanju izpolnjevanja pogojev po tem členu, čisti prihodki od prodaje, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, to je po ZGD-1 in SRS. Te prihodke upravičenci primeroma izkazujejo v obrazcu Podatki iz izkaza poslovnega izida, ki ga predlagajo AJPEŠ, v postavki AOP 110 – A. Čisti prihodki od prodaje.

Dopolnitev s četrtem odstavkom 37. člena veljavnega zakona je potrebna, ker ugotavljanje prihodkov po tem členu za verske uslužbence ni primerno, saj jih ni mogoče prikazati na način, kot jih prikazujejo ostali subjekti.

K 12. členu:

Zaradi uskladitve z 20. členom Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitve njenih posledic za državljane in gospodarstvo se zaradi jasnosti predpisa predlaga sprememba določbe, iz katere bo jasno izhajalo, da se oprostitev plačila prispevkov nanaša na prispevke iz obdobja, v katerem veljajo ukrepi iz tega zakona. S predlagano spremembo prvega odstavka se tudi odpravlja pogoj, da se ne izpolnjuje pogojev za obvezno vključitev v obvezno zavarovanje tudi na kašni drugi zavarovalno podlagi. S tem se kot upravičence do oprostitve prispevkov določi tudi tiste samozaposlen osebe, družbenike, kmete ali verske uslužbence, ki so do polnega zavarovnega časa vključeni v zavarovanje tudi na drugi podlagi (npr. na podlagi zaposlitve ali na podlagah iz 19. člena ZPIZ-2). S predlagano dopolnitvijo prvega odstavka se tudi odpravlja nejasnosti glede upravičencev do oprostitve prispevkov za socialno varnost pri verskih uslužbencih. Enako kot pri ostalih upravičencih se upravičenost veže na podlago zavarovanja. S tem se onemogoča, da bi upravičenci kopicili ugodnosti po tem zakonu. Nadalje se jasno določa tudi, da so do pomoči iz tega člena upravičeni tisti, ki zaradi epidemije ne morejo opravljati dejavnosti ali jo opravljajo v bistveno zmanjšanem obsegu.

S spremembo v tretjem odstavku 38. člena zakona se odpravlja zakonsko neskladje glede sklicevanja na drug člen zakona.

S spremembo sedmega odstavka 38. člena zakona se odpravlja zakonsko neskladje glede vračanja različnih pomoči.

K 13. členu:

Višješolski študenti opravljajo praktično izobraževanje 10 tednov. Vsebine strokovnih modulov so neposredno vezane na opravljeno praktično izobraževanje, tako da tega dela ni mogoče »avtomatsko« priznati. Prav tako pa je opravljanje prakse v 2. letniku vezano na diplomsko delo. V kolikor bi nastale težave v zvezi z opravljenim praktičnim izobraževanjem, bodo študenti imeli možnost ponovnega vpisa.

K 14. členu:

Predlaga se poenotenje besedila enajstega odstavka 57. člena z besedilom veljavnega šestega odstavka 58. člena zakona.

Ker iz trenutnega besedila zakona ne izhaja, da med upravičence do enkratnega solidarnostnega dodatka spadajo tudi prejemniki poklicnih pokojnin, ki prejemajo nižjo poklicno pokojnino od 700 evrov, je treba dopolniti 57. člen zakona zaradi enake obravnave posameznikov v primerljivem položaju.

K 15. členu:

S predlagano spremembo se želi zajeti tudi osebe, ki sicer izpolnjujejo oba pogoja iz prvega odstavka tega člena, in sicer tako pogoj glede starosti, kot tudi pogoj glede dohodka. Iz obrazložitve osnovnega zakona je namreč jasno razvidno, da je namen tega ukrepa ravno izboljšanja socialnega položaja drugih ranljivih skupin oseb, ki imajo nizke dohodke in so glede na ogroženo starostno skupino najbolj izpostavljeni nevarnostim epidemije virusa COVID-19. Vendar pa trenutna določba kot ranljivo skupino prepoznava zgolj osebe, ki so že prejemnice denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka, pri čemer pa niti trenutna določba niti preostale določbe trenutno veljavnega zakona ne definirajo starostnega pogoja za to ranljivo skupino. Tako je po trenutni določbi ne glede na starost vsak prejemnik denarne socialne pomoči ali pa varstvenega dodatka upravičen do enkratnega solidarnostnega dodatka po tem členu, razen če ga prejme po 57. členu.

S predlagano spremembo se sicer ne posega v upravičenje prejemnikov denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka, kot ga določa drugi odstavek 58. člena sprejetega ZIUZEOP, čeprav se ocenjuje, da

gre za pomanjkljivo ureditev iz že izpostavljenega razloga: ne definira se starostni pogoj. Se pa s predlagano spremembo dodatno, kot ranljiva skupina, pripozna tudi osebe, katerih dohodki ne presegajo premoženjskega cenzusa za pridobitev pravice do varstvenega (trenutno ta za samske osebe znaša neto 591,20 EUR), imajo prijavljeno stalno prebivališče v RS, so člani kmetijskega gospodarstva ter hkrati izpolnjujejo pogoj glede starosti (so starejši od 65 let). Gre namreč za ranljivo skupino oseb, ki so tako po starosti kot višini prihodkov v času epidemije COVID-19 resnično ogrožene, hkrati pa so pred epidemijo dolga leta prispevale k blagostanju družbe.

Četrty odstavek veljavnega 58. člena zakona določa, da se solidarnostni dodatek izplača do 30. aprila vsem rednim študentom, tako višješolskim kot visokošolskim. S spremembo navedenega odstavka se krog upravičencev širi tudi na izredne študente. Vse študente, redne in izredne, se postavlja v enak položaj, ob izpolnjevanju istih pogojev, vključno s časom izplačila dodatka. S predlagano spremembo se preprečuje tudi kopičenje upravičenj po tem zakonu.

Obstoječa določba zajema krog upravičencev, rednih študentov, ki sodijo lahko tudi v druge kategorije upravičencev po tem zakonu, npr. zaposleni, samozaposleni, zato je primeren poseg v pričakovane oziroma v primeru, da bo ta zakon začel veljati po 30. 4. 2020, pridobljene pravice utemeljen. V skladu z odločitvijo Ustavnega sodišča RS, št. U-I-60/99 z dne 18.3.1999 vsak zakonodajalec poseg v pridobljene pravice ne pomeni tudi kršitve načela prepovedi retroaktivnosti. Kadar je zakonodajalec sicer retroaktivno, vendar dopustno posegel v pridobljene pravice (tako Ustavno sodišče tudi v odločbi št. U- I-340/96 z dne 12. 3. 1998, Uradni list RS, št. 31/98 in OdlUS VII, 48 ter v odločbi št. U-I-60/98 z dne 16. 7. 1998, Uradni list RS, št. 56/98 in OdlUS VII, 150). Pridobljene pravice niso nujno le ustavne pravice, temveč so lahko tudi druge pravice, med njimi tudi premoženjskopravne. Prepoved retroaktivnega poseganja v take pravice pa je ustavne narave. V tem smislu tudi pridobljene pravice, ki same po sebi nimajo ustavnega ranga, uživajo varstvo kot človekove pravice in temeljne svoboščine. Vendar tudi te varstva ne uživajo absolutno. Vanje je mogoče posegati v skladu s tretjim odstavkom 15. člena Ustave. Po slednjem pa je poseg v ustavno pravico dopusten v primeru, če prestane t.i. test sorazmernosti. V skladu z njim je poseg dopusten, če je nujen - v tem smislu, da cilja ni mogoče doseči z nobenim blažjim posegom v ustavno pravico ali celo brez njega; poseg mora biti tudi primeren za doseg zaželenega, ustavno dopustnega cilja (npr. varstva pravic drugih ali tudi javnega interesa, kadar je varstvo javnega interesa ustavno dopusten cilj bodisi neposredno, bodisi posredno - da se preko javnega interesa varujejo pravice drugih) - primeren v takem smislu, da je z njim ta cilj mogoče doseči; mora biti tudi sorazmeren v ožjem smislu, kar pomeni, da je pri ocenjevanju nujnosti posega treba tudi tehtati pomembnost s posegom prizadete pravice v primerjavi s pravico, ki se s tem posegom želi zavarovati, in odmeriti nujnost posega sorazmerno s težo prizadetih posledic: le v primeru, če gre varovani pravici zaradi njenega pomena absolutna prednost, je lahko dopusten tudi zelo močan poseg v prvo pravico - drugače pa mora biti teža posega v njo v sorazmerju s pomenom varovane druge pravice (tako tudi v odločbi št. U-I-137/93 z dne 2. 6. 1994, Uradni list RS, št. 42/94 in OdlUS III, 62). Tak test je treba opraviti tudi v primeru, kadar zakon posega v pridobljene pravice, ki same po sebi niso ustavnega ranga. Naveden poseg v pričakovano oziroma morebiti pridobljeno pravico je tako nujno potreben za doseg varstva javnega interesa, to je preprečitev kumuliranja ugodnosti po ZIUZEOP in varstva javnega interesa in javnih financ v obdobju, v katerem se utemeljeno (na podlagi kazalcev glede posledic epidemije) pričakuje visok delež dodatnih odhodkov države (kar izkazujejo tudi projekcije finančnih učinkov ZIUZEOP in drugih interventnih zakonov v povezavi z omilitvijo posledic epidemije) in bistveno znižan delež prihodkov države, kar izhaja tako iz ocen Mednarodnega denarnega sklada in Urada RS za makroekonomske analize in razvoj, ki napovedujeta znižanje bruto domačega proizvoda oziroma pomembnejšo upočasnitev njegove rasti. Z blažjim posegom navedenega cilja, preprečitev kumuliranja ugodnosti in preprečitev pridobivanja ugodnosti za določene skupine, ki zaradi svojih drugih statusov ne sodijo v ranljive skupine (kot izhaja iz naslova 58. člena zakona) ni mogoče doseči. Zakon za opredelitev ranljive skupine določa dva pogoja: nizke dohodke in ogroženost zaradi izpostavljenosti nevarnostim epidemije. V ta sklop so bili vključeni tudi redni študenti z obrazložitvijo, da v času epidemije nimajo možnosti pridobivanja dohodka preko študentskega servisa – s tem pa izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 58. člena zakona. S tem, ko se je v šestem odstavku solidarnostni dodatek dodelil prav vsem študentom, ne glede na to, da ali so sploh prizadeti zaradi epidemije, je bilo ocenjeno, da je določba 58. člena notranje neskladna. Poleg tega veljavna določba četrtega odstavka

58. člena zakona postavlja redne študente v privilegiran položaj glede na vse ostale upravičence po interventnem zakonu, saj so lahko na primer posamezniki zaposleni ali opravljajo dejavnost (samozaposleni) in imajo hkrati status rednega študenta.

Izplačilo tega dodatka ne vpliva na odločanje o upravičenosti do pravic iz javnih sredstev po Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18 in 47/19). Izjemo od tega pravila predstavlja le pravica do izredne denarne pomoči, ki je namenjena reševanju socialne stiske posameznika in družine, ki se zaradi višje sile ali drugih razlogov, na katere ne more vplivati, znajde v materialni stiski. Ker je namen solidarnostnega dodatka v izboljšanju socialnega položaja ranljivih skupin oseb, ki imajo nizke dohodke, se predlaga, da se z namenom preprečitve kopičenja socialnih pravic, solidarnostni dodatek upošteva kot dohodek pri uveljavljanju pravice do izredne denarne pomoči na podlagi Zakona o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 61/10, 40/11, 14/13, 99/13, 90/15, 88/16, 31/18 in 73/18).

K 16. členu:

Pri izplačilu enkratnega solidarnostnega dodatka iz 58 člena je izpadlo veliko ranljivih skupin z izredno nizkimi dohodki.

Zato se predlaga, da se razširi krog upravičencev do enkratnega solidarnostnega dodatka tudi na druge najranjivejše skupine z izredno nizkim denarnimi prejemki. Glede na predlagano, so do dodatka dodatno upravičeni:

1. družinski pomočniki po zakonu, ki ureja socialno varstvo;
2. upravičenci do starševskega dodatka po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke za mesec april;
3. upravičenci do dodatka za nego otroka po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke za otroka za mesec april;
4. upravičenci do materinskega oziroma starševskega nadomestila po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke v višini minimalne plače ali v višini pod minimalno plačo za mesec april;
5. upravičenci do delnega plačila za izgubljeni dohodek po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke za mesec april;
6. upravičenci do nadomestila po 5. in 8. členu Zakona o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18);
7. upravičenci po zakonu, ki ureja vojne veterane, ki prejemajo veteranski dodatek kot edini prejemek;
8. upravičenci po zakonu, ki ureja vojne invalide, ki prejemajo družinski dodatek kot edini prejemek.

Prav tako so upravičenci do enkratnega solidarnostnega dodatka v višini 150 evrov tudi rejniki za otroka do dopolnjenega 18. leta in za polnoletno osebo za katero ima sklenjeno veljavno rejniško pogodbo, v skladu z določbami zakona.

Upravičenec do enkratnega solidarnostnega dodatka v višini 30 evrov za otroka je tudi eden od staršev ali druga oseba za vsakega otroka, za katerega je upravičen do otroškega dodatka v prvem do šestem dohodkovnem razredu, pri čemer do tega dodatka ni upravičen eden od staršev ali druga oseba, ki je upravičen do povečanega zneska dodatka za veliko družino

K 17. členu:

Ureditev v novem 61.a členu vključuje osebe, ki so imele do 13. marca sklenjene pogodbe o zaposlitvi in jim je prenehalo delovno razmerje, ne izpolnjujejo pa pogoja za pridobitev nadomestila za brezposelnost po določbah ZUTD. Predlog uvaja nov institut nadomestila plače zaradi izgube zaposlitve v času razglasitve epidemije. Do nadomestila v višini 513,64 EUR bruto mesečno bo upravičena vsaka oseba, ki ji je od 13. 3. 2020 prenehala pogodba o zaposlitvi iz poslovnega razloga (zaradi ekonomskih, organizacijskih, tehnoloških, strukturnih ali podobnih razlogov na strani delodajalca). Predlog se ne sklicuje na vse odpovedne razloge, ki jih ureja Zakon o delovnih razmerjih, ker je njegov namen omilitev posledic zaradi epidemije in bodo

posledično do nadomestila upravičene le osebe, ki so jim delodajalci pogodbe o zaposlitvi odpovedali iz poslovnega razloga. Prav tako je v času epidemije velika verjetnost, da se pogodbe, sklenjene za določen čas, ne podaljšujejo zaradi epidemije. Do nadomestila bodo upravičene le osebe, ki so pogodbo o zaposlitvi sklenile pred 13. marcem 2020.

OECD in EK pozivata države, da se tovrstne oblike dela, ki odstopajo od standardnih, obravnavajo na enak način v času izrednih razmer na trgu dela, ki so posledica epidemije, zato so upravičenci do nadomestila tudi delavci, ki jim od razglasitve epidemije do izteka začasnih ukrepov izteče pogodba o zaposlitvi, sklenjena za določen čas. Oseba bo lahko nadomestilo uveljavljala, če je bila v obvezna socialna zavarovanja iz naslova delovnega razmerja vključena v Republiki Sloveniji. Nadomestilo bo uveljavljala z vlogo, ki jo bo lahko oddala kadarkoli v času trajanja začasnih ukrepov pri pristojni območni službi Zavoda RS za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod). Obvezna sestavina vloge je redna odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga oziroma pogodba o zaposlitvi, sklenjena za določen čas. Nadomestilo se bo priznalo z odločbo ne glede na čas vključitve v obvezna socialna zavarovanja, in sicer od prvega dne nastanka brezposelnosti dalje za čas trajanja začasnih ukrepov, to je do 31. 5. 2020. Višina nadomestila je primerljiva z zneskom minimalnega osnovnega dohodka. Oseba je v času prejemanja nadomestila vključena v vsa obvezna socialna zavarovanja, država plačuje prispevke za socialno varnost. V kolikor bo nadomestilo uveljavljal državlján tretje države, mora le ta izkazati, da v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o pravočasno vloženi vlogi za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje oziroma ima v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno ali začasno prebivališče, v kolikor je tak pogoj določen v bilateralnem sporazumu o socialnem zavarovanju, ki ga je Republika Slovenija podpisala s posamezno državo in predstavlja hierarhično višji akt. Odločba, ki predstavlja upravni akt, ki ga ima oseba pravico izpodbijati s pritožbo, se zaradi teka rokov, vroča z navadno pošto, ker je enak način urejen tudi v Zakonu o urejanju trga dela za vročanje odločb o priznanju pravice do denarnega nadomestila med brezposelnostjo, zaradi kratke časovne veljavnosti zakona, pa je oseba dolžna zavodu v roku enega meseca sporočiti morebitni neprejem odločbe.

K 18. členu:

K novemu 62.a členu

Ta člen določa posebno (interventno), dodatno olajšavo za donacije, ki je tudi po obsegu širša od veljavne olajšave za donacije za nepridobitne namene nepridobitnim organizacijam po ZDDPO-2 in ZDoh-2. Kot veljavno olajšavo se tudi dodatno olajšavo po tem členu uveljavlja v obliki zmanjšanja davčne osnove za davek od dohodkov pravnih oseb po ZDDPO-2 oziroma za dohodnini od dohodkov iz dejavnosti, ki se všttevajo v letno davčno osnovo po ZDoh-2. Za olajšavo se glede na obliko zbiranja sredstev (na TRR) kvalificirajo samo izplačila v denarju v obdobju epidemije COVID-19, in sicer izplačila na določljiv račun. Zaradi zagotavljanja pravice prostega pretoka kapitala v EU in zaradi solidarnosti se olajšava lahko uveljavlja tudi za izplačila na vsebinsko enake račune drugih držav EU. Ta olajšava je, tako kot osnovna po 59. členu ZDDPO-2 oziroma po 66. členu ZDoh-2, omejena z višino davčne osnove, dopuščeno pa je prenašanje presežka v naslednja tri davčna obdobja. Kot vse olajšave po ZDDPO-2 in olajšave po ZDoh-2, vezane na dohodke iz dejavnosti, je tudi ta olajšava omejena po 59.a členu ZDDPO-2 oziroma po drugem odstavku 67. člena ZDoh-2, torej omejitev največ v višini 63% davčne osnove, se uporablja tudi za olajšavo po tem členu, kar izhaja iz samega besedila navedenega člena.

K novemu 62.b členu

Z odstopanjem od 41. člena ZDDV-1 se v okviru ukrepov za obvladovanje posledic epidemije COVID-19 predlaga začasni ukrep, od vključno 13. marca 2020 do vključno 31. julija 2020, in sicer oprostitev plačila DDV, s pravico do odbitka DDV, ki se bo uporabljala za določene dobave blaga in pridobitve blaga iz drugih držav članic iz seznama blaga, ki ga določi Vlada Republike Slovenije na podlagi potreb Slovenije za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19, pod pogojem, da je to blago, ki ga davčni zavezanci dobavijo državnemu organu ali organizaciji, organu lokalne skupnosti, drugi osebi javnega prava (npr. Zavodu Republike Slovenije za blagovne rezerve) ali dobrodelni organizaciji ali za račun teh organov in organizacij namenjeno za brezplačno razdeljevanje žrtvam COVID-19 oziroma blago iz druge države članice pridobi druga oseba za račun teh organov in organizacij, ki bodo navedeno blago uporabljale za, s tem zakonom,

določene namene. Ta oprostitev plačila DDV, s pravico do odbitka DDV, je nadalje predvidena tudi za blago iz omenjenega seznama, ki ga davčni zavezanci dobavijo davčnim zavezancem, ki opravljajo zdravstveno dejavnost v zvezi z zdravstveno oskrbo zdravljenih oseb, ni pa dovoljeno tega blaga odtujiti, ga dati v uporabo drugemu ali ga uporabiti za druge namene, kot za zdravstveno dejavnost.

Blago in pogoji, za katero lahko velja oprostitev uvoznih dajatev in DDV je okvirno opredeljeno že v carinski zakonodaji EU, Direktivi o DDV ter Sklepu Evropske komisije (EU) 2020/491 z dne 3. aprila 2020 o oprostitvi uvoznih dajatev in oprostitvi plačila DDV za uvoz za blago, potrebno za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19 v letu 2020, ki opredeljuje pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da se blago lahko uvaža z oprostitvijo uvoznih dajatev in DDV. Prav tako je ob izdaji Sklepa Evropska komisija pripravila tudi indikativni seznam blaga, za katerega bi lahko države članice uveljavljale oprostitev ob uvozu. Na podlagi navedenega bo Vlada seznam blaga, za katerega bo veljala oprostitev uvoznih dajatev in DDV ob uvozu oblikovala ob upoštevanju kriterijev, ki izhajajo iz samega Sklepa Evropske komisije, ob upoštevanju indikativnega seznama poslanega s strani EK ter vrste blaga, za katerega se je ob dosedanjem poteku epidemije COVID-19 v Republiki Sloveniji izkazalo, da je njihov uvoz oziroma nabava nujno potrebna za uspešno omejevanje in obvladovanje epidemije. V luči enake obravnave blaga pri uvozu, kot tudi pri domačih dobavi in pridobitvah znotraj Unije, se bo uporabljala enotni seznam blaga, izdan s strani Vlade.

Na podlagi te oprostitve DDV bo imel davčni zavezanec, ki bo opravil oproščeno dobavo blaga in ne bo obračunal DDV, pravico, da uveljavi odbitek DDV, ki so mu ga zaračunali njegovi dobavitelji za blago, ki ga uporabi za namene te oproščene dobave. Ta oprostitev plačila DDV se ob upoštevanju zahteve iz Direktive Sveta 2006/112/ES, da je zagotovljena nediskriminatorna obravnava blaga, dobavljenega v Sloveniji in blaga, pridobljenega iz druge države članice, uporablja tudi za navedeno blago, pridobljeno iz druge države članice, kar v zvezi z uporabo stopnje DDV izhaja tudi iz tretjega odstavka 40. člena ZDDV-1, po katerem se za pridobitev blaga znotraj Unije obračuna DDV po stopnji DDV, ki bi se uporabila za dobave enakega blaga na ozemlju Slovenije. Glede na navedeno je oprostitev plačila DDV predvidena tudi v zvezi z blagom, ki ga iz druge države članice pridobi druga oseba za račun organov in organizacij iz točke b) prvega odstavka tega člena, pod pogojem seveda, da je blago namenjeno za brezplačno razdeljevanje žrtvam COVID-19. Če se blago uporabi za druge namene, je treba obračunati DDV po predpisani stopnji DDV, ki velja na dan nastanka obveznosti obračuna DDV. Če pa blago ostane v lasti organizacije, ki ne izpolnjuje več pogojev za oprostitev plačila DDV, se oprostitev lahko uporabi še naprej, če je to blago preneseno na organizacijo, ki je sama upravičena do oprostitve plačila DDV po tem členu, pod pogojem, da blago uporabi za namene točke a) prvega odstavka tega člena.

Za namene zagotavljanja podatkov o dobavah, ki so pod zgoraj navedenimi pogoji upravičene do oprostitve plačila DDV, da bo davčni organ lahko izvajal nadzor nad pravilnostjo obračunavanja DDV, mora davčni zavezanec zagotoviti še:

- na računu se mora sklicevati na člen tega zakona, ki določa oprostitev plačila DDV;
- razpolagati mora z izjavo kupca oz. upravičene osebe, da izpolnjuje predpisane pogoje (brezplačna razdelitev, ...); izjava je lahko samostojen dokument ali kot pogodbeno določilo;
- predložiti mora mesečno poročilo (ne glede na to ali davčni zavezanec predlaga obračun DDV za mesečno ali trimesečno davčno obdobje) in voditi dovolj natančne evidence, ki omogočajo sestavo tega poročila in nadzor davčnemu organu.

Davčni zavezanec, ki je pred uveljavitvijo tega zakona od dobav, za katere je od 13. marca 2020 predvidena oprostitev plačila DDV, obračunal DDV, lahko od tako izdanih računov popravi znesek obračunanega DDV, ki ga vključi v tekoči obračun DDV, in sicer v tistem davčnem obdobju, ko je izdal popravljen račun. Stvar dogovora med strankama pa je, ali bo dobavitelj preveč zaračunani davek vrnil prejemniku blaga ali pa mu bo priznal dobropis. Davčni zavezanec mora podatke o dobavah, za katere je uveljavljal znižanje obračunanega DDV, vključiti v mesečno poročilo, ki ga je dolžan sestaviti za opravljene dobave in pridobitve blaga pod pogoji iz tega člena.

K novemu 62.c členu

S predlogom tega člena se ureja oprostitev plačila dohodnine, smiselno enako kot določa 17. člen Zakona o dohodnini, za dohodke, ki imajo vir izven Slovenije, splošno pravilo o neobdavčitvi dohodkov, ki so primerljivi z dohodki po tem zakonu, za katere velja oprostitev plačila dohodnine.

K 19. členu:

S spremembo in dopolnitvijo prvega odstavka 65. člena zakona se prepreči morebitno napačno tolmačenje števila obrokov kredita v primeru, če se obrok ne obračunava mesečno, ampak npr. kvartalno. Besedilo četrtega odstavka se dopolni zaradi vsebinskih in kvantitativnih omejitev poročstva države, ki jih je sprejela Evropska komisija in katere bo Vlada Republike Slovenije natančneje opredelila v uredbi, ki jo bo sprejela na podlagi dvanajstega odstavka tega člena. V sedmem odstavku se spremeni rok za posredovanje zahteve banke za izpolnitev poroštvene obveznosti Republike Slovenije iz šestih mesecev na dvanajst mesecev z namenom, da se obdobje v katerem lahko banka zahteva izpolnitev poroštvene obveznosti izenači z obdobjem, v katerem mora kreditojemalec izpolniti odloženo obveznost. Ob tem se določba glede obvestitve kreditojemalca obvestiti o vloženi zahtevi za poročstvo zaradi smiselnosti premakne iz desetega v ta odstavek. V devetem odstavku se rok skrajša z namenom, da se omogoči pravočasna izvedba vseh potrebnih ravnanj v primeru insolvenčnih postopkov. V desetem odstavku se zaradi sorazmernosti določi časovna omejitev prepovedi izplačila dobička, nagrad in drugih opredeljenih finančnih obveznosti in sicer tako, da velja samo za čas trajanja poročstva in ne za čas trajanja kreditne pogodbe. Ob tem se predpiše sankcija za kreditojemalca – prekinitev odloga plačila. V dvanajstem odstavku se zaradi omejitev glede državnih poroštev s strani Evropske komisije okrepi vsebina zakonskega pooblastila Vladi Republike Slovenije, na podlagi katerega bo mogoče urediti podrobnejša pravila v zvezi z izvrševanjem določb tega člena, zlasti v zvezi z vsebinskimi in kvantitativnimi omejitvami poročstva.

K 20. členu:

Dopolnitev 67. člena vključuje določbo, da je treba javnemu uslužbencu, ki bo opravljal delo preko polnega delovnega časa v nujnih primerih ne glede na omejitve glede delovne obveznosti in počitkov, po opravljenem delu zagotoviti sorazmerno daljši počitek. Predlagana dopolnitev smiselno sledi vsebini Direktive 2003/88/ES o določenih vidikih organizacije delovnega časa, ki med ostalim določa, da je treba zagotoviti, da imajo delavci redne počitke, katerih trajanje se izrazi v časovnih enotah in ki so dovolj dolgi in nepretrgani, da zagotovijo, da zaradi utrujenosti ali drugih neenakomernih delovnih vzorcev delavci ne poškodujejo sebe, sodelavcev ali drugih in da si, ne kratkoročno ne dolgoročno, ne okvarijo zdravja.

Predlagana je tudi dopolnitev člena tako, da se dodaja omejitev možnega števila ur dela preko polnega delovnega časa na letni ravni. Predlagatelj ocenjuje, da je ne glede na izredne razmere zaradi epidemije, ko bo opravljenih več ur dela preko polnega delovnega časa, treba omejiti možno število ur dela preko polnega delovnega časa na letni ravni, s čimer bo v času, ko razlogov za epidemijo ne bo več, omejeno tudi delo preko polnega delovnega časa in bo možno zagotavljati tudi ustrezne počitke. Omejitev je smiselna tudi zaradi dejstva, ker bodo veliko število ur dela preko polnega delovnega časa opravili javni uslužbenci v službah, ki že imajo v področnih zakonih dovoljeno višje število (na primer zaščita in reševanje).

Predlog spremembe ne bo imel dodatnih finančnih posledic, finančne posledice izhajajo iz dela preko polnega delovnega časa, ki pa ga ta predlog omejuje.

K 21. členu:

Glede na razloge, zaradi katerih je bil sprejet interventni zakon, ki ureja možnost začasne premestitve, izjeme glede dela preko polnega delovnega časa in možnost zaposlitve za določen čas v času epidemije brez javne objave, je treba določiti veljavnost členov, ki navedene institute urejajo, tudi za zasebne izvajalce v javni mreži. Ti izvajalci delajo v enakih pogojih in v istih dejavnostih kot nekateri javni zavodi, zato se lahko znajdejo v kadrovskih in organizacijskih težavah, zato jim je treba omogočiti reševanje teh težav na enak način, kot to določa zakon za javni sektor.

K 22. členu:

S predlagano dopolnitvijo prvega odstavka 69. člena se zagotavlja, da se znižanje plač in nadomestil plač

funkcionarjem uvaja z uveljavitvijo ZIUZEOP in ne že od razglasitve epidemije v skladu z 20. členom ZIUZEOP, to je od 13. 3. 2020 dalje.

K 23. členu:

Predlagana sprememba člena pomeni natančno določitev nadomestila plače v določenih primerih odsotnosti (karantena, višja sila, kot jo opredeljuje ta zakon, torej varstvo otrok, nezmožnost priti na delo, ker ni javnega prometa ali ker so zaprte državne meje, čakanje na delo zaradi epidemije, preventivna izolacija, odsotnost zaradi bolezni, ki je posledica okužbe na delovnem mestu). Glede na to, da so nekateri javni uslužbenci pri opravljanju svojega dela bistveno bolj izpostavljeni stikom z morebitnimi okuženimi oziroma je več možnosti, da bodo zaradi okužbe tudi zboleli (predvsem na primer zdravstveno osebje in tudi osebje v domovih za ostarele), je predlagana, da bi v takih primerih za čas karantene in za čas odsotnosti zaradi bolezni prejeli nadomestilo plače v višini 100 odstotkov osnove.

Predlagana dopolnitev člena vsebuje tudi podlago za izplačilo nadomestila plače v primeru, ko delodajalec javnemu uslužbencu odredi preventivno izolacijo. Gre za nadomestilo plače za čas, ko javni uslužbenec ne dela, in sicer zato, da lahko delodajalec zagotavlja ustrezno število razpoložljivih in zdravih delavcev za primer okužbe delavca, ki dela. Na ta način bo možno ustrezno organizirati delo in zagotavljati nemoten delovni proces. Javni uslužbenec bo moral v času pisno odrejene preventivne izolacije ravnati tako, da ne bo prišlo do okužbe, kar pomeni, da bodo njegovo gibanje in stiki v tem času omejeni.

Dopolnitev člena določa tudi, da nadomestilo plače, določeno po tem členu, ne sme biti nižje od minimalne plače.

K 24. členu:

Šesti odstavek je dopolnjen z določbo, da se tudi zasebnim izvajalcem socialnega in zdravstvenega varstva, ki opravljajo javne storitve v okviru javne mreže, zagotovijo sredstva za izplačilo tega dodatka. Delodajalci v javnem sektorju namreč nimajo zagotovljenih sredstev za izplačilo dodatkov, saj gre za odstop od uveljavljenih sistemov financiranja in dodatka nista vključena v finančnih načrtih. Prav tako pa teh sredstev nimajo zagotovljenih zasebni izvajalci javne službe v okviru javne mreže. Upoštevati je treba tudi, da gre za dodatek, ki ga za delo v rizičnih razmerah že določa KPJS v 11. točki 39. člena, zakon pa uvaja še nov dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije COVID-19, oba skupaj pa omejuje na največ 100 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega.

K 25. členu:

Predlagani nov 71.a člen vsebuje pravno podlago, ki bo predvsem javnim uslužbencem na področju zdravstva, pa tudi drugim javnim uslužbencem, katerim je zaradi nujnih delovnih potreb pisno prepovedano koriščenje letnega dopusta iz leta 2019, do 30. junija 2020, omogočila koriščenje letnega dopusta iz leta 2019 do konca leta 2020.

Na podlagi sprejete Odredbe o omejitvi določenih pravic zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev (Uradni list RS, št. 19/20) je namreč pravica zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev do izrabe letnega dopusta v času epidemije omejena oziroma jim je koriščenje letnega dopusta prepovedano. Zaposleni imajo v letošnjem letu še neizrabljeni letni dopust za leto 2019, ki ga glede na izdano odredbo objektivno ne bo mogoče izkoristiti, prav tako pa zaradi nujnih delovnih potreb, ki jih ugotovijo predstojniki, določeni javni uslužbenci prav tako ne bodo mogli izkoristiti preostanka letnega dopusta iz leta 2019.

Predlagana dopolnitev zakona bo omogočila določenim javnim uslužbencem izrabo letnega dopusta iz leta 2019 tudi po 30. juniju 2020, zaradi česar se bodo delodajalci izognili morebitnim zahtevkom za izplačilo odškodnine za neizrabljen letni dopust zaradi delovnih potreb.

K 26. členu:

Črtanje tretjega odstavka 74. člena ZIUZEOP se predlaga zaradi notranje skladnosti ukrepov na različnih

področjih. Finančno nadomestilo zaradi izpada dohodka se bo lahko uveljavljalo za obdobje veljavnosti ukrepov po tem zakonu.

K 27. členu:

V Sloveniji se v kmetijstvu vsako leto pojavi potreba po najemanju večjega števila sezonskih delavcev. V spomladanskem obdobju, ko je treba opraviti več ročnega dela v omejenem času oziroma v določeni razvojni fazi rastlin, je pomoč dodatne delovne sile nujna še posebej v trajnih nasadih (hmeljišča, vinogradi, sadovnjaki) in tudi v vrtnarstvu. 76. člen se preimenuje v (začasno ali občasno delo v kmetijstvu), ker je sezonsko delo urejeno v zakonu, ki ureja delovno razmerje, začasno in občasno delo pa v ZKme-1 in predmetni člen obravnava sklenitev pogodb civilnega prava po Zkme-1. Drugi odstavek člena se spreminja, ker Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje v ZUTD nima pravne podlage za vodenje evidenc delavcev, ki so na čakanju na delo zaradi nezmožnosti zagotavljanja dela, posledično ne obstaja pravna podlaga za napotitev. Zavod bo o seznamu delavcev, ki so na čakanju, obveščen s strani delodajalcev, zato bo le te obvestil o možnosti opravljanja začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu. S predlagano spremembo tretjega odstavka 76. člena ZIUZEOP se določa obveznost pridobitve pisnega soglasja delodajalca za čas opravljanja začasnega in občasnega dela v kmetijstvu. za delavca, ki je na začasnem čakanju na delo. Dodaja se nabor oseb, ki so lahko napotene na delo v kmetijstvu. Določeno je da se brezposelna oseba, ki je prijavljena v evidenco brezposelnih oseb pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, lahko napoti k nosilcu ali članu kmetijskega gospodarstva iz ZKme-1, ki izrazi potrebo po začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu, da sklene pogodbo v skladu z določbami ZKme-1. ZUTD določa napotitev na ustrezno ali primerno zaposlitev, zato se po tem zakonu določi izjema napotitve na ustrezno ali primerno zaposlitev, saj se za občasna dela v kmetijstvu sklene pogodba civilnega prava. Tudi pri določi o znižanju denarnega nadomestila zaradi pridobivanja dodatnih dohodkov se zasleduje namen spodbujati delovno aktivnosti brezposelnih oseb oziroma ohranjati njihovo motivacijo za delo. Predlagatelj zakona zato v tem členu predlaga izjemo, da se prejemnikom denarnega nadomestila omogoči opravljanje začasnega in občasnega dela za plačilo v znesku do 400 eurov in šele od tega zneska se denarno nadomestilo zniža za 50 odstotkov dodatnega dohodka, tako kot to določa 67.člen ZUTD v nadaljevanju.

K 28. členu:

S predlaganim spremembami se v prvem in drugem odstavku 77. člena odpravljajo nekatere nomotehnične in terminološke pomanjkljivosti, ki jih je vsebovalo prvotno besedilo in sicer:

- ni treba navajati starega Zakona pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb težavah (Uradni list RS, št. 44/07 – uradno prečiščeno besedilo, 51/11, 39/13, 56/13, 27/16 – ZFPPIPP-G in 5/17 – ZPRPGDZT), saj je v novem, sedaj veljavnem Zakonu o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb in zadrug v odobri težavah (Ur.l. RS, št. 5/17) v prehodnih določbah določeno, da se vsi postopki, začeti po starem zakonu, zaključijo po določbah novega, veljavnega zakona;
- upravičenci po tem zakonu so samo gospodarske družbe in zadruge, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji.

Nadalje se v četrtem odstavku natančneje definirana besedna zveza »obvezne dajatve« (pri tem se določi, da je presečni datum za plačilo vseh davkov in obveznih dajatev 31. 12. 2019, t. j. zaključeno obdobje zadnjega poslovnega leta).

Šesti odstavek je črtan, njegova vsebina pa se prenese v 80. člen zakona.

K 29. členu:

Predlagana sprememba omogoča poenotenje izrazov v prvi in drugi alineji drugega odstavka, kar členu zagotavlja smiselnost in terminološko konsistentnost.

K 30. členu:

Predlagana sprememba v prvem odstavku sedaj tudi določa, da se glede na podaljšanje zapadlosti zadnjega

obroka iz osnovne kreditne ali druge pogodbe avtomatsko podaljša tudi pravni akt, ki ureja zavarovanja dolžnika glede plačila obveznosti iz kreditne ali druge pogodbe. V primerih dodelitev pomoči za prestrukturiranje na podlagi Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družbe in zadrug v težavah so tovrstna zavarovanja zaradi neposredne izvršljivosti vedno sklenjena v obliki notarskega zapisa sporazuma o zavarovanju denarne terjatve.

Nadalje sprememba v drugem odstavku določa, da pristojni ministrstvo in dolžnik v najkrajšem možnem času po sprejemu odloga pristopita k njegovi realizaciji v oblik sprejetja aneksa k osnovni kreditni ali drugi pogodbi.

Dosedanji šesti odstavek 77. člena je zaradi izboljšane strukture zakonskega besedila prenesen v tretji odstavek 80. člena. V tem odstavku se tudi dodatno definira skrajni rok odloga plačila obveznosti, za katerega se kot izjema od splošnega pravila lahko dogovorita pristojno ministrstvo in dolžnik, če dolžniku grozi izrazito poslabšanje pogojev poslovanja in verjetni nastop insolventnosti. Maksimalni odlog plačila obveznosti po tem zakonu tako znaša 24 mesecev.

K 31. členu:

Člen velja za vse javne sklade ustanovljene po Zakonu o javnih skladih. Ključno je, da člen velja tudi za Eko sklad, j.s. za kar je nujno, da se kot podlaga vključijo kreditne pogodbe sklenjene na podlagi javnih pozivov, Eko sklad, j. s. namreč kredite poslovnim subjektom in fizičnim osebam dodeljuje na podlagi javnih pozivov in ne javnih razpisov.

Izraz kreditojemalci se uporablja tako za poslovne subjekte in fizične osebe.

Če odlog velja tudi za pogodbe, ki služijo kot zavarovanje kreditnih pogodb se izognemo dodatnim stroškom ter poenostavimo postopke, s tem namenom je dodan tudi nov šesti odstavek. Z aneksom se bo določil odlog plačila in tudi začetek nadaljnjega odplačila glavnice.

Nov šesti odstavek je potreben, da se olajša poslovanje zaradi odloga plačila kreditnih obveznosti in se pogodbeni stranki razbremeni dodatnih administrativnih bremen. Interventni ukrep predlagamo po vzoru, kot je bil sprejet v ZIUOPOK (četrti odstavek petega člena), ki velja za banke in hranilnice.

Če je kreditojemalec že pred razglasitvijo epidemije virusa s plačili zamujal več kot 90 dni to pomeni, da potrebuje finančno prestrukturiranje zaradi poslovnih razlogov in bo po izteku odloga verjetno še težje plačeval pogodbene obveznosti, ki bodo zaradi odloga še višje.

K 32. členu:

S predlagano spremembo 82. člena se jasno določi, da ureditev iz tega člena velja le za subjekte, ki niso druge javne osebe v smislu Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (v nadaljnjem besedilu: ZPreZP-1), kar pomeni, da določba velja za subjekte iz prve, druge in tretje alineje drugega odstavka 6. člena ZPreZP-1. Druge javne osebe so namreč omenjene v četrti alineji drugega odstavka 6. člena in podrobneje opredeljene v tretjem odstavku 6. člena ZPreZP-1. Tako bo določba 82. člena ZIUZEOP še naprej veljala za Republiko Slovenijo in samoupravne lokalne skupnosti, javne sklade, javne agencije, javne zavode ter javne gospodarske zavode.

K 33. členu:

T.i. pregled stranke predstavlja sicer enega od ključnih ukrepov po ZPPDFT-1 za namen preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Se pa ukrep načeloma izvaja ob osebni prisotnosti stranke še pred samo sklenitvijo poslovnega razmerja. V času trajanja razmer zaradi epidemije koronavirusa velja splošno navodilo pristojnih organov, naj se prebivalci izogibajo medsebojnemu stikom in se čim bolj držijo na t.im. »socialni distanci«. Upoštevanje navodil lahko pripelje do položaja, ko zavezanci ne morejo opraviti pregleda stranke in posledično ne smejo skleniti poslovnega razmerja z njo. Takšno realno onemogočanje sklepanja poslovnih razmerij lahko povzroči težave pri nemotenem poslovanju poslovnih subjektov ki poslujejo na bančnem področju, na trgu kapitala in na zavarovalnem trgu).

Kategorije zavezancev, ki jim je zaradi epidemije koronavirusa omogočena začasno prilagojena izvedbo pregleda stranke po ZPPDFT-1, so določene v veljavni zakonodaji (ZIUOPOK in ZIUZEOP). Gre za kategorije zavezancev, ki v okviru zagotavljanja finančnega poslovanja podjetij in fizičnih oseb v Republiki Sloveniji pomembno prispevajo k delovanju in stabilnosti finančnega Sistema, in so sledeče:

- banke, podružnice bank tretjih držav in bank držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblaščen za neposredno opravljanje bančnih storitev v Republiki Sloveniji;
- hranilnice;
- borzno-posredniške družbe;
- investicijski skladi, ki prodajajo svoje lastne enote v Republiki Sloveniji; če se investicijski sklad ne upravlja sam, pa upravljaavec tega sklada;
- družbe za upravljanje in upravljalci alternativnih investicijskih skladov, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, oziroma zakona, ki ureja upravljalce alternativnih investicijskih skladov;
- podružnice investicijskega podjetja države članice in podružnice investicijskega podjetja tretje države v Republiki Sloveniji;
- podružnice družbe za upravljanje v Republiki Sloveniji, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
- podružnice upravljalca države članice in podružnice upravljalca alternativnega investicijskega sklada tretje države v Republiki Sloveniji, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja upravljalce alternativnih investicijskih skladov;
- upravljalci vzajemnih pokojninskih skladov;
- upravljalci premostitvenega sklada iz zakona, ki ureja premostitveno zavarovanje poklicnih in vrhunskih športnikov;
- ustanovitelji in upravljalci pokojninskih družb;
- zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v skupini življenjskih zavarovanj (v nadaljnjem besedilu: poslov življenjskega zavarovanja), podružnice zavarovalnic tretjih držav, ki imajo dovoljenje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja, in zavarovalnice držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblaščen za neposredno opravljanje poslov življenjskega zavarovanja v Republiki Sloveniji;
- izdajatelji elektronskega denarja, izdajatelji elektronskega denarja z opustitvijo, podružnice izdajateljev elektronskega denarja in izdajateljev elektronskega denarja z opustitvijo tretjih držav ter izdajatelji elektronskega denarja in izdajatelji elektronskega denarja z opustitvijo države članice, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblaščen za neposredno opravljanje storitev izdaje elektronskega denarja v Republiki Sloveniji;
- pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo zavarovalnega zastopstva ali zavarovalnega posredništva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju.

Začasno prilagojen način izvajanja identifikacije stranke in preverjanje njene identitete, glede na vse pogoje, ki so za to določeni, ne povečuje tveganja za zlorabo finančnega sistema za pranje denarja in financiranja terorizma, saj se morajo vsi ostali elementi pregleda stranke izvajati neokrnjeno (npr. skrbno spremljanje poslovanja stranke in preverjanje skladnosti njenega poslovanja s predvideno naravo in namenom poslovnega razmerja, ki ga je stranka sklenila pri zavezancu). Navedenim skupinam zavezancev se omogoči naknadno izvedbo ukrepa pregleda stranke, ki se nanaša na ugotavljanje in preverjanje istovetnosti v osebni navzočnosti stranke, ter se jih obenem zaveže k identifikaciji stranke na alternativni način. Ta naknadni rok je vezan na čas sklenitve poslovnega razmerja in omogoča zavezancu en mesec časa za izvedbo ukrepa. V kolikor bi razmere epidemije virusa COVID-19 trajale dlje časa kot en mesec, pa se za začetek štetja roka upošteva čas prenehanja razmer epidemije virusa COVID-19. Ta možnost je namenjena zagotavljanju njihovega nemotenega poslovanja ter preprečevanju nastanka škode za poslovne subjekte v času trajanja razmer epidemije virusa COVID-19. Čeprav je izvedba ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke preložena na čas po sklenitvi poslovnega razmerja, je zavezanec dolžan še pred sklenitvijo poslovnega razmerja izvesti vsa možna dejanja za poznavanje svoje stranke, ki niso v nasprotju z navodili pristojnih organov za ravnanje v času trajanja razmer epidemije virusa COVID-19, kot so na primer pridobivanje

podatkov o stranki po elektronski poti, izvedba videoklica (ki ne zadošča pogojem za videoelektronsko identifikacijo) itd.. V času po sklenitvi poslovnega razmerja sme zavezanec preložiti le tista dejanja, ki bi bila v nasprotju z navodili pristojnih organov za ravnanje v času trajanja razmer epidemije virusa COVID-19 in se nanašajo predvsem na preprečevanje fizičnih stikov med prebivalstvom.

Za razliko od veljavne ureditve začasno prilagojene izvedbe pregleda strank, kot jo določata ZIUOPOK in ZIUZEOP, je v četrtem odstavku predlaganega člena strankam (t. j. imetnikom enot pri zavezancih iz 6., 7. in 11. točke prvega odstavka 4. člena ZPPDFT-1) omogočen dostop do privarčevanih sredstev. V praksi ta dostop namreč velikokrat ni mogoč, ker zavezanci nimajo veljavnega dokumenta stranke ipd., zaradi razglašene stanja epidemije in posledično zaprtih poslovalnic zavezancev pa ni mogoče opraviti osebnega pregleda stranke.

Nova možnost preložitve dela pregleda stranke ostaja sorazmerna z ugotovljenimi tveganji za zlorabo zavezanca za pranje denarja ali financiranje terorizma in se zato ne sme uporabiti v primeru ocenjenega povečanega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma.

K 34. členu:

ZIUZEOP je omogočil državljanom prejem določenih prejemkov z namenom omilitve posledic epidemije, v 92. členu pa se je zaradi uresničitve namena, ki se ga s temi prejemki zasleduje, določilo njihovo izvzetje iz izvršbe, davčne izvršbe ter iz stečajne mase v postopku osebnega stečaja.

Predlagatelj ocenjuje, da bi bilo treba iz izvršbe, davčne izvršbe in osebnega stečaja poleg prejemkov, ki jih bodo upravičenci prejeli na podlagi ZIUZEOP, izvzeti tudi prejemke, ki jih določajo že predhodno sprejeti interventni zakoni in tudi morebitni bodoči interventni zakoni, z eno izjemo, s katero se v enak položaj postavlja vse delavce.

Predlagano je namreč, da med prejemke, ki bodo izvzeti iz izvršbe na podlagi zakonov, ki urejajo interventne ukrepe zaradi epidemije, ne spadajo prejemki, ki po svoji naravi predstavljajo nadomestilo plače, saj bi izvzetje takega prejemka iz izvršbe postavilo v neenakopraven položaj delavce, ki v času ukrepov delajo, ter delavce, ki so v tem času na čakanju. Prejemki, ki predstavljajo nadomestilo plače, tako ne bodo izvzeti iz izvršbe, temveč bo nanje izvršba na po splošnih pravilih ZIZ in ZDavP-2 omejena.

K 35. členu:

93. člen ZIUZEOP ureja odlog izvrševanja sklepov o izvršbi v postopkih, ki tečejo po Zakonu o izvršbi in zavarovanju (ZIZ), ter zadržanje izvrševanja sklepov o izvršbi v postopkih davčne izvršbe, ki tečejo po Zakonu o davčnem postopku (ZDavP-2).

Glede na to, da ZIZ v zvezi z odlogom uporablja izraz »odlog izvršbe« (glej naslov sedmega poglavja, 71. člen, 72. člen, 73. člen in 74. člen ZIZ), ZDavP-2 pa v zvezi z zadržanjem uporablja izraz »zadržanje davčne izvršbe« (glej 154. člen ZDavP-2), se s predlagano spremembo prvega in drugega odstavka besedilo člena ustrezno redakcijsko popravi tako, da se za postopek po ZIZ uporabi izraz »odlog izvršbe«, za davčni postopek pa izraz »zadržanje davčne izvršbe«.

S spremembo tretjega odstavka se z namenom večje jasnosti določa, da se poleg izvršbe zaradi izterjave terjatev iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal, ne odložijo tudi izvršbe v vseh tistih zadevah, o katerih sodišče v skladu z Odredbo predsednika Vrhovnega sodišča odloča tudi v času epidemije (t.i. nujne zadeve). Tako se jasno določi, da se še naprej izvršujejo tudi sodne odločbe v postopkih zavarovanja, kot tudi vse izvršilne zadeve v zvezi z vzgojo in varstvom otrok.

Z vidika uresničevanje ustavne pravice do sodnega varstva je nujno, da je uveljavitev pravice ali naložitev obveznosti, ki je posamezniku priznana ali ugotovljena v sodni odločbi, tudi izvršena. Namen in funkcija izvršilnega postopka je ravno v tem, da uresničuje ustavno zahtevo po učinkovitosti pravice do sodnega

varstva. V nasprotnem bi bila pravica do sodnega varstva izvotljena. V navedenih razmerah je predsednik Vrhovnega sodišča z Odredbo že zamejil odločanje o sodnih zadevah na zgolj tiste, ki so glede na zakonske podlage nujne za zagotavljanje in varovanje temeljnih človekovih pravic in delovanje države. Zato je nujno, da se v zadevah, o katerih sodišča v teh razmerah tudi odločajo, zagotovi tudi možnost izvršitve teh sodnih odločb in da še naprej tečejo tudi vse že začete izvršbe v tistih zadevah, o katerih sodišče odloča tudi v času epidemije COVID 19.

K 36. členu:

Z državnimi organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in posrednimi uporabniki proračuna, ki v času trajanja epidemije ne izvajajo javnih storitev, se zajema tisti krog statusnih oblik, ki bi brez dodatnih sredstev iz proračuna države, ne mogel pokriti fiksnih stroškov svoje dejavnosti. Med te subjekte nedvomno sodijo javni zavodi, ki pri izvajanju javne službe ne delujejo profitno (ne smejo ustvarjati dobička). Nekateri navedeni subjekti se v celoti financirajo iz ene ali več blagajn javnega financiranja (državni proračun, proračun občine, ZPIZ ali ZZZS) ali iz finančnega načrta proračunskega uporabnika. Nekaterim je na podlagi zakonov odstopljen vir za financiranje njihove dejavnosti, pri nekaterih pa se dejavnost financira delno ali v celoti z zasebnimi viri (čeprav izvajajo javno službo). Namen ukrepov iz ZIUZEOP je zagotoviti vsem navedenim subjektom zgolj takšen obseg financiranja javnih storitev, ki bo omogočil njihovo normalno delovanje tudi po koncu epidemije. Kot javna sredstva je treba razumeti vsa sredstva namenjena posameznemu subjektu, ki jih prejme od katerekoli proračunskega uporabnika in sredstva za katera področni zakoni določajo, da kot odstopljeni vir pripadajo posameznemu subjektu.

Če se v prejšnjem odstavku navedeni subjekt financira iz katerekoli blagajne javnega financiranja ali iz finančnega načrta drugega proračunskega uporabnika, mu ta vir ostaja tudi v času neizvajanja javnih storitev. Prav tako bodo nekateri navedeni subjekti še vedno prejemniki odstopljenih sredstev po področnih zakonih, nekateri bodo upravičeni tudi do sredstev iz ukrepov določenih v ZIUZEOP (odvisno od obsega javnih sredstev za izvajanje dejavnosti). Glede na navedeno je smotrno, da se s predlaganim členom sredstva zagotovijo vsem tistim, ki jih potrebujejo za nemoteno tekoče poslovanje in v obsegu, ki zgolj omogoča nemoten delovni proces. Če bi se sredstva iz državnega proračuna zagotavljala v večjem obsegu kot je nujno za izvajanje javne službe, bi se namen ukrepa iz tega člena izjalovil, saj bi se ustvarjali presežki, ki ne bi izhajali iz poslovanja ampak iz pre-financiranja z javnimi sredstvi..

K 37. členu:

S 95. členom ZIUZEOP se je vezano na interventne ukrepe določila nova neizpodbojna pravna domneva insolventnosti, ki določa, da postanejo poslovni subjekti (pravna oseba, podjetnik ali zasebnik) trajneje nelikvidni in s tem insolventni tudi takrat, če za več kot en mesec zamujajo z izplačili plač in prispevkov delavcem, od takrat ko so prejeli povračila izplačanih nadomestil plače in prispevkov na podlagi zakonov, ki urejajo interventne ukrepe z namenom ohranitve delovnih mest zaradi posledic epidemije na območju Republike Slovenije. Domneva insolventnosti v skladu z ZIUZEOP velja še štiri mesece po prenehanju ukrepor v skladu z 20. členom ZIUZEOP.

Glede na novo neizpodbojno pravno domnevo se po vzoru določbe veljavnega šestega odstavka 233. člena ZFPPIPP s predlaganim novim drugim odstavkom ureja oprostitev založitve predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka tudi za delavce, ki bodo vložili predlog za začetek stečajnega postopka iz razloga, ker je njihov delodajalec (pravna oseba, podjetnik ali zasebnik) postal trajneje nelikviden, saj za več kot en mesec zamuja z izplačili plač in prispevkov delavcem, od takrat, ko je prejel izplačana nadomestila plače in prispevkov na podlagi zakonov, ki urejajo interventne ukrepe z namenom ohranitve delovnih mest zaradi posledic epidemije na območju Republike Slovenije. Delavcem, ki niso prejeli izplačanih plač in prispevkov in bi lahko vložili predlog za začetek stečajnega postopka na podlagi nove neizpodbojne pravne domneve iz tega člena, bi bilo nesorazmerno nalagati obveznost založitve predujma za začetek stečajnega postopka. Zato se jih za tovrstne predloge oprosti založitve predujma po prvem odstavku 233. člena ZFPPIPP (prim. šesti odstavek 233. člena ZFPPIPP). Dopolnitev prvega odstavka pa je redakcijske narave.

K 38. členu:

Zaradi pandemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) so države pred številnimi izzivi. Vsakodnevno sprejemajo mnoge ukrepe; tako primarne, ki merijo na obvladovanje in preprečevanje širjenja bolezni ter varovanja zdravja in življenja ljudi, kot tudi sekundarne za omilitev že nastalih negativnih posledic ali preprečevanje in zamejitev nastanka dodatnih negativnih učinkov v gospodarstvu in ekonomski blaginji prebivalstva – del le teh se nanaša tudi na vprašanje, ali naj v tem času postopki zaradi insolventnosti, torej prestrukturiranja in stečaja, tečejo nemoteno ali ne ter vprašanja, ali je poslovodstvo družbe v času epidemije dolžno v polnem obsegu izvajati svoje obveznosti, ki jih mora v primeru nastopa položaja insolventnosti družbe. Pristopi držav so sicer različni, vsem pa je skupno to, da države izvajanje oziroma začetek novih postopkov omejujejo deloma ali pa kar v celoti.

Glede na nastale okoliščine, v katerih organi družbe zaradi izbruha epidemije ne morejo izvesti vseh možnih ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki bi jih sicer v normalnih okoliščinah lahko izvedli, oziroma jim je izvedba le-teh bistveno otežena in v danih razmerah ne morejo enako učinkovito vzpostaviti ponovne kratkoročne in dolgoročne plačilne sposobnosti družbe, se je s 96. členom ZIUZEOP po zgledu nemškega pristopa začasno omejila dolžnost poslovodstva iz 38. člena in 39. člena ZFPPIPP, po katerem mora v primeru insolventnosti družbe v predpisanih rokih vložiti bodisi popoln predlog za začetek postopka prisilne poravnave (če obstaja verjetnost, da lahko insolventnost odpravi skozi tak postopek) bodisi vložiti predlog za začetek postopka stečaja. Obenem se je z določbo prvega odstavka 96. člena ZIUZEOP družbam oziroma poslovodstvu omogočilo, da še v določenem obdobju (treh mesecev) po koncu epidemije z ustreznimi ukrepi finančnega prestrukturiranja zunaj sodnega postopka odpravijo insolventnost, katere vzrok je bil pojav epidemije ali pa v tem času storijo vse potrebno za pripravo in vložitev predloga za začetek postopka prisilne poravnave, ki ga lahko vložijo še tri mesece po prenehanju ukrepov (in ne kot določa 39. člen ZFPPIPP že v treh mesecih po nastopu insolventnosti). Čeprav 96. člen ZIUZEOP kot naslovnika navedenih posebnih pravil izrecno omenja le družbo in njene organe, se ta pravila smiselno uporabljajo tudi za druge poslovne subjekte. Določbe 2. poglavja ZFPPIPP (27. – 44.a člen ZFPPIPP), ki urejajo finančno poslovanje družb in drugih pravnih oseb in ki obsegajo temeljna pravila o finančnem poslovanju, obveznosti družbe ter njenega poslovodstva in nadzornega sveta pri nastanku insolventnosti ter odškodninsko odgovornost članov poslovodstva in nadzornega sveta družbe do upnikov, se namreč po prvem odstavku 27. člena ZFPPIPP poleg gospodarskih družb smiselno uporabljajo tudi za podjetnika, zavod, javni zavod, zadrugo in javni sklad, kot to določa prvi odstavek 27. člen ZFPPIPP; smiselno se uporabljajo tudi za njihove organe, če jih ti poslovni subjekti v skladu s predpisi sploh lahko imajo (glej 27. člen ZFPPIPP).

S predlagano spremembo prvega odstavka se (z dostavkom na koncu prvega odstavka »razen če ni izgledov, da bo družba lahko položaj insolventnosti odpravila«) dodatno po nemškem vzoru določa, da prej opisani interventni odstop od splošnih pravil finančnega poslovanja in obveznosti poslovodstva ob nastopu insolventnosti (ki razbremeni poslovodstvo odgovornosti za nepravočasno predlaganje postopka zaradi insolventnosti, ki je nastala zaradi epidemije) ne velja, če glede družbe ni oziroma ne bo nobenih izgledov, da bi se oziroma se bo s ponovnim zagonom poslovanja insolventnost (lahko) kasneje odpravila. V teh primerih je namreč neutemeljeno, da se odlaša z vložitvijo predloga za začetek stečajnega postopka. V preostalem delu sprememba prvega odstavka predstavlja redakcijsko usklajitev s terminologijo, ki jo uporablja ZFPPIPP.

S tretjim odstavkom 96. člena ZIUZEOP, po katerem se šteje, da je insolventnost družbe posledica epidemije, če družba opravlja dejavnost, za katero je bilo z vladnim, ministrskim ali občinskim predpisom ali aktom določeno, da se opravljanje dejavnosti (storitve oziroma prodaja blaga) zaradi epidemije začasno prepove ali bistveno omeji, se je vzpostavila domneva o vzroku insolventnosti za tiste gospodarske subjekte, ki opravljajo dejavnosti, katerih izvajanje je bilo začasno prepovedano ali bistveno omejeno z ukrepi za preprečevanje širjenja epidemije nalezljive bolezni z namenom varovanja zdravja in življenja ljudi. Ker bi v vseh drugih primerih, ki jih ne zajema ta domneva, poslovodstvo pri ukrepanju v primeru insolventnosti družbe moralo izkazati, da je bila insolventnost posledica epidemije, se s predlaganim členom, tudi po nemškem vzoru, za navedene družbe olajšuje dokazovanje razloga za insolventnost z dodatno domnevo, po kateri se šteje, da je insolventnost družbe posledica razglasitve epidemije, če dolжник na dan 31. 12. 2019 ni bil insolventen. S tem se tudi za družbe, katerih izvajanje dejavnosti z ukrepi za preprečevanje širjenja

epidemije sicer ni bilo izrecno prepovedano ali bistveno omejeno, vzpostavlja domneva, da je insolventnost družbe, ki pred navedenim datumom ni bila insolventna, posledica razglasitve epidemije.

K 39. členu:

S 97. členom ZIUZEOP se je za družbe, ki postanejo insolventne zaradi razglasitve epidemije in proti njim upniki vložijo predlog za začetek stečajnega postopka, podaljšal čas, v katerem lahko dolžnik izvede finančno prestrukturiranje in zagotovi kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobnost oziroma vloži predlog za prisilno poravnavo, pred dokončno odločitvijo sodišča o začetku stečajnega postopka, in sicer če je insolventnost družbe nastala kot posledica razglasitve epidemije. Določba 97. člena ni določila nobenih drugih pogojev za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečaja, tako da se v tem delu v celoti uporabljajo določbe 236., 237., 237.a in 238. člena ZFPPIPP. Dodatno se le zahteva, da ima dolžnik daljši čas za opravičitev svoje zahteve za odložitev odločanja, če je razlog za nastop njegove insolventnosti razglasitev epidemije.

ZFPPIPP v 238. členu določa, da mora dolžnik do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona opravičiti odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka tako, da:

1. bodisi vloži predlog za prisilno poravnavo
2. bodisi predloži dokaze, da je:
 - uspešno izvedel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki in
 - ni več insolventen.

S predlagano spremembo se podaljšuje trajanje tega ukrepa, in sicer iz dveh na tri mesece, torej se bo ta ukrep lahko uporabljal v vseh (predhodnih) stečajnih postopkih, katerih začetek bodo upniki z vložitvijo predloga predlagali najpozneje v treh (in ne le dveh mesecih) po prenehanju ukrepov v skladu z 20. členom ZIUZEOP. V stečajnih postopkih, ki bodo uvedeni po tem roku, se bodo uporabljala obstoječa pravila ZFPPIPP. Predlagatelj meni, da je treba navedene roke uskladiti z rokom iz 96. člena ZIUZEOP, ki daje poslovodstvu dodatno trimesečno obdobje, da sprejme vse ukrepe finančnega prestrukturiranja, da družba odpravi insolventnost. Če upnik v tem obdobju vloži predloga za začetek stečaja, predlagatelj ocenjuje, da je primerno, da ima dolžnik možnost daljšega obdobja za opravičitev zahteve za odlog. Obenem pa se z dodatnim začasnim ukrepom omogoča, da dolžnik za obdobje, ko bo trajala odložitev odločanja o začetku stečajnega postopka v izvršilnem postopku, ki teče proti njemu, predlaga odlog izvršbe, pri čemer bo dolžnik predlogu priložil sklep sodišča o odložitvi odločanja o začetku stečajnega postopka. Skladno z 239. členom ZIZ se določbe ZIZ o izvršbi smiselno uporabljajo tudi za zavarovanja. Z navedenim ukrepom se želi dolžnikom začasno omogočiti, da lažje s svojimi upniki dosežejo zunajsodni dogovor o prestrukturiranju oziroma izvedejo potrebne aktivnosti za vložitev predloga za začetek postopka prisilne poravnave. V obdobju odložitve odločanja o začetku stečajnega postopka bo moral dolžnikovo poslovanje v skladu z 237.a členom ZFPPIPP še vedno nadzorovati upravitelj. Dolžnik bo moral upravitelju dati vse informacije, potrebne za opravljanje nadzora, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije. Vzporedni izvršilni postopki bodo v času po prenehanju izrednih razmer predstavljali veliko breme in bodo dolžnikom jemali energijo, ki jo bodo potrebovali za izboljšanje oziroma ponovno vzpostavitev svoje solventnosti in poslovanja na raven pred epidemijo.

Glede na dejstvo, da ureditev naslavlja primere, ko je insolventnost posledica epidemije, torej je razlog za nastop insolventnosti nastanek posebnih, netržnih razmer, se s predlaganim novim drugim odstavkom 97. člena ZIUZEOP dodaja dodatni razlog za opravičitev takšnega odloga za začetek stečajnega postopka na predlog upnika. Namreč pričakuje se, da bo družba, ko epidemija preneha, raven poslovanja dvignila na prejšnjo raven (ali vsaj blizu prejšnje ravni) in s tem ali s tem v kombinaciji z ukrepi zunaj sodnega finančnega prestrukturiranja (in s tem povezane prilagoditve poslovanja) lahko uspešno odpravila insolventnost. Še vedno pa bo dolžnik lahko opravičil odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka tudi na način, kot ga na splošno določa prvi odstavek 238. člena ZFPPIPP.

Enako kot po tretjem odstavku 96. člena ZIUZEOP se tudi v primerih odložitve odločanja o upnikovem

predlogu za začetek stečajnega postopka v času teh posebnih razmer šteje, da je insolventnost družbe posledica razglasitve epidemije, če družba opravlja dejavnost, za katero je bilo z vladnim, ministrskim ali občinskim predpisom ali aktom določeno, da se opravljanje dejavnosti (storitve oziroma prodaja blaga) zaradi epidemije začasno prepove ali bistveno omeji. Ker bi v vseh drugih primerih, ki jih ne zajema prej navedena domneva, dolžnik moral opravičiti svojo zahtevo za odložitev odločanja tako, da izkaže da je bila insolventnost posledica epidemije, predlagatelj, tudi tu po nemškem vzoru, njegovo dokazovanje insolventnosti olajšuje z dodatno domnevo, po kateri se šteje, da je insolventnost družbe posledica razglasitve epidemije, če dolžnik v svoji zahtevi za odložitev odločanja izkaže, da na dan 31. 12. 2019 ni bil insolventen. Glede na naravo tega postopka, kjer že po obstoječi ureditvi sodišče odloži odločanje o začetku stečaja zgolj na podlagi podane zahteve dolžnika in listin, iz katerih izhaja podanost pogojev iz 236. člena ZFPPIPP, bo dolžnik na enak način, torej s predložitvijo listin izkazal, da na dan 31. 12. 2019 ni bil insolventen (npr. potrdilo banke, da na dan 31. 12. 2019 ni imel neizvršenih sklepov o izvršbi). V takšnem primeru bo sodišče štelo, da je razlog za sedanjo insolventnost epidemija in mu (namesto rednega dvomesečnega) odloga odobrilo trimesečno obdobje za opravičitev odloga.

K 40. členu:

Ureditev v 99. členu, ki ureja skupne pogoje za določena upravičenja in nadzor, se spreminja tako, da bodo pogoji odvisni od ravnanja delodajalca, na katera je imel možnost s svojim ravnanjem in načinom poslovanja vplivati. Iz tega razloga vračilo sredstev v primerih povračila nadomestila višje sile in oprostitev prispevkov iz tega namena ter v primeru delne oprostitev prispevkov za zaposlene v zasebnem sektorju ni več predvidena. Delodajalec na odsotnost delavcev iz višje sile ne more vplivati, temveč se ji mora prilagoditi, prav tako pa ne more vplivati na delno oprostitev prispevkov iz 33. člena, ki je avtomatska, hkrati pa je tudi zavezan k izplačilu kriznega dodatka. S predlagano spremembo se jasno določi obdobje, v katerem in za katerega upravičenci ne morejo izplačati dobičkov, opraviti nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, izplačevati nagrad poslovodstvu oziroma dela plače za poslovno uspešnost poslovodstvu oziroma morajo v teh primerih vrniti prejeta sredstva po ZUIZEOP. Prejeta sredstva morajo vrniti, če so navedena izplačila izplačana v letu 2020 in ne glede na to, na katero poslovno leto se nanašajo. Prejeta sredstva morajo vrniti tudi, če se navedena izplačila, izplačana po letu 2020, nanašajo na poslovno leto 2020. Primeroma izplačani dobički preteklih let v letu 2020 predstavljajo izpolnitev pogoja za vračilo prejetih sredstev po ZUIZEOP, enako tudi izplačani dobički leta 2020 v naslednjih letih. Subjekt, ki je uveljavil povračilo nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo iz poglavja 1.1 tega zakona, oprostitev plačila prispevkov na podlagi 28. člena tega zakona v povezavi s povračilom nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo in na podlagi 38. člena tega zakona ali izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka, mora v primeru, da je od uveljavitve tega zakona prišlo do delitve dobička, nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu, izplačanih v letu 2020 oziroma za leto 2020, vrniti prejeta sredstva, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi po Zakonu o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo), ki tečejo od dneva uveljavitve pravic iz tega zakona do dneva vračila. Prejeta sredstva mora vrniti po vročitvi odločbe, ki jo izda Finančna uprava Republike Slovenije. S predlagano spremembo drugega odstavka se določi rok, do katerega mora upravičenec obvestiti Finančno upravo Republike Slovenije o neizpolnjevanju pogojev za upravičenja po tem zakonu, in sicer do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2020 oziroma za obdobje, ki vključuje podatke za obdobje drugega polletja 2020 (tu gre za primere, ko ima upravičenec davčno leto drugačno kot je koledarsko leto), oziroma do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2020. Subjekt, ki ni izpolnjeval pogojev, mora vrniti znesek prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe Finančne uprave Republike Slovenije. Po poteku roka za plačilo po odločbi do plačila prejete pomoči, se mu obračunavajo zakonske zamudne obresti po Zakonu o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo),

S predlagano spremembo tretjega odstavka se zagotovi, da se delodajalce, ki uveljavljajo pravice, na katere nimajo vpliva, izključi iz obveznosti vračila, če delijo dobiček. Določi se pristojnost Finančne uprave Republike Slovenije za celovit nadzor nad uveljavljanjem pravic v zvezi s temeljnim mesečnim dohodkom, ter pravic iz drugega odstavka 28. člena, prvega in petega odstavka 33. člena ter 38. člena Zakona o

interventnih ukrepov za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo. Finančna uprava opravlja nadzor nad uveljavljanjem pravic iz tega zakona v skladu z Zakonom o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19 in 66/19), razen, če ta zakon ne določa drugače. Ta zakon določa drugače na primer glede višine zamudnih obresti, ki se po prvem in drugem odstavku tega člena zaračunavajo po Zakonu o predpisani obrestni meri zamudnih obresti, ne pa po Zakonu o davčnem postopku.

K 41. členu:

Zaradi izbruha epidemije COVID-19 se je problematika kopičenja in ne-prevzemanja komunalne odpadne embalaže zaostri, ker so ukrepi, sprejeti za zaježitev oziroma omilitev širjenja epidemije COVID-19, na področju Slovenije in na področju ostalih držav še dodatno povečali delež in otežili prevzemanje komunalne odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe zbiranja oziroma obdelave komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe). Zaradi povečane porabe zaščitnih sredstev v času epidemije nastaja dodatna količina embalaže, ki se kopičijo v skladiščih izvajalcev javnih služb, saj je osebna varovalna oprema shranjena v embalaži. Zato je izjemoma pomembno, da se odvoz te odpadne embalaže opravi čimprej, prav tako pa tudi, da se v čim krajšem možnem času opravijo vsi predpisani postopki, povezani z ravnanjem z embalažo in odpadno embalažo.

Zaradi sprejetih ukrepov, povezanih z omejitvijo gibanja državljanov RS, je bilo zaznati povečanje nakupov izdelkov v trgovinah kot tudi povečani spletni prodaji, kar posledično vodi v povečano količino odpadne embalaže. Po oceni izvajalcev javne službe se je količina odpadne embalaže povečala za približno 10 %.

Povečana količina odpadne embalaže pa je tudi posledica sprejetih pravil za ravnanje z osebnimi odpadki oseb, ki imajo potrjeno okužbo oziroma so zaradi suma na okužbo s korona virusom COVID-19 v domači oskrbi. Osebne odpadke (na primer rokavice iz lateksa) ter odpadke, nastale pri čiščenju prostorov (na primer krpe za enkratno uporabo) je treba odložiti v plastično vrečo. To vrečo se nato namesti v drugo plastično vrečo za odpadke in tudi to tesno zaveže ter se jo ločeno hrani vsaj 72 ur, preden se jo odloži v zabojnik. Zaradi navedenega nastajajo tudi v zvezi s tem povečane količine odpadne embalaže. Tudi tovrstno odpadno embalažo je treba zaradi varovanja zdravja in življenja ljudi nujno čim prejšnjega prevzeti in oddati v ustrezne nadaljnje postopke ravnanja z odpadki.

Če nakopičena embalaža pri izvajalcih javne službe ne bo pravočasno prevzeta, se bo zaradi novonastale embalaže, tudi te, ki je nastala kot posledica epidemije COVID-19, povečala možnost za prenos okužbe na ostale površine materialov, ki se skladiščijo pri izvajalcih javnih služb. Znano je, da virus preživi različno na posameznih vrstah embalažnega materiala, zato je potrebno, da je za odpadno embalažo z zagotovostjo ustrezno poskrbljeno nadaljnje ravnanje. V okviru posameznega skladiščnega prostora ni možno jasno razločiti med morebitno okuženimi in neokuženimi odpadki, zato zakonske določbe obsegajo po načelu previdnosti, da se za OE poskrbi v celoti. S predlagano spremembo se izvajalcu javne službe zbiranja omogoča, da odpadno embalažo, ki je niso prevzele družbe za ravnanje z odpadno embalažo, sam odda v nadaljnjo obdelavo izvajalcem obdelave, in določa pogoje, pod katerimi jo lahko odda. Ta ukrep je nujen, ker je treba preprečiti nadaljnje kopičenje odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe. Stroške ravnanja z odpadno embalažo, ki jih bo imel izvajalec obdelave odpadkov, katerega izvajalec javne službe izbere v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, bo pod predpisanimi pogoji krila Republika Slovenija.

S predlaganim novim členom predloga tega zakona se določi interventni in začasni ukrep države zaradi kopičenja odpadne embalaže pri izvajalcih obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja oziroma obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe). Začasni ukrep velja do sistemske ureditve, ki bo pričela veljati predvidoma z letom 2021. Rešuje se tudi zatečeno stanje iz preteklih let in v letošnjem letu zbrane odpadna embalaža, ki še ni bila prevzeta od izvajalcev javne službe, katerih kapacitete predhodnega skladiščenja ali skladiščenja odpadne embalaže so presežene, zaradi česar obstaja tveganje za varstvo okolja in zdravje ljudi ter za doseganje predpisanih okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

Ker ni podatkov o tem, koliko zadevne odpadne embalaže je bilo v stiku z okuženim prebivalstvom, je nujno potrebno zagotoviti čimprejšnji prevzem komunalne odpadne embalaže s skladiščnih mest izvajalcev javne službe z namenom varovanja zdravja in življenja ljudi, ki v zbirnih centrih opravljajo storitve obvezne javne službe varstva okolja in napravah za nadaljnjo obdelavo odpadne embalaže.

K 42. členu:

K novemu 23.A poglavju

Posledice epidemija COVID - 19 na slovensko gospodarstvo in slovenski bruto domač proizvod (BDP) bodo hujše kot v obdobju zadnje gospodarske krize, ki se je začela v drugi polovici 2008. UMAR ocenjuje padec BDP v letu 2020 na okrog 8%, pri čemer obstajajo znatna tveganja, da bo padec še večji, če se bo trajanje epidemije v Sloveniji in naših izvoznih partnericah nadaljevalo v mesecu maju in kasneje. Po zadnjih podatkih je bilo v marcu 2020 glede na leto pred tem za tretjino manj izdanih gradbenih dovoljenj in bodo posledice epidemija COVID – 19 na gradbeni sektor in spremljajoče storitvene dejavnosti brez ustreznega ukrepanja države znatne. Pospešitev investiranja države, občin in zasebnih podjetij v gradnjo infrastrukture in objektov in posledično opremljanje le teh nedvomno predstavlja pomemben prispevek za blažitev negativnih učinkov epidemije na slovensko gospodarstvo in posledično prilive v vse blagajne državnega proračuna. Čimprejšnja aktivacija investicij pomembno tudi prispeva k ohranjanju delovnih mest na področju gradbeništva, prometa, dobaviteljskih verig in širšega storitvenega sektorja. Poenostavitve postopkov pridobivanja dovoljenj za gradnjo in izvedba določenih procesnih dejanj (javne obravnave, tehnični pregledi) kljub ukrepom zaradi epidemije COVID – 19 so ključni za pospešen zagon investicij v Republiki Sloveniji v najkrajšem možnem času ob koncu epidemije COVID- 19. Z predlaganimi zakonskimi ukrepi se pospeši izdajanje dovoljenj za gradnjo, poenostavi in skrajša predpisane upravne postopke v Gradbenem zakonu in predpisih s področja varstva okolja in ohranjanja narave.

K novemu 100.b členu

Pomemben prispevek za blažitev učinkov epidemije na slovensko gospodarstvo lahko prinese pospešitev investiranja države, občin in zasebnih podjetij v gradnjo infrastrukture in objektov in posledično opremljanje le teh. Čimprejšnja aktivacija investicij pomembno tudi prispeva k ohranjanju delovnih mest na področju gradbeništva, prometa, dobaviteljskih verig in širšega storitvenega sektorja. Ključni namen dela zakonskih rešitev v sklopu »Učinkovitejša gradnja objektov« je omogočiti pospešen zagon pomembnih investicij v Republiki Sloveniji v najkrajšem možnem času po koncu epidemije COVID- 19 na način, da se pospeši izdajanje dovoljenj za gradnjo, poenostavi in skrajša predpisane upravne postopke v Gradbenem zakonu in predpisih s področja varstva okolja in ohranjanja narave. S tem namenom zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja v integralnem postopku ni potrebno priložiti dokazil o pravici graditi na zemljiščih, ki so predmet posega. Skladno z Gradbenim zakonom je to pogoj za popolnost zahteve, v primerih kompleksnejših gradenj pa je pogosto neizvedljiv in kot tak podaljšuje proces pridobivanja gradbenega dovoljenja. Pred presojo sprejemljivosti posega glede varstva okolja in narave pa sploh ni racionalno pridobivati pravice graditi na zemljiščih. Ker je pravica graditi zahtevana za izdajo gradbenega dovoljenja, to v ničemer ne zmanjšuje standarda varovanja lastninske pravice ali jo morebiti negira. Takšna ureditev bi močno pospešila pridobivanje gradbenega dovoljenja kar je ključno za uspešen zagon investicij, še posebej v času izrednih razmerah.

K novemu 100.c členu

Čimprejšnja aktivacija investicij pomembno tudi prispeva k ohranjanju delovnih mest na področju gradbeništva, prometa, dobaviteljskih verig in širšega storitvenega sektorja. Pomemben prispevek za blažitev učinkov epidemije na slovensko gospodarstvo lahko prinese pospešitev investiranja države, občin in zasebnih podjetij v gradnjo infrastrukture in objektov in posledično opremljanje le teh. Ključni namen dela zakonskih rešitev v sklopu »Učinkovitejša gradnja objektov« je omogočiti pospešen zagon pomembnih investicij v Republiki Sloveniji v najkrajšem možnem času po koncu epidemije COVID- 19 na način, da se pospeši izdajanje dovoljenj za gradnjo, poenostavi in skrajša predpisane upravne postopke v Gradbenem zakonu in predpisih s področja varstva okolja in ohranjanja narave. Mnenja v postopkih za izdajo gradbenega dovoljenja (pre)pogosto ne temeljijo na materialnem predpisu ali strokovni metodologiji ter izražajo

subjektivno stališče mnenjedajalca, kar vnaša negotovost in je časovno zelo zaudno. Negotovost v že tako ranljivem času je še toliko težje sprejemljiva, zato se določa obveznost strokovne in pravne utemeljitve mnenja. Običajna mnenja mnenjedajalcev, ki zavračajo rešitve iz dokumentacije, ne vsebujejo smernic oziroma ne predlagajo morebitnih sprejemljivih tehnologij ali rešitev. Takšen pristop zlasti ni sprejemljiv v primeru posegov, ki so že podprti s sprejetim prostorskimi akti.

K novemu 100.č členu

Pomemben prispevek za blažitev učinkov epidemije na slovensko gospodarstvo lahko prinese pospešitev investiranja države, občin in zasebnih podjetij v gradnjo infrastrukture in objektov in posledično opremljanje le teh. Čimprejšnja aktivacija investicij pomembno tudi prispeva k ohranjanju delovnih mest na področju gradbeništva, prometa, dobaviteljskih verig in širšega storitvenega sektorja. Ključni namen dela zakonskih rešitev v sklopu »Učinkovitejša gradnja objektov« je omogočiti pospešen zagon pomembnih investicij v Republiki Sloveniji v najkrajšem možnem času po koncu epidemije COVID- 19 na način, da se pospeši izdajanje dovoljenj za gradnjo, poenostavi in skrajša predpisane upravne postopke v Gradbenem zakonu in predpisih s področja varstva okolja in ohranjanja narave. Gradbeni zakon predvideva zaporedje postopkov obravnave zahteve investitorja za pridobitev gradbenega dovoljenja v integralnem postopku ter postopka prevlade druge javne koristi. Zaporedje postopkov ni smiselno, saj je že iz ocene poročila o vplivih na okolje mogoče predvideti, da bo potrebno izvesti postopke prevlade druge javne koristi. Z navedeno določbo se omogoči istočasen potek obeh postopkov, s tem pa se skrajša čas pridobivanja gradbenega dovoljenja. Drugi in tretji odstavek bolj določno opredelita potek integralnega postopka za pridobitev gradbenega dovoljenja v primeru potrebe po izvedbi prevlade druge javne koristi nad javno koristjo ohranjanja narave in dobrega stanja voda.

K novemu 100.d členu

Ključni namen tega člena in dela zakonskih rešitev v sklopu »Učinkovitejša gradnja objektov« je omogočiti pospešen zagon pomembnih investicij v Republiki Sloveniji v najkrajšem možnem času po koncu epidemije COVID- 19 na način, da se pospeši izdajanje dovoljenj za gradnjo, poenostavi in skrajša predpisane upravne postopke v Gradbenem zakonu in predpisih s področja varstva okolja in ohranjanja narave. Pomemben prispevek za blažitev učinkov epidemije na slovensko gospodarstvo lahko prinese pospešitev investiranja države, občin in zasebnih podjetij v gradnjo infrastrukture in objektov in posledično opremljanje le teh. Čimprejšnja aktivacija investicij pomembno tudi prispeva k ohranjanju delovnih mest na področju gradbeništva, prometa, dobaviteljskih verig in širšega storitvenega sektorja. Gradbeni zakon predvideva izvedbo presoje čezmejnih vplivov na okolje v državi članici Evropske unije, če je v skladu s predpisom, ki ureja varstvo okolja, to potrebno. Za projekte, katerih presoja vplivov na okolje oziroma presoja čezmejnih vplivov je bila že izvedena v okviru ločenega postopka pridobivanja okoljevarstvenega soglasja pred uveljavitvijo Gradbenega zakona, je ponovna presoja čezmejnih vplivov v integralnem postopku nepotrebno podvajanje, saj je bila čezmejna presoja že zaključena v postopku pridobivanja okoljevarstvenega soglasja. V izogib podvajanju in s ciljem ekonomičnosti upravnih postopkov se mnenja mnenjedajalcev oziroma soglasja v predhodnih postopkih upoštevajo tudi v postopku pridobivanja gradbenega dovoljenja v integralnem postopku, če se poseg ni spremenil preko dopustnih toleranc. Načelo ne podvajanja je temeljno načelo, ki ga je uvedla prenovljena Direktiva o presoji javnih in zasebnih projektov na okolje, po kateri je treba upoštevati ugotovitve že izvedenih presoj. V skladu z direktivo pa končno odločitev predstavlja akt, ki poseg dovoljuje, kar v tem primeru predstavlja gradbeno dovoljenje, zato mora biti gradbeno dovoljenje ustrezno obrazloženo in utemeljeno v vsebini čezmejnega vpliva.

K novemu 100.e členu

Ključni namen tega člena in dela zakonskih rešitev v sklopu »Učinkovitejša gradnja objektov« je omogočiti pospešen zagon pomembnih investicij v Republiki Sloveniji v najkrajšem možnem času po koncu epidemije COVID- 19 na način, da se pospeši izdajanje dovoljenj za gradnjo, poenostavi in skrajša predpisane upravne postopke v Gradbenem zakonu in predpisih s področja varstva okolja in ohranjanja narave. Pomemben prispevek za blažitev učinkov epidemije na slovensko gospodarstvo lahko prinese pospešitev investiranja države, občin in zasebnih podjetij v gradnjo infrastrukture in objektov in posledično opremljanje le teh. Čimprejšnja aktivacija investicij pomembno tudi prispeva k ohranjanju delovnih mest na področju

gradbeništva, prometa, dobaviteljskih verig in širšega storitvenega sektorja. Gradbeni zakon dopušča gradnjo, rekonstrukcijo ali spremembo namembnosti objekta le na podlagi pravnomočnega gradbenega dovoljenja. Do leta 2018 veljavni Zakon o graditvi objektov je dopuščal gradnjo tudi na podlagi dokončnega gradbenega dovoljenja na lastno odgovornost investitorja. Pogosto vlagatelji tožb (stranke in stranski udeleženci v postopku) na Upravnem sodišče RS izsiljujejo investitorja z neupravičenimi in neutemeljenimi zahtevki, čeprav je očitno, da s tožbo ne bodo uspešni. Z vložitvijo tožbe pa pomembno odložijo izvedbo posega, pri čemer lahko nastane tudi večja škoda. S ponovno uveljavitvijo možnosti gradnje na podlagi dokončnega gradbenega dovoljenja je investitorju dana možnost, da glede na vsebino tožbe presodi in na lastno odgovornost lahko začne gradnjo na podlagi dokončnega gradbenega dovoljenja.

K novemu 100.f členu

Ključni namen tega člena in dela zakonskih rešitev v sklopu »Učinkovitejša gradnja objektov« je omogočiti pospešen zagon pomembnih investicij v Republiki Sloveniji v najkrajšem možnem času po koncu epidemije COVID- 19 na način, da se pospeši izdajanje dovoljenj za gradnjo, poenostavi in skrajša predpisane upravne postopke v Gradbenem zakonu in predpisih s področja varstva okolja in ohranjanja narave. Pomemben prispevek za blažitev učinkov epidemije na slovensko gospodarstvo lahko prinese pospešitev investiranja države, občin in zasebnih podjetij v gradnjo infrastrukture in objektov in posledično opremljanje le teh. Čimprejšnja aktivacija investicij pomembno tudi prispeva k ohranjanju delovnih mest na področju gradbeništva, prometa, dobaviteljskih verig in širšega storitvenega sektorja. V skladu z evropsko direktivo 2011/92/EU o presoji vplivov na okolje in Aarhusko konvencij, se za NVO, ki delujejo na področju okolja oz. narave šteje, da so osnovni pogoji za procesno upravičenje, tj. zadosten interes ali kršena pravica, izpolnjeni, zato jim v upravnih in sodnih postopkih tega ni potrebno posebej dokazovati. Zato je pomembno, da NVO, ki želijo zastopati javni interes, v fazi priznavanja tega statusa dokažejo zadosten interes pri zastopanju javnosti oz. pri zagovarjanju javnega interesa. Le-ta se najbolj ustrezno dokazuje preko ustreznega števila članov NVO kot podpornikov njihovega delovanja. Zato je bistveno, da se kot pogoj za priznanje statusa nevladnih organizacij, ki deluje v javnem interesu, določi minimalno zahtevano število aktivnih članov. Ta zahteva je skladna s sporočilom Komisije o dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, ki pravi, da je tudi število članov v NVO lahko pomemben kazalnik njene dejavnosti, prav tako zahtevano število 50 članov ni nesorazmerno visoko, da bi omejevalo dostop do pravnega varstva nevladnim organizacijam, ki delujejo v javnem interesu. Stališče, da je obvezno minimalno število članov pomemben dejavnik, je zavzel slovenski zakonodajalec že v Gradbenem zakonu, v katerem je v primeru civilnih iniciativ določil, da so le-ti lahko stranski udeleženci v postopku pod pogojem, če imajo podpise 200 polnoletnih fizičnih oseb s stalnim prebivališčem na območju občine, kjer je nameravana gradnja. Pogoj obveznega minimalnega števila aktivnih članov je predpisan tudi v avstrijski, švedski in francoski zakonodaji. Ker pa vse statusne oblike NVO ne temeljijo na članstvo, je določen kriterij tudi za zavode.

Izrednega pomena je tudi nadzor nad izpolnjevanjem kriterijev, zato se predlaga da morajo v trenutku, ko NVO izkoristijo možnost uveljavljanja svojih pravic v celoti izpolnjevati vse predpisane kriterije oz. pogoje. V nasprotnem primeru bi se lahko zgodilo, da NVO izpodbija neko odločbo v upravnem postopku, pa v času izpodbijanja ne izpolnjuje vseh pogojev, kar posledično pomeni, da odločbo izpodbija nekdo, ki za to ni legitimiran.

Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena nevladna organizacija dokaže z izpisi iz letnih finančnih poročil in zapisnikov zborov članov za zadnje leto oziroma t.i. nečlanske organizacije s številom zaposlenih strokovnih sodelavcev ustrezne ravni izobrazbe oziroma ustreznimi računovodskimi izkazi

V okviru takšne ureditve se ohrani 1. alineja 2. odstavka 137. člena Zakona o ohranjanju narave, ki določa podlago za podrobnejšo določitev pogojev v Pravilniku o določitvi kriterijev za izkazovanje pomembnejših dosežkov delovanja nevladne organizacije za podelitev statusa nevladne organizacije v javnem interesu na področju ohranjanja narave. Pravilnik namreč ne more na novo uvajati pogojev ampak lahko sledi samo zakonski ureditvi. Področje narave pa je posebej občutljivo in pomembno področje, zato je bistveno, da se navedeni pogoj ohrani v zakonu.

Ne glede na 36. in 54. člen Gradbenega zakona lahko nevladna organizacija torej na področju ohranjanja narave in varstva okolja pridobi status stranskega udeleženca v upravnih postopkih za projekte po tem zakonu, če ima najmanj 50 aktivnih članov, pri čemer se šteje se, da je član aktiven, če redno (letno) sodeluje na organih nevladne organizacije in redno (letno) plačuje članarino nevladni organizaciji.

O priznanju statusa stranskega udeleženca se nevladni organizaciji izda sklep. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.

Nevladna organizacija s področja varstva okolja in ohranjanja narave oziroma civilna iniciativa se vključi v postopek izdaje gradbenega dovoljenja v času, ko je predmet izdaje gradbenega dovoljenja usklajen z mnenjedajalci in z začetkom javne objave skladno s 55. členom Gradbenega zakona.

K novemu 100.g členu

Ključni namen tega člena in dela zakonskih rešitev v sklopu »Učinkovitejša gradnja objektov« je omogočiti pospešen zagon pomembnih investicij v Republiki Sloveniji v najkrajšem možnem času po koncu epidemije COVID- 19 na način, da se pospeši izdajanje dovoljenj za gradnjo, poenostavi in skrajša predpisane upravne postopke v Gradbenem zakonu in predpisih s področja varstva okolja in ohranjanja narave. Pomemben prispevek za blažitev učinkov epidemije na slovensko gospodarstvo lahko prinese pospešitev investiranja države, občin in zasebnih podjetij v gradnjo infrastrukture in objektov in posledično opremljanje le teh. Čimprejšnja aktivacija investicij pomembno tudi prispeva k ohranjanju delovnih mest na področju gradbeništva, prometa, dobaviteljskih verig in širšega storitvenega sektorja. Določba zožuje obseg možnih vlagateljev tožbe zoper izdana gradbena dovoljenja na nevladne organizacije, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 100.f člena tega zakona in skrajšuje rok za vložitev tožbe upravičenih vlagateljev tožbe iz 30 dni na 15 dni.

K novemu 100.h členu

Ključni namen tega člena in dela zakonskih rešitev v sklopu »Učinkovitejša gradnja objektov« je omogočiti pospešen zagon pomembnih investicij v Republiki Sloveniji v najkrajšem možnem času po koncu epidemije COVID- 19 na način, da se pospeši izdajanje dovoljenj za gradnjo, poenostavi in skrajša predpisane upravne postopke v Gradbenem zakonu in predpisih s področja varstva okolja in ohranjanja narave. Pomemben prispevek za blažitev učinkov epidemije na slovensko gospodarstvo lahko prinese pospešitev investiranja države, občin in zasebnih podjetij v gradnjo infrastrukture in objektov in posledično opremljanje le teh. Čimprejšnja aktivacija investicij pomembno tudi prispeva k ohranjanju delovnih mest na področju gradbeništva, prometa, dobaviteljskih verig in širšega storitvenega sektorja. Ker gre za interventni zakon se morebitni sodni postopki na podlagi uveljavljanja pravic do pravnega varstva v postopkih izdaje gradbenega dovoljenja po tem zakonu, štejejo za nujne in prednostne zadeve.

K 43. členu:

K novemu 101.a členu

Z amandmajem se želi omiliti posledice vpliva epidemije COVID-19 na področju turističnih paketov. Množične odpovedi pogodb o paketnih potovanjih namreč vplivajo na likvidnost organizatorjev potovanj, zato obstaja nevarnost, da organizatorji potovanj trenutno ne bi zmogli vrniti vseh plačil potrošnikov in bi potrošniki v primeru stečaja organizatorja potovanja ostali brez pretežnega dela plačil oziroma morda celo brez kakršnega koli vračila plačil. Zato je nujno, da se zaščiti potrošnike in že s tem zakonom naslovi to problematiko.

Z amandmajem se za čas neizogibnih in izrednih okoliščin uzakoni dodatna razlaga določb Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKotI in 31/18, v nadaljevanju: ZVPot), ki v slovenski pravni red prenaša Direktivo (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih (v nadaljevanju: Direktiva (EU) 2015/2302). Predlagatelj pojasnjuje, da predlagana določba sledi duhu Direktive (EU) 2015/2302 in da je pri pripravi predloga določb upošteval tudi Smernice Evropske komisije z dne 19. 3. 2020 (Information on the Package Travel Directive in connection

with the Covid-19), ki dodatno pojasnjujejo določbe Direktive (EU) 2015/2302.

Predlagana določba za čas neizogibnih in izrednih okoliščin, ki jih povzroča epidemija COVID-19, omogoča bolj fleksibilno tolmačenje ZVPot in predstavlja zakonsko podlago, da organizatorji potovanj lahko izpolnijo svojo obveznost vračila plačil potrošnika na način, da potrošniku izdajo vrednotnico v vrednosti plačanega zneska.

Vrednotnica se glasi na prinosnika in jo potrošnik lahko kadarkoli in brez posebnih instrumentov prenese na drugega potrošnika. Potrošniku je omogočeno, da vrednotnico v roku 24 mesecev od njene izdaje unovči in z njo plača enak ali drugi turistični paket. V kolikor pa potrošnik v obdobju 24 mesecev od izdaje vrednotnice zase pri organizatorju potovanja ne bi našel ustreznega turističnega paketa, lahko po preteku tega obdobja v roku 14 dni od organizatorja potovanja zahteva, da mu v roku 14 dni od prejema zahtevka potrošnika vrne znesek, na katerega se glasi vrednotnica.

Prvi odstavek 58. člena ZVPot določa, da mora organizator potovanja zagotoviti jamstvo za povračilo vseh plačil, ki so bila izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne potovalne storitve niso bile izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja. Ker je s prvim odstavkom tega člena določeno, da se šteje, da organizator potovanja izpolni svojo obveznost vračila plačil potrošniku, v kolikor potrošniku njegova plačila vrne z izdajo vrednotnice, se s tretjim odstavkom tega člena določa, da jamstvo po ZVPot velja tudi za izdano vrednotnico. S tem se določa varovalo za potrošnike za primer, če bi bilo kljub izdaji vrednotnic poslovanje organizatorjev potovanj tako okrnjeno, da bi se ti znašli v likvidnostnih težavah in potrošniki izdanih vrednotnic po koncu epidemije COVID-19 ne bi mogli unovčiti.

V četrtem odstavku je določeno še varovalo za potrošnika za primer, da se pri določenih organizatorjih potovanj kljub tem sprejetim ukrepom ne bo preprečilo začetka postopkov zaradi insolventnosti. Določeno je namreč, da izdajatelj vrednotnice za vrednotnico jamči tudi z vsem svojim premoženjem.

Možnost, da organizator potovanja izpolni svojo obveznost vračila vseh plačil z izdajo vrednotnice ne posega v pravico potrošnika, da kljub temu, da mu je organizator potovanja ponudil vrednotnico, ponujene vrednotnice ne sprejme in od organizatorja potovanja zahteva, da svojo obveznost izpolni z vračilom vseh plačil. Z namenom zagotavljanja likvidnosti organizatorjev potovanj in s tem varstva potrošnikov se določa, da organizator potovanja potrošniku vrne vsa plačila v dvanajstih mesecih po razglasitvi prenehanja epidemije COVID-19. Predlagatelj verjame, da potrošniki dobro razumejo razmere, v katerih se je znašel turistični sektor, in da bodo v veliki večini sprejeli možnost, da se izvedba že rezerviranih turističnih paketov prestavi, saj bo njihov že vplačan znesek zavarovan z izdajo vrednotnice.

S šestim odstavkom se na koncu določa, da se ta člen uporablja tudi za vračilo plačil potrošnika, ki so bila izvedena pred uveljavitvijo tega zakona, če pogodba o paketnem potovanju ni bila izpolnjena zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin, ki jih povzroča epidemija COVID-19. Predlagatelj meni, da je predlagana določba ustavno pravno dopustna, saj se s tem členom ne posega v pridobljene pravice. Potrošnik še naprej obdrži pravico do odstopa in do vračila vseh plačil, le da povračilo plačil lahko prejme v obliki vrednotnice. Ti razlogi pa so tudi v prid javne koristi, ki v posameznem primeru tehtanja ustavnopravno varovanih dobrin prevladajo nad načelom zaupanja v pravo in zato lahko upravičijo retroaktivno veljavo zakona.

K novemu 101.b členu

Ministrstvo za zunanje zadeve skladno z Zakonom o konzularni zaščiti od izbruha epidemije bolezni SARS-CoV-2 oz. bolezni COVID-19 v različnih državah državljanom Republike Slovenije, njihovim družinskim članom ali državljanom druge države članice EU brez predstavništva in njihovim družinskim članom pomaga pri zapustitvi kriznega območja oz. repatriaciji. Zaradi obsega epidemije ministrstvo nudi pomoč velikemu številu svojih državljanov in drugih prej navedenih kategorij oseb na zemljepisno izjemno razpršenem območju. Zaradi izredno velikega števila primerov prej navedene pomoči, tako z vidika števila oseb, števila prevozov, lokacij prevozov kot načinov prevoza do vrnitve ali potovanja preko Republike Slovenije, je trenutno nemogoče izvajati določbe 12., 13. in 14. člena Zakona o konzularni zaščiti, ki se nanašajo na

založitev za to potrebnih finančnih sredstev, vlaganje vlog za založitev, izdajanje odločb oz. izpolnjevanje obrazcev za zavezo o povrnitvi stroškov konzularne zaščite v primeru repatriacije ter za zahtevke do druge države članice EU za povrnitev teh stroškov, ki ju določa Direktiva Sveta (EU) 2015/637 z dne 20. aprila 2015 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanov Unij brez predstavnštva v tretjih državah, in o razveljavitvi sklepa 95/553/ES (UL L št. 106/1 z dne 24. 4. 2015) (v nadaljevanju: Direktiva Sveta 2015/637). Predlagana določba učinkuje od 12. 3. 2020, ko je bila v Republiki Sloveniji razglašena epidemija nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) (Ur. l. RS, št. 19/20), saj je od takrat bistveno povečalo število prej opisanih primerov pomoči. Ker se določba nanaša na stanje v zvezi z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 v različnih državah, od koder poteka vrnitev ali potovanje preko Republike Slovenije, je njeno učinkovanje pogojeno z nudenjem pomoči zaradi posledic te bolezni, saj je dinamika epidemije v vsaki državi različna. To pomeni na primer, da bo lahko epidemija v določeni državi dosegla svoj vrhunec, ko bo epidemije v Republiki Sloveniji že konec, pa bodo kategorije oseb iz predlagane določbe potrebovale opisano vrsto pomoči, t.j. da Republika Slovenija neposredno naroči storitev prevoza ali prevoz zagotovi druga država ali mednarodna organizacija.

V praksi glede na trenutno veljavno ureditev ločimo torej primere, ko Ministrstvo za zunanje zadeve svojemu državljanu ali njegovemu družinskemu članu poravnava stroške prevoza za vrnitev v Republiko Slovenijo, pri čemer upravičenec vloži vlogo, predstavništvo v tujini ali ministrstvo izdaja odločbo, upravičenec je znesek dolžan vrniti (12. člen). Pod enakimi pogoji lahko ministrstvo založi sredstva tudi državljanom druge države članice EU in njihovim družinskim članom, pri čemer se uporabita standardna obrazca iz zgoraj navedene direktive (13. člen). V kriznih razmerah pa lahko ministrstvo zgoraj opisano konzularno zaščito nudi tudi ne da bi državljan brez predstavnštva ali njegov družinski član podpisal obrazec iz navedene direktive, pri čemer ministrstvo od ministrstva za zunanje zadeve druge države članice EU, katere državljanstvo ima državljan brez predstavnštva, zahteva povrnitev stroškov (prvi in drugi odstavek 14. člena). Če pa ministrstvo za zunanje zadeve od druge države članice EU prejme zahtevek za povrnitev stroškov zaradi podpore, ki jo je druga država članica EU zagotovila državljanu Republike Slovenije ali njegovemu družinskemu članu, lahko od njega zahteva povrnitev teh stroškov in izda upravno odločbo (tretji odstavek 14. člena).

Izvajanje prej navedenih opravil v času globalnih razsežnosti epidemije bolezni SARS-CoV-2 oz. bolezni COVID-19 bi lahko neposredno ogrozilo zagotovitev vrnitve državljanov in njihovih družinskih članov v Republiko Slovenijo oz. potovanje drugih prej navedenih kategorij oseb preko Republike Slovenije za vrnitev v svojo državo članico EU ter s tem njihovo zdravje na ogroženih območjih. Hkrati bi izvajanje prej navedenih opravil lahko ogrozilo sodelovanje in solidarnost z drugimi državami članicami EU, saj te v mnogih primerih zagotavljajo del ali celotno pot vrnitve državljanov in njihovih družinskih članov v Republiko Slovenijo. Prav tako Republika Slovenija po potrebi zagotavlja potovanje preko svojega ozemlja v primeru vrnitve državljanov drugih držav članic EU in njihovih družinskih članov v njihovo državo članico EU.

Zaradi navedenega se s predlagano določbo od dne dd.mm.2020 dokler trajajo ukrepi po tem zakonu ne izvajajo določbe Zakona o konzularni zaščiti, ki urejajo založitev stroškov prevoza, ki so upravičeno potrebni za vrnitev ali potovanje preko Republike Slovenije za zgoraj navedene kategorije oseb, če Republika Slovenija neposredno naroči storitev prevoza ali prevoz zagotovi druga država ali mednarodna organizacija. V teh primerih posledično ni treba vložiti vloge za založitev sredstev oz. se ne uporabljajo standardni obrazci iz prilog I in II Direktive Sveta 2015/637, prav tako pa predstavništvo v tujini ali Ministrstvo za zunanje zadeve ne izdaja upravne odločbe, s katero bi določila višino, rok in način vračila založenih sredstev.

Z uveljavitvijo predlagane rešitve bi upoštevalje okoliščine svetovne pandemije konkretizirali tudi ustavno določbo, da je Republika Slovenija socialna država. Glede na določbo 48. člena Zakona o javnih financah bi sredstva za kritje najnujnejših stroškov, ki so upravičeno potrebni za vrnitev državljanov v Republiko Slovenijo lahko krili iz proračunske rezerve pod tam navedenimi pogoji, saj so izdatki proračunske rezerve namenjeni odpravi posledic množičnega pojava nalezljive človeške bolezni, kamor se uvršča SARS-CoV-2.

K 44. členu:

S predlagano določbo novega drugega odstavka 102. člena zakona se predlaga, da so poslovni subjekti iz 2. točke prvega odstavka 32. člena Zakonu o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 96/05, 109/05-ZDavP-1B, 105/06-odl. US, 26/09 ZIRS0809-B in 9/14) oproščeni plačila prispevka za programe RTV Slovenija, in sicer za čas od razglasitve epidemije COVID-19 na območju Republike Slovenije, to je od 13. 3. 2020 do 31. maja 2020. S tem se razbremenjuje poslovne subjekte, ki v času epidemije ne obratujejo in so zaprti, zaradi česar so ti stroške za navedene subjekte neutemeljeni.

K 45. členu:

K novemu 102.a členu

S predlagano določbo se zamika rok začetka uporabe določb, na podlagi katerih se izplačilo dela pokojnine zaustavi zaradi odsotnosti z dela zaradi začasne zadržanosti z dela po predpisih o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju več kot 30 delovnih dni ali zaradi neplačanih prispevkov za socialno varnost.

Zakon o interventnih ukrepih na področju plač in prispevkov (ZIUPPP) samozaposlenim omogoča odlog plačila prispevkov, ki zapadejo v plačilo meseca aprila, maja in junija 2020 do 31. 3. 2022.

Zakon o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (ZIUZEOP) nadalje samozaposlenim omogoča oprostitev plačila prispevkov za vsa obvezna socialna zavarovanja za mesec april in maj 2020.

Glede na navedene zakonske ureditve, katerih namen je omilitev gospodarskih posledic v času epidemije COVID-19 ter dejstva, da bo po zaključku epidemije COVID-19 gospodarstvo zgolj postopoma okrevalo, uporaba določb tretjega in sedmega odstavka 40. a člena ZPIZ-2 v času epidemije, pa tudi v času postopnega okrevanja gospodarstva ni primerna, zato se predlaga odložitev uporabe določb na 1. 10. 2020.

Prav tako pa je eden temeljnih razlogov za odložitev uporabe določb tretjega in sedmega odstavka 40. a člena ZPIZ-2 tudi v sami implementaciji omenjenih določb, saj pomeni obsežno prilagoditev informacijsko komunikacijskih sistemov ter povezovanje baz različnih državnih institucij. Z vidika implementacije določb je potrebno zagotoviti, da je v proces vzpostavitve sistema izmenjave podatkov vključenih večje število deležnikov (ZPIZ, FURS, ZZS), kar pa je v trenutnih razmerah težko zagotoviti, saj je večina institucij usmerjena v implementacijo interventnih zakonov v svoje informacijske sisteme. Med vsemi navedenimi institucijami pa je za izvedbo izmenjave podatkov potrebno skleniti tudi številne sporazume ter tehnične protokole. Zato je smiselno, da se z odložitvijo uporabe te določbe zagotovi primeren časovni okvir za izvedbo vseh potrebnih procesov in informacijsko komunikacijskih rešitev.

K novemu 102.b členu

Agencija za energijo je ob koncu leta 2018 distribucijskim in prenosnim operaterjem na področju električne energije za obdobje treh let (2019-2021) določila načrtovane stroške za opravljanje dejavnosti, ki se štejejo kot gospodarske javne službe. Mednje sodi tudi reguliran donos na sredstva, ki se izkazuje s stopnjo donosa v višini 5,26%. Pri določitvi stopnje donosa agencija upošteva specifičnost teh dejavnosti. Ker gre za izvajalce monopolnih dejavnosti, ki jim regulacija zagotavlja pokrivanje upravičenih stroškov (tudi donosa) z omrežnino, ki jo kot javno dajatev plačujejo odjemalci, so ta podjetja izpostavljena bistveno manjšim tveganjem kot podjetja, ki svojo dejavnost opravljajo na trgu. To se je pokazalo tudi v obdobju finančne krize med leti 2008 in 2013, ko se je podjetjem na trgu v povprečju donosnost znižala, medtem ko kriza na donosnost operaterjev ni bistveno vplivala.

Čas epidemije COVID-19 je marsikaterega odjemalca električne energije postavil v finančno zahtevni položaj, ki se bo nadaljeval tudi po obdobju epidemije. Zaradi tega je potrebno zagotoviti, da se bremena posledic epidemije porazdelijo med deležnike na energetske trgu. Energija namreč za mnoga gospodinjstva in podjetja predstavlja pomemben del njihovih stroškov. Hkrati pa so operaterji izvajalci gospodarskih javnih služb, kjer velja načelo, da je pridobivanje dobička podrejeno zagotavljanju javnih dobrin. Posledično je potrebno zagotoviti, da odjemalci v času epidemije in v času ponovne oživitve gospodarstva z omrežnino operaterjem pokrivajo stroške, ki jim z izvajanjem te dejavnosti nastajajo, da pa

odjemalci v teh razmerah niso obremenjeni še z zagotavljanjem dobičkonosnosti operaterjev.

Zaradi tega mora Agencija za energijo ob upoštevanju posledic epidemije znižati priznani stopnjo donosa in jo upoštevati pri ugotavljanju odstopanj do izteka tekočega leta. Vsako znižanje upravičenih stroškov operaterjev namreč prispeva k blaženju posledic epidemije in oživitvi gospodarske dejavnosti v nadaljevanju, saj pomeni nižje stroške za odjemalce, industrijske in gospodinjke, med njimi so tudi zelo ranljive skupine. Hkrati pa je znižanje stopnje donosnosti pri elektro operaterjih nujno zaradi že sprejetega ukrepa znižanja omrežnine v obdobju od 15. marca do 31. maja 2020 (tj. oprostitev plačila omrežnine za obračunsko moč za gospodinjstva in manjše poslovne odjemalce), ki za operaterje pomeni izpad prihodka.

Za ta namen in zaradi jasnosti ter predvidljivosti se že v zakonu določi stopnja donosa 4,13%, ki ga je država kot lastnik družbe SODO določila v Koncesijski pogodbi za izvajanje gospodarske javne službe dejavnost systemskega operaterja distribucijskega omrežja električne energije. Hkrati je ta višina stopnje donosa primerljiva z zahtevano stopnjo donosa po Uredbi o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ (Uradni list RS št. 60/06, 54/10 in 27/16). V vseh gospodarskih družbah, ki izvajajo regulirane dejavnosti na področju oskrbe z električno energijo, je država 100% ali pa večinski lastnik, dejavnost se izvaja v javnem interesu, javni interes pa se šteje kot nemotena, varna, zanesljiva in cenovno dostopna oskrba z energijo. Temeljno načelo, ki določa pravila delovanja gospodarskih javnih služb pa je, da je pridobivanje dobička podrejeno izvajanju dejavnosti, ki je v javnem interesu, slednje pa se še posebej odrazi v obdobju med in po zaključku epidemije, ko bo gospodarstvo potrebovalo čas, da si ponovno opomore in ko bodo številna gospodinjstva ostala z precej znižanimi prihodki, nekatera celo brez.

Še vedno pa lahko operaterji zagotavljajo višji donos brez dodatne obremenitve odjemalcev, če znižajo stroške pod vrednost, ki jo regulator zameji, ali znižajo stroške, ki jih regulacija ne priznava.

K 46. členu:

Za namen učinkovitega nadzora je treba dopolniti kazensko določbo, na način, da je prekršek ravnanje oziroma opustitev ravnanja, če delodajalec ne izplača kriznega dodatka v skladu z drugim, tretjim in četrtem odstavkom 33. člena zakona.

K 47. členu:

ZIUZEOP določa, da vsi ukrepi iz III. dela zakona veljajo od 13. marca 2020, če ta zakon ne določa drugače (prvi odstavek 20. člena ZIUZEOP). Zakon v prehodnih določbah izrecno izključuje le retroaktivno učinkovanje določbe 69. člena ZIUZEOP za bivše funkcionarje, ki prejemajo nadomestilo plače (prvi odstavek 108. člena ZIUZEOP), ne pa tudi za funkcionarje, ki prejemajo plačo.

Ustava retroaktivno učinkovanje posameznih zakonskih določb dopušča le pod pogojem, da to zahteva javna korist in če se s tem ne posega v pridobljene pravice (drugi odstavek 155. člena Ustave). Zakonodajalec mora povratno učinkovanje pravne norme utemeljiti že v samem zakonodajnem gradivu in te utemeljitve ne morejo nadomestiti morebitna poznejša (po zaključenem zakonodajnem postopku prvič podana) utemeljevanja ciljev zakona, ki iz zakonodajnega gradiva niso razvidna. Iz zakonodajnega gradiva javna korist od retroaktivnega znižanja plač funkcionarjev ni utemeljena. Prav tako ni utemeljeno, zakaj se plače retroaktivno znižujejo le funkcionarjem, ki delajo, ne pa tudi funkcionarjem, ki ne delajo več.

V skladu s tem se predlaga, da se tudi za funkcionarje doda izjema od načelnega retroaktivnega učinkovanja ukrepov iz III. dela zakona.

K 48. členu:

Sprememba 12.a člena je predlagana zaradi jasnejše določbe glede pogoja upravičenosti do odloga prispevkov in posledično lažje izvedbe predlaganega ukrepa s strani pristojnega organa. Spreminja se časovni okvir, v katerem morajo imeti upravičenci poravnane obvezne dajatve, ki je po veljavnem zakonu vezan na dan podaje vloge. Amandma časovni okvir za izpolnjevanja tega pogoja veže na enako obdobje kot velja za odlog plačila prispevkov po Zakonu o interventnih ukrepih na področju plač in prispevkov (Uradni list

RS, št. 36/20 in 49/20) za samozaposlene.

Podaja vloge za odlog plačila prispevkov namreč ni predvidena, zato je potrebno določiti nek presečni datum, na katerega se bo preverjalo, ali imajo kmetje, da so lahko upravičeni do odloga plačila prispevkov, poravnane obveznosti. Amandma usklajuje presečne datume za samozaposlene in kmete.

K 49. členu:

Zakon o lokalni samoupravi (v nadaljnjem besedilu: ZLS) v 35. členu določa, da občinski svet sprejema odločitve na svoji seji z večino opredeljenih glasov navzočih članov. Svet lahko veljavno sklepa, če je na seji navzoča večina članov občinskega sveta. Ta rešitev sledi splošnim pravilom delovanja kolegijskih organov. Ti se sestajajo na sejah v nadzorovanih okoliščinah, praviloma v zato posebej opremljenih sejnih dvoranh na sedežu občine. Na takšni seji, kjer so vsi udeleženci v istem prostoru, je omogočena izmenjava mnenj in stališč, oblikovanje amandmajev, sklepanje kompromisnih predlogov itd. Zakon drugačne vrste sej ne predvideva.

Občine so si s poslovniki določile, da so seje redne in izredne, za manj zahtevne odločitve poslovniki nekaterih občinskih svetov dovoljujejo sklic dopisne seje. Institut dopisne seje ima zaradi narave seje določene omejitve. Seja ne poteka tako, da bi bili hkrati prisotni vsi člani občinskega sveta v istem prostoru, na dopisni seji ni mogoče izpeljati razprave o predlogih ali podajati predlogov za spremembo predlaganih sklepov. Najpogosteje na dopisnih ni dovoljeno sprejemati splošnih aktov, odločitev s finančnimi posledicami in o kadrovskih zadevah. Zato je dopisna seja, kadar jo občinski svet uredi v svojem poslovniku, izjema od pravila, namenjena pa je sprejemanju manj pomembnih odločitev, kjer je mogoče odločati zgolj za ali proti predlaganim sklepom.

V praksi se je v občinah uveljavilo sklicevanje slavnostnih sej. Slavnostne seje se sklicujejo ob prazniku občine in drugih svečanih priložnostih, zato nimajo dnevnega reda, zanje tudi ne veljajo splošna poslovniška pravila.

V izrednih razmerah, ko je delovanje občinskega sveta ovirano, so si organi občin v statutih in poslovniki občinskega sveta določili dopustna odstopanja od postopkov in načina delovanja sveta. Odstopanja se nanašajo predvsem na roke sklicevanja sej, načine predložitve predlogov oziroma drugih gradiv ter rokov za obravnavanje predlogov splošnih aktov občine. Če je potrebno, je mogoče tudi odstopanje glede javnosti dela sveta.

V primeru izrednih razmer zakon predvideva tudi možnost, da se zaradi zagotovitve delovanja občine kot temeljne samoupravne oblasti, ki je najbližja prebivalcem, izjemoma in začasno suspendira delovanje občinskega sveta. ZLS omogoča organom občine, da delujejo tudi v razmerah, ko se občinski svet začasno ne more sestati. Tako 34. člen ZLS določa, da lahko župan v primeru razmer, v katerih bi bilo lahko v večjem obsegu ogroženo življenje in premoženje občanov, občinski svet pa se ne more pravočasno sestati, sprejme začasne nujne ukrepe. Te mora predložiti v potrditev občinskemu svetu takoj, ko se ta lahko sestane. 34. člen ZLS je bil sprejet leta 1993 in se odtlej ni spreminjal. Takrat ni bilo na voljo sodobnih informacijsko-komunikacijskih sredstev, kot jih poznamo danes. Vendar člen ostaja aktualen, če sodobnih informacijsko-komunikacijskih sredstev ne bi bilo mogoče uporabiti. Zato se predlaga dopolnitev 35. člena; po dopolnitvi 35. člena ZLS bo 34. člen mogoče uporabiti šele takrat, ko tudi izvedba seje na daljavo ne bo mogoča.

Nobena od naštetih možnosti pa ne omogoča sklica seje na daljavo, ki bi na eni strani preprečila suspenz občinskega sveta, kot ga določa 34. člen ZLS, in na drugi omogočila delovanje organov občine, vključno s sprejemanjem najpomembnejših odločitev, kot so sprejemanje splošnih aktov, proračuna ipd. V okoliščinah, ko bi izredne razmere trajale dlje časa od trenutnih napovedi, na primer več mesecev, ali ko del članov ne bi mogel sodelovati na seji zaradi obolenosti, okužbe ali drugih razlogov, bo institut seje na daljavo omogočil, da se občinski svet sestane, vendar ne v istem prostoru.

Zato se predlaga uvedba instituta seje na daljavo s pomočjo videokonferenčnih orodij, s katerimi je mogoče

kar se da natančno simulirati klasično redno sejo, ki bi potekala v skladu s poslovníkom organa (sklic, dnevni red, pošiljanje gradiv, ugotavljanje prisotnosti, ugotavljanje sklepčnosti pred glasovanjem, razprava, poimensko odločanje, avdio in video snemanje, ipd.). Z dopolnitvijo 35. člena se zagotavlja ustrezno pravno podlago za sklic takšne seje. Takšna seja je izjema od splošnega pravila in jo je mogoče sklicati izključno v primeru izrednih razmer, v katerih bi bilo lahko v večjem obsegu ogroženo življenje in premoženje občanov, občinski svet pa se ne bi mogel sestati v istem prostoru. Ko prenehajo razmere, ki onemogočajo sestajanje občinskega sveta na redni seji, preneha tudi možnost sestajanja na daljavo.

Seja na daljavo zahteva zaradi okoliščin, v katerih se sklicuje, tudi nekatere prilagoditve. Zato predlagana določba sklic in potek seje ureja drugače, kot to določajo poslovniki občinskih svetov. Spmembe se nanašajo na določbe poslovnikov, ki se nanašajo na način glasovanja, na zagotavljanje javnosti seje, na seje delovnih teles občinskega sveta in na sodelovanje javnosti. Sejo skliče župan, medtem ko se določba, ki ureja sklic seje na pobudo najmanj četrtine članov občinskega sveta, pri seji na daljavo ne uporablja.

Z dopolnitvijo se izrecno določa, da se seja na daljavo zvočno in slikovno snema, ne pa tudi javno predvaja. Soglasje članov občinskega sveta ni potrebno, o snemanju ni treba odločati vsakič posebej in vsakič znova presojati obstoj zakonsko opredeljenih pogojev za snemanje, pač pa so po mnenju predlagatelja izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka Zakona o varstvo osebnih podatkov (ZVOP-1), ko se lahko v javnem sektorju izjemoma obdelujejo tisti osebni podatki, ki so nujni za izvrševanje zakonitih pristojnosti, nalog ali obveznosti javnega sektorja, če se s to obdelavo ne poseže v upravičen interes posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo.

Člani občinskega sveta so v prostoru, v katerem v času seje uporabljajo za medsebojno komuniciranje informacijsko-komunikacijsko tehnologijo, sami. Člani občinskega sveta zaradi tehničnih značilnosti orodij za videokonferenčne seje in cenejše izvedbe seje glasujejo z osebnim izrekanjem. Poleg tega gradiva, ki jih župan predlaga z dnevnim redom, ne obravnavajo delovna telesa občinskega sveta, pri obravnavi gradiv pa tudi ni mogoče sodelovanje javnosti, razen če ni bilo izvedeno že pred začetkom razmer, ki so terjale izvedbo seje na daljavo.

Zaradi izrednih okoliščin je utemeljen poseg v načelo samoorganizacije in funkcionalno avtonomijo lokalne samouprave. Zato predlagana določba določa, da organi občine izvedejo sejo na daljavo neposredno na podlagi zakona. Zaradi narave okoliščin, zaradi katerih je uveden institut seje na daljavo, se določba uporablja neposredno in takoj po uveljavitvi zakona. Občinam je prihranjeno administrativno breme spreminjanja statuten občin in poslovnikov občinskih svetov, hkrati pa je institut seje na daljavo urejen enovito za vse občine.

Predlagan ukrep nima finančnih učinkov.

K 50. členu:

S predlaganim členom se posega v 51. člen Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/20 – ZIUZEOP) v zvezi z pridobivanjem osebnih podatkov o prebivalcih iz Centralnega registra prebivalstva. Nacionalni inštitut za javno zdravje namreč vedno pogosteje podaja poizvedbe na pristojno ministrstvo glede podatkov o prebivalcih, za katere se izvaja epidemiološke poizvedbe ali izdajajo odločbe o karanteni. Zato se predlaga dopolnitev navedene določbe, ki jasneje določa pravne podlage za posredovanje podatkov.

K 51. členu:

S prehodno določbo se ureja način obravnave vlog v skladu z 29. členom ZIUZEOP, prejetih pred uveljavitvijo sprememb in dopolnitev ZIUZEOP, z napotilom, da je eden od ključnih elementov presoje posledica za vlagatelj v primeru vračila državne pomoči.

K 52. členu:

S prehodno določbo se podaljšuje rok za vložitev vloge oziroma izjave iz šestega odstavka 29. člena oziroma tretjega odstavka 38. člena ZIUZEOP.

K 53. členu

Po splošnem pravilu iz 20. člena ZIUZEOP začasni ukrepi, med katere sodi tudi ukrep iz 92. člena, veljajo od 13. marca 2020 do 31. maja 2020, če ta zakon ne določa drugače. ZIUZEOP v 92. členu ni določil drugače, vendar pa po naravi stvari ta določba ni mogla veljati za nazaj, saj prejemki, ki jih zakon šele določa, pred njegovo uveljavitvijo sploh niso mogli biti izplačani.

Ker se s spremembo prvega odstavka 92. člena spreminja oziroma širi nabor prejemkov, ki so izvzeti iz izvršbe in iz stečajne mase v postopku osebnega stečaja, tudi na prejemke, ki so izplačani dolžniku na podlagi (drugih) zakonov, ki urejajo interventne ukrepe zaradi epidemije, lahko tudi ta določba velja le za naprej, in nikakor ne tudi za nazaj. Če je bil namreč prejemek, ki po veljavni ureditvi ni izvzet iz izvršbe, pred uveljavitvijo spremenjene ureditve zakonito že zarubljen, je upnik že pridobil pravico, ki mu je zakon retroaktivno ne sme odvzeti.

Zato je predlagana določba, na podlagi katere za tisti prejemek, ki je sicer po spremenjenem 92. členu zakona izvzet iz izvršbe in iz stečajne mase v postopku osebnega stečaja (pred uveljavitvijo te spremembe pa ne), dolžniku izplačan pred uveljavitvijo tega zakona in v skladu s sklepom o izvršbi že zarubljen ali v postopku osebnega stečaja prenesen v stečajno maso, določba spremenjenega 92. člena zakona ne velja in se torej tak prejemek dolžniku ne vrača, saj je bil zakonito zarubljen in prenesen upniku ali v stečajno maso v postopku osebnega stečaja.

K 54. člen:

S tem členom se določa uveljavitev in začetek uporabe tega zakona, za katerega se predlaga, da začne veljati naslednji dan po objavi v uradnem listu Republike Slovenije. Določene določbe se začnejo uporabljati uporabljajo od začetka veljavnosti ukrepov po 20. členu ZIUZEOP.

Določitev krajšega *vacatio legis* od običajne sledi razmeram, saj je objava in začetek učinkovanja predpisa nujna. Kratki roki do uveljavitve predpisa se praviloma in v stabilnem pravnem redu uporabijo samo izjemoma, med drugim tudi zaradi nenadnega nastanka okoliščin, ki zahtevajo nujno ukrepanje. V skladu z Ustavo Republike Slovenije, ki določa, da morajo biti zakoni in drugi predpisi objavljeni, preden začnejo veljati, in ob upoštevanju okoliščin sprejetja predlaganega zakona, ki terjajo nujno in hitro ukrepanje države, se predlaga najkrajši možen *vacatio legis*, in sicer z določitvijo uveljavitve predloga zakona že naslednji dan po njegovi objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Posamezne določbe, in sicer spremenjeni 22., 26., 28., 33., nova 33.a in 33.b, 34., 35., 37., 38., 58., novi 61.a in 102. člen uporabljajo od 13. marca 2020 (od razglasitve epidemije dalje) ter spremenjena 69. in 108. člen uporabljata od 11. aprila 2020 (od uveljavitve ZIUZEOP dalje). Retroaktivna veljavnost ukrepov je v javnem interesu, saj se določbe, za katere se predlaga retroaktivna veljavnost predpisov, nanašajo na pridobitev pravic, ki veljajo za nazaj, in predstavljajo omilitev posledic za gospodarstvo in prebivalstvo Slovenije v povezavi z epidemijo COVID-19, ki je bila razglašena dne 13. marca 2020. Od tega dne dalje se tudi, na podlagi različnih sprejetih omejitvenih ukrepov, predpostavlja nastanek posledic v zvezi z epidemijo, zato je treba ukrepe v skladu z navedenimi spremenjenimi členi uveljaviti za nazaj. V skladu z odločitvijo Ustavnega sodišča RS, št. U-I-60/99 z dne 18.3.1999 vsak zakonodajalec poseg v pridobljene pravice ne pomeni tudi kršitve načela prepovedi retroaktivnosti. Kadar je zakonodajalec sicer retroaktivno, vendar dopustno posegel v pridobljene pravice (tako Ustavno sodišče tudi v odločbi št. U- I-340/96 z dne 12. 3. 1998, Uradni list RS, št. 31/98 in OdiUS VII, 48 ter v odločbi št. U-I-60/98 z dne 16. 7. 1998, Uradni list RS, št. 56/98 in OdiUS VII, 150). Pridobljene pravice niso nujno le ustavne pravice, temveč so lahko tudi druge pravice, med njimi tudi premoženjskopravne. Prepoved retroaktivnega poseganja v take pravice pa je ustavne narave. V tem smislu tudi pridobljene pravice, ki same po sebi nimajo ustavnega ranga, uživajo varstvo kot človekove pravice in temeljne svoboščine. Vendar tudi te varstva ne uživajo absolutno. Vanje je mogoče posegati v skladu s tretjim odstavkom 15. člena Ustave. Po slednjem pa je poseg v ustavno pravico dopusten v primeru, če prestane t.i. test sorazmernosti. V skladu z njim je poseg dopusten, če je nujen - v tem smislu, da cilja ni mogoče doseči z nobenim blažjim posegom v ustavno pravico ali celo brez njega;

poseg mora biti tudi primeren za doseg zaželenega, ustavno dopustnega cilja (npr. varstva pravic drugih ali tudi javnega interesa, kadar je varstvo javnega interesa ustavno dopusten cilj bodisi neposredno, bodisi posredno - da se preko javnega interesa varujejo pravice drugih) - primeren v takem smislu, da je z njim ta cilj mogoče doseči; mora biti tudi sorazmeren v ožjem smislu, kar pomeni, da je pri ocenjevanju nujnosti posega treba tudi tehtati pomembnost s posegom prizadete pravice v primerjavi s pravico, ki se s tem posegom želi zavarovati, in odmeriti nujnost posega sorazmerno s težo prizadetih posledic: le v primeru, če gre varovani pravici zaradi njenega pomena absolutna prednost, je lahko dopusten tudi zelo močan poseg v prvo pravico - drugače pa mora biti teža posega v njo v sorazmerju s pomenom varovane druge pravice (tako tudi v odločbi št. U-I-137/93 z dne 2. 6. 1994, Uradni list RS, št. 42/94 in OdlUS III, 62). Tak test je treba opraviti tudi v primeru, kadar zakon posega v pridobljene pravice, ki same po sebi niso ustavnega ranga. Določbe, za katere se predvideva uporaba za nazaj, v splošnem ne posegajo v pridobljene pravice. V kolikor pa posegajo v pričakovano oziroma morebiti pridobljeno pravico, pa je to nujno potrebno za doseg varstva javnega interesa, to je preprečitev kumuliranja ugodnosti po ZIUZEOP in varstva javnega interesa in javnih financ v obdobju, v katerem se utemeljeno (na podlagi kazalcev glede posledic epidemije) pričakuje visok delež dodatnih odhodkov države (kar izkazujejo tudi projekcije finančnih učinkov ZIUZEOP in drugih interventnih zakonov v povezavi z omilitvijo posledic epidemije) in bistveno znižan delež prihodkov države, kar izhaja tako iz ocen Mednarodnega denarnega sklada in Urada RS za makroekonomske analize in razvoj, ki napovedujeta znižanje bruto domačega proizvoda oziroma pomembnejšo upočasnitev njegove rasti. Z blažjim posegom navedenega cilja, preprečitev kumuliranja določenih ugodnosti ni mogoče doseči, saj gre za ukrepe, ki so namenjeni blažitvi posledic epidemije (torej za ukrepe zelo omejene narave, tudi časovno) in jih na drugačen način kot s posegom v pričakovane oziroma pridobljene pravice za zagotovitev enakosti različnih skupin upravičencev ni mogoče doseči.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

20. člen (trajanje ukrepov)

- (1) Ukrepi iz tega dela zakona ter iz aktov, sprejetih na njegovi podlagi, veljajo od 13. marca 2020 do 31. maja 2020, če ta zakon ne določa drugače.
- (2) Če do 15. maja 2020 epidemija ni preklicana, se roki izteka ukrepov, ki so določeni na 31. maj 2020, podaljšajo za 30 dni.

22. člen (upravičeni delodajalec)

- (1) Pravico do ukrepa iz prejšnjega člena lahko uveljavlja vsak delodajalec v Republiki Sloveniji, razen:
 - neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna občine, katerega

delež prihodkov iz javnih virov je bil v letu 2019 višji od 70 %,

– delodajalec, ki opravlja finančno ali zavarovalniško dejavnost, ki spada v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti.

(2) Do pomoči so upravičeni tisti delodajalci, ki jim bodo po njihovi oceni prihodki v prvem polletju 2020 upadli za več kot 20 % glede na isto obdobje leta 2019 in v drugem polletju 2020 ne bodo dosegli več kot 50 % rast prihodkov glede na isto obdobje leta 2019. V primeru, da ta pogoj pomoči ob predložitvi letnih poročil za leto 2020 ne bo dosežen, upravičenec naknadno vrne celotno pomoč iz prejšnjega odstavka. V primeru, da niso poslovali v celotnem letu 2019, so do pomoči upravičeni tudi tisti delodajalci, ki so utrpeli:

– vsaj 25 % zmanjšanje prihodkov v mesecu marcu 2020 v primerjavi s prihodki v mesecu februarju 2020 ali
– vsaj 50 % zmanjšanje prihodkov v mesecu aprilu ali maju 2020 v primerjavi s prihodki v mesecu februarju 2020.

24. člen (pravice in obveznosti delavcev)

(1) Delavec, ki je napoten na začasno čakanje na delo in delodajalec zanj prejema povračilo izplačanega nadomestila plače, ohrani vse pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, razen tistih, ki so drugače urejene s tem zakonom.

(2) Delavec ima v času začasnega čakanja na delo obveznost, da se na zahtevo delodajalca vrne na delo do sedem zaporednih dni v tekočem mesecu. Delodajalec mora o tem predhodno obvestiti Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

(3) Če je bila plača delavca znižana zaradi določitve krajšega polnega delovnega časa pri delodajalcu, se za določitev osnove za nadomestilo plače za čas začasnega čakanja na delo upošteva plača ali osnova za nadomestilo plače zadnjih treh mesecev pred določitvijo krajšega polnega delovnega časa.

(4) Če delavec v dogovoru z delodajalcem v času začasnega čakanja na delo izrabi pravico do letnega dopusta, ima za čas izrabe letnega dopusta pravico do nadomestila plače v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(5) Delodajalec delavca pisno napoti na začasno čakanje na delo v skladu z odločitvijo iz prvega odstavka 21. člena tega zakona. V pisnem napotilu določi čas začasnega čakanja na delo, možnosti in način poziva delavcu, da se predčasno vrne na delo, ter višino nadomestila plače.

26. člen (višina nadomestila plače)

(1) Delavec ima v času začasnega čakanja na delo in v času, ko zaradi višje sile ne opravlja dela, pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(2) Nadomestilo plače, določeno v skladu s prejšnjim odstavkom, ne sme biti nižje od minimalne plače v Republiki Sloveniji.

28. člen (višina povračila izplačanega nadomestila plače)

(1) Izplačano nadomestilo plače iz 26. člena tega zakona se s strani Republike Slovenije povrne v višini izplačanega nadomestila, ki ne presega višine povprečne plače za leto 2019 v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, zmanjšanega za prispevke zavarovanca.

(2) Delodajalec je za delavce, ki so upravičeno začasno odsotni od dela ter so za njih upravičeni do povračila izplačanih nadomestil plače po tem zakonu, in za delavce, ki ne delajo zaradi višje sile na podlagi šestega odstavka 137. člena ZDR-1, in iz tega naslova prejemajo nadomestilo plače, oproščen plačila prispevkov za vsa socialna zavarovanja od nadomestila plače od 13. marca do 31. maja 2020, vendar največ od nadomestila plače do višine povprečne plače za leto 2019 v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec. Prispevke za vsa socialna zavarovanja, ki so bili oproščeni po prejšnjem stavku, v celoti plačuje Republika Slovenija.

(3) Delodajalec, ki je neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna občine, katerega delež prihodkov iz javnih virov je bil v letu 2019 nižji od 70 %, lahko uveljavlja povračilo nadomestila plače le v višini deleža, ki je enak deležu njegovih prihodkov iz nejavnih virov.

33. člen

(delna oprostitve prispevkov za zaposlene v zasebnem sektorju, ki delajo, in krizni dodatek)

(1) Za delavce iz prvega do četrtega in šestega odstavka 14. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19 in 75/19; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2) so delodajalci oproščeni plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v mesecu aprilu in maju 2020. Prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v tem času v celoti plačuje Republika Slovenija.

(2) Delodajalci iz prejšnjega odstavka vsakemu zaposlenemu, ki dela in čigar zadnja izplačana mesečna plača ni presegla trikratnika minimalne plače, izplačajo mesečni krizni dodatek v višini 200 eurov, ki je oproščen plačila vseh davkov in prispevkov.

(3) Neposredni in posredni uporabniki proračuna Republike Slovenije in občinskih proračunov ter finančne in zavarovalniške dejavnosti, ki spadajo v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti, niso upravičeni do ukrepov iz tega člena.

34. člen

(upravičenec)

(1) Upravičenec do izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka je upravičenec, ki zaradi epidemije ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu, in sicer:

– samozaposleni, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja dejavnost in je v obvezno zavarovanje vključen na podlagi opravljanja te dejavnosti in ne izpolnjuje pogojev za obvezno vključitev v obvezno zavarovanje tudi na drugi zavarovalni podlagi,

– verski uslužbenec registrirane cerkve ali druge verske skupnosti, ki ima na podlagi 27. člena Zakona o verski svobodi (Uradni list RS, št. 14/07, 46/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF in 100/13) pravico do namenske državne finančne pomoči iz državnega proračuna za pokritje prispevkov za socialno varnost v višini naslednjih vrst prispevkov za socialno varnost, in

– kmet, ki je v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena ZPIZ-2 in ne izpolnjuje pogojev za obvezno vključitev v obvezno zavarovanje tudi na drugi podlagi.

(2) Za samozaposlenega iz prve alineje prejšnjega odstavka se šteje tudi družbenik, ki je poslovodna oseba v gospodarski družbi in je zavarovan na podlagi 16. člena ZPIZ-2.

(3) Upravičenec iz prvega in drugega odstavka tega člena je upravičen do izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka v višini 350 eurov za mesec marec in po 700 eurov za meseca april in maj 2020, če je opravljal dejavnost najmanj od 13. marca 2020 do uveljavitve tega zakona.

(4) Do izplačila mesečnega temeljnega dohodka iz prejšnjega odstavka ni upravičena oseba iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki ne plačuje obveznih dajatev in ne izpolnjuje drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če ima na dan uveljavitve tega zakona neplačane zapadle davčne obveznosti.

35. člen

(izplačilo)

(1) Za izplačilo mesečnega temeljnega dohodka upravičenec iz prejšnjega člena preko informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije predloži izjavo, s katero izjavlja, da je oseba, kot jo opredeljuje prejšnji člen, in da zaradi epidemije ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu.

(2) Bistveno zmanjšan obseg opravljanja dejavnosti pomeni:

– vsaj 25 % zmanjšanje prihodkov upravičenca iz prejšnjega člena v mesecu marcu 2020 v primerjavi s prihodki v mesecu februarju 2020, ali

– vsaj 50 % zmanjšanje prihodkov upravičenca iz prejšnjega člena v mesecu aprilu ali maju 2020 v primerjavi s prihodki v mesecu februarju 2020.

(3) Upravičencu, ki vloži izjavo do 18. aprila 2020 za mesec marec, nakaže Finančna uprava Republike Slovenije mesečni temeljni dohodek 25. aprila 2020. Upravičencu, ki vloži izjavo od 19. aprila do 30. aprila 2020, za mesec marec ali april ali meseca marec in april skupaj, nakaže Finančna uprava Republike Slovenije do 10. maja 2020. Upravičencu, ki vloži izjavo od 1. maja do 31. maja 2020 za mesec marec ali april ali maj ali dva ali tri od navedenih mesecev skupaj, nakaže Finančna uprava Republike Slovenije 10. junija 2020.

(4) Upravičenec iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena prejme mesečni temeljni dohodek v višini 350 eurov za mesec marec 2020, 700 eurov za april 2020 in 700 eurov za maj 2020. Če poda izjavo za več mesecev skupaj, se mu nakaže seštevek mesečnih temeljnih dohodkov za posamezne mesece.

(5) Upravičenec iz prejšnjega člena predloži izjavo preko informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije v elektronski obliki do 31. maja 2020. Predloga obrazca izjave je objavljena na portalu eDavki.

(6) Mesečni temeljni dohodek za mesece marec, april in maj 2020 iz tretjega odstavka prejšnjega člena po izpolnitvi pogojev iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena izplača Finančna uprava Republike Slovenije.

37. člen

(vračilo mesečnega temeljnega dohodka)

Izjava upravičenca, da zaradi epidemije ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu, je informacija javnega značaja in se objavi na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije. Do pomoči je upravičen tisti samozaposleni, ki mu bodo prihodki v prvem polletju 2020 upadli za več kot 20 % glede na isto obdobje leta 2019 in v drugem polletju 2020 ni dosegel več kot 20 % rast prihodkov glede na isto obdobje leta 2019. V primeru, da ta pogoj pomoči ni dosežen, mora upravičenec vrniti celotno pomoč.

38. člen

(oprostitev plačila prispevkov za samozaposlene, verske uslužbenke, družbenike in kmete)

(1) Samozaposleni, ki je na dan uveljavitve tega zakona v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi prvega odstavka 15. člena in prvega odstavka 16. člena ZPIZ-2, in kmet, ki je v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena ZPIZ-2 in ne izpolnjujejo pogojev za obvezno vključitev v obvezno zavarovanje tudi na drugi podlagi, ter verski uslužbenec registriranih cerkva in drugih verskih skupnosti, so za mesec april in maj 2020 oproščeni plačila prispevkov za vsa obvezna socialna zavarovanja v celoti.

(2) Do oprostitve plačila prispevkov iz prejšnjega odstavka ni upravičena oseba:

– ki do dneva uveljavitve tega zakona ni zavarovana na podlagi prvega odstavka 15. člena in prvega odstavka 16. člena ZPIZ-2 ali na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena ZPIZ-2,

– ki ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če ima na dan vloge neporavnane zapadle davčne obveznosti.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena za uveljavitev upravičenja po tem členu predložijo izjavo v skladu s 37. členom tega zakona. Za posamezni mesec iz prvega odstavka tega člena so upravičeni, če izjavo predložijo najpozneje do konca meseca, za katerega uveljavljajo oprostitve plačila prispevkov, razen za mesec marec, za katerega lahko vložijo do konca aprila. Za uveljavljanje oprostitve plačila prispevkov po tem členu in za uveljavljanje mesečnega temeljnega dohodka, se uporabi ista izjava.

(4) Oproščene prispevke za socialno varnost po prvem odstavku tega člena na podlagi podatkov Finančne uprave Republike Slovenije v celoti zagotavlja Republika Slovenija.

(5) Zavezanec, ki izpolnjuje pogoje za oprostitve plačila prispevkov za socialno varnost po tem členu, prispevke v obračunu prispevkov samo obračuna.

(6) Za mesece, za katere zavarovanec iz prvega odstavka tega člena uveljavlja oprostitve plačila prispevkov

po tem členu, zavarovanec ne sme predložiti obračuna prispevkov za socialno varnost z višjo zavarovalno osnovo v skladu s šestnajstim odstavkom 145. člena ZPIZ-2.

(7) Če se naknadno ugotovi, da izjava iz tretjega odstavka tega člena vsebuje neresnične podatke, so prejemniki dolžni vrniti oproščene prispevke za socialno varnost po tem členu, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi.

46. člen

(praktično usposabljanje z delom, praktično izobraževanje, obvezne izbirne vsebine, interesne dejavnosti)

(1) Če zaradi epidemije dijakom, vajencem in študentom v zaključnih letnikih ni bilo omogočeno praktično usposabljanje z delom in praktično izobraževanje pri delodajalcih, se jim to prizna kot opravljeno, če imajo zaključene pozitivne ocene pri vseh strokovnih moduli v zaključnem letniku.

(2) Če zaradi epidemije dijakom in vajencem ni bilo omogočeno opravljanje obveznih izbirnih vsebin in interesnih dejavnosti, se jim te priznajo kot opravljene.

57. člen

(enkratni solidarnostni dodatek za upokojence)

(1) Zaradi izboljšanja socialne varnosti uživalcev nizkih pokojnin se določi izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka za upokojence.

(2) Upravičenke oziroma upravičenci (v nadaljnjem besedilu: upravičenci) do enkratnega solidarnostnega dodatka za upokojence so osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki so uživalke oziroma uživalci (v nadaljnjem besedilu: uživalci) pokojnin, katerih pokojnina znaša 700,00 eurov ali manj.

(3) Upravičencem iz prejšnjega odstavka se enkratni solidarnostni dodatek za upokojence izplača v naslednjih zneskih:

– uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku do 500,00 eurov, se enkratni solidarnostni dodatek za upokojence izplača v višini 300,00 eurov,

– uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 500,01 do 600,00 eurov, se enkratni solidarnostni dodatek za upokojence izplača v višini 230,00 eurov in

– uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 600,01 do 700,00 eurov, se enkratni solidarnostni dodatek za upokojence izplača v višini 130,00 eurov.

(4) Ob upoštevanju zneskov iz prejšnjega odstavka se enkratni solidarnostni dodatek za upokojence izplača tudi prejemnikom nadomestil iz invalidskega zavarovanja, ki so brezposelne osebe in imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(5) V znesku pokojnine iz tretjega odstavka tega člena se upoštevajo tudi znesek dela vdovske pokojnine oziroma družinske pokojnine po drugem roditelju, dodatki in razlike pokojnin k pokojnini po drugih predpisih ter znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja.

(6) Pri določitvi višine enkratnega solidarnostnega dodatka za upokojence iz tretjega odstavka tega člena se upošteva višina pokojnine oziroma nadomestila, ki ga uživalec prejme v mesecu izplačila tega dodatka. Znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja, ki se po prejšnjem odstavku šteje v znesek pokojnine, se upošteva v višini izplačane pokojnine v januarju 2019.

(7) Uživalcem pokojnine, ki se jim je na dan 1. januarja 2019 pokojnina po določbah mednarodnih pogodb izplačevala v sorazmernem delu ali so po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije poleg pokojnine prejeli še pokojnino od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja in stalno prebivajo v Republiki Sloveniji, se znesek tuje pokojnine upošteva v višini, kot ga je Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije pridobil za izplačilo letnega dodatka v letu 2019 za mesec januar 2019.

(8) Uživalcem pokojnin v sorazmernem delu se izplača enkratni solidarnostni dodatek za upokojence v sorazmernem delu, določenem za odmero pokojnine.

(9) Enkratni solidarnostni dodatek za upokojence se izplača ob izplačilu pokojnine za mesec april.

(10) Sredstva za izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka za upokojence zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(11) Enkratni solidarnostni dodatek za upokojence se ne šteje v dohodek upravičenca za uveljavljanje pravic

po predpisih, ki urejajo socialno varstvene prejemke.

(12) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od enkratnega solidarnostnega dodatka za upokojence ne plača dohodnina.

(13) Od enkratnega solidarnostnega dodatka za upokojence se ne plačuje prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje.

(14) Uživalcu pokojnine iz sedmega odstavka tega člena, ki dokazila o višini pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja v letu 2019 ni posredoval, se enkratni solidarnostni dodatek za upokojence ne izplača.

58. člen

(enkratni solidarnostni dodatek za druge ranljive skupine oseb)

(1) S tem členom se za izboljšanje socialnega položaja drugih ranljivih skupin oseb, ki imajo nizke dohodke in so glede na ogroženo starostno skupino najbolj izpostavljeni nevarnostim epidemije, ureja izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka.

(2) Upravičenci do enkratnega solidarnostnega dodatka po tem členu so tisti, ki so upravičeni do denarne socialne pomoči oziroma varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke, za mesec april 2020 in niso upravičeni do enkratnega solidarnostnega dodatka za upokojence v skladu s prejšnjim členom.

(3) Enkratni solidarnostni dodatek iz tega člena se izplača skupaj z denarno socialno pomočjo oziroma varstvenim dodatkom za mesec april 2020 v višini 150 eurov.

(4) Enkratni solidarnostni dodatek v višini 150 eurov se izplača vsem rednim študentom s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji do 30. aprila 2020.

(5) Sredstva za izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(6) Enkratni solidarnostni dodatek iz tega člena se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev.

(7) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od enkratnega solidarnostnega dodatka za druge ranljive skupine ne plača dohodnina.

65. člen

(poroštvo)

(1) Republika Slovenija kot porok odgovarja banki ali hranilnici (v nadaljnjem besedilu: banka) iz prvega odstavka 2. člena Zakona o interventnem ukrepu odloga plačila obveznosti kreditojemalcev (v nadaljnjem besedilu: ZIUOPOK) za izpolnitev obveznosti kreditojemalcev iz drugega odstavka 2. člena ZIUOPOK v višini:

– 25 % zneska 12 odloženih mesečnih obrokov kreditov, ki bi zapadli v obdobju, za katerega je bil dogovorjen odlog, ali

– 50 % zneska 12 odloženih obrokov kreditov, ki bi zapadli v obdobju, za katerega je bil dogovorjen odlog v primeru kreditojemalcev, ki opravljajo dejavnost, za katero je bilo z vladnim ali občinskim odlokom določeno, da se opravljanje storitve oziroma prodaja blaga zaradi epidemije začasno prepove, in v primeru kreditojemalcev, ki so fizične osebe.

(2) Banka lahko zahteva izpolnitev poroštvne obveznosti Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka tudi v primeru kreditnih pogodb, ki so bile v obdobju veljavnosti tega zakona sklenjene skladno s sedmim odstavkom 2. člena ZIUOPOK za namen zagotavljanja likvidnosti zaradi posledic epidemije. Kreditne pogodbe iz tega odstavka morajo poleg običajnih določb vsebovati še naslednje določbe:

– da je terjatev banke iz kreditne pogodbe, zavarovana s poroštvom po tem členu, najmanj v enakem položaju kot terjatve ostalih upnikov do istega kreditojemalca, nastale po izdaji jamstva;

– zavezo kreditojemalca, da po sklenitvi kreditne pogodbe, zavarovane s poroštvom po tem členu, ne bo zastavljal svojega premoženja drugim ali ga kako drugače obremenjeval, če bi se lahko taka zastava ali druga bremena odrazila v zmanjšanju zavarovanja ali premoženja za poplačilo kreditodajalca.

Kreditne pogodbe iz tega odstavka ne smejo vsebovati določb, po katerih bi obveznosti zapadle v takojšnje

plačilo zaradi navzkrižne kršitve drugih pogodb, razen če tudi druge kreditne pogodbe istega kreditojemalca vsebujejo tovrstne določbe.

(3) Skupni znesek izdanih poroštev Republike Slovenije po tem členu ne presega 200 milijonov eurov. Poroštva, izdana po tem členu, se ne všttevajo v kvoto poroštev na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje proračuna.

(4) Poroštvo iz tega člena je nepreklicno, brezpogojno in se unovči na prvi pisni poziv banke.

(5) Republika Slovenija s tem zakonom pooblašča družbo SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka), da v njenem imenu in za njen račun opravlja vse posle v zvezi z unovčevanjem poroštev, spremljanjem in izvedbo vseh potrebnih ukrepov za uveljavljanje regresnih terjatev, ter da po plačilu porošstva preveri izpolnjevanje pogojev po ZIUOPOK, na podlagi katerih je banka odobrila odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe.

(6) Banka mora SID banki na njeno zahtevo posredovati vso dokumentacijo, ki je potrebna za izvedbo nadzora nad izpolnjevanjem pogojev po ZIUOPOK glede odloga in tega člena. Banka mora prednosti in koristi, ki jih pridobi s poroštvom po tem členu, sorazmerno prenesti na kreditojemalce in SID banki na njeno zahtevo izkazati, da ima vzpostavljen mehanizem, ki zagotavlja prenos prednosti in koristi porošstva po tem členu na kreditojemalce.

(7) Banka SID banki posreduje pisno ali elektronsko zahtevo za izpolnitev poroštvne obveznosti Republike Slovenije najkasneje v šestih mesecih po izteku obdobja odloga plačila. Republika Slovenija poroštvno obveznost izpolni najkasneje v 15 delovnih dneh od prejema popolne zahteve za njeno izpolnitev, iz katere je razvidno, da je na strani kreditojemalca nastopil dogodek neplačila po 178. členu Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1) in da kreditojemalec ni poravnal dospele odložene obveznosti iz kreditne pogodbe, ki je zavarovana s poroštvom Republike Slovenije.

(8) Za izterjavo posameznih terjatev iz naslova unovčenih poroštev v imenu Republike Slovenije je odgovorna SID banka, izterjava pa se izvaja preko banke, ki je prejela poroštvo za unovčeno terjatev. Banka mora pri izterjavi terjatev iz naslova unovčenih poroštev ravnati kot dober strokovnjak, SID banka pa spremlja in nadzoruje postopke izterjave teh terjatev in z bankami v imenu in za račun Republike Slovenije sodeluje pri pomembnejših odločitvah v postopku izterjave. SID banka lahko izvede izterjavo unovčenega porošstva neposredno od dolžnika v primeru, da je taka izterjava po oceni SID banke hitrejša ali bolj ekonomična od tiste, ki bi jo sicer vodila banka.

(9) Če je nad kreditojemalcem uveden postopek zaradi insolventnosti ali postopek likvidacije, mora banka obvestiti SID banko o vsaki terjatvi, ki jo prijavi v postopku, oziroma o začetku postopka najpozneje en mesec po začetku postopka. SID banka pošlje Državnemu odvetništvu, najpozneje deset dni pred iztekom roka za prijavo terjatev oziroma potencialnih terjatev, popolno dokumentacijo, ki izkazuje obstoj in višino terjatve oziroma potencialne terjatve Republike Slovenije.

(10) Za kreditojemalca, ki je gospodarska družba, in mu je banka odobrila odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe v skladu z ZIUOPOK, velja prepoved izplačila dobička, nagrad za poslovno uspešnost članom posloводства in zaposlenim ter izplačevanja drugih finančnih obveznosti do nadrejenih oziroma povezanih družb ali lastnikov. Banka opozorilo o prepovedi izplačil v skladu s prejšnjim stavkom vključi v aneks h kreditni pogodbi. Banka mora kreditojemalca obvestiti o vloženi zahtevi za poroštvo v treh dneh po vložitvi.

(11) Poroštvo preneha, če:

- je bil odlog plačila odobren v nasprotju s pogoji ZIUOPOK in so kršitve nastale na strani banke ali
- banka ne obvesti SID banke o začetku postopka insolventnosti kreditojemalca najpozneje 14 dni pred iztekom roka za prijavo terjatev.

V primeru že unovčenega porošstva mora banka vrniti vse zneske, ki so ji bili izplačani, z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva prejema plačila porošstva do dneva vračila.

(12) Podrobnejši postopki v zvezi z unovčevanjem in izterjavo poroštev ter roki, dokumentacijo in poročanjem, se lahko določijo z uredbo, ki jo sprejme vlada.

67. člen **(delo preko polnega delovnega časa v času epidemije)**

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, in drugih zakonov glede časovnih omejitev dnevne delovne obveznosti, dnevnega in tedenskega počitka ter opravljenih ur dela preko polnega delovnega časa, lahko v času trajanja epidemije, ko ni mogoče na drugačen način opraviti nujnih nalog, nadrejeni javnemu uslužbencu brez njegovega soglasja odredi, da po poteku delovnega časa, brez prekinitve dela, ki bi javnemu uslužbencu omogočila počitek, kot ga določa zakon, ki ureja delovna razmerja, dokonča začeto nalogo ali opravi nujno delo.

(2) Delo preko polnega delovnega časa, odrejeno na podlagi prejšnjega odstavka, lahko traja največ 20 ur na teden oziroma 80 ur na mesec.

(3) Delo preko polnega delovnega časa lahko s soglasjem javnega uslužbenca traja tudi dalj časa od omejitev iz prejšnjega odstavka.

(4) Postopek in pogoje dela preko polnega delovnega časa v skladu s tem členom določi vlada z uredbo.

69. člen

(znižanje plač in nadomestil plač funkcionarjev)

(1) Funkcionarjem, ki so v Prilogi 3 Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17 in 84/18) uvrščeni v plačnih podskupinah A1, A2 in A4, razen funkcionarjem Ustavnega sodišča Republike Slovenije, se zaradi epidemije določi znižanje plač za znesek v višini 30% osnovne plače posameznega funkcionarja.

(2) Ne glede na določbe predpisov, ki določajo višino nadomestila plače funkcionarju po prenehanju funkcije, se plača funkcionarja, določena v skladu s prejšnjim odstavkom, upošteva kot osnova za določitev višine nadomestila plače funkcionarju po prenehanju funkcije.

(3) Na način iz prvega odstavka tega člena se določijo tudi plače osebam, ki status funkcionarja pridobijo po uveljavitvi tega zakona.

70. člen

(nadomestilo plače zaradi epidemije)

(1) Javni uslužbenec in funkcionar, ki zaradi odrejene karantene ne moreta opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali izvrševati funkcije, delodajalec pa jima ne more organizirati dela na domu, imata pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(2) Javni uslužbenec in funkcionar imata v času, ko zaradi višje sile ne opravljata dela oziroma izvršujeta funkcije, pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(3) Javni uslužbenec je lahko zaradi epidemije, ko ni možno opravljati dela, najdlje do 31. maja 2020, pisno napoten na čakanje na delo s pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga. Predstojnik v pisni napotitvi določi čas čakanja na delo, možnosti in način poziva javnemu uslužbencu, da se predčasno vrne na delo, ter višino nadomestila plače. Zoper pisno napotitev na čakanje na delo ni pritožbe.

71. člen

(dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije)

(1) Zaposleni, ki je pri svojem delu nadpovprečno izpostavljen tveganju za svoje zdravje oziroma prekomerno obremenjen zaradi obvladovanja epidemije, je upravičen do dodatka za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije, ki znaša največ 100 % urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(2) Do dodatka iz prejšnjega odstavka so upravičeni tudi zaposleni, ki so napoteni na delo v tujino. Osnova za obračun dodatka je urna postavka osnovne plače zaposlenega za delo v Republiki Sloveniji.

(3) Zaposleni v javnem sektorju, ki so upravičenci do dodatka iz 11. točke 39. člena Kolektivne pogodbe za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 23/09, 91/09, 89/10, 89/10, 40/12, 46/13, 95/14, 91/15, 21/17, 46/17,

69/17 in 80/18; v nadaljnjem besedilu: KPJS), lahko iz naslova tega dodatka in dodatka iz prvega odstavka tega člena za delo v času epidemije prejmejo skupaj največ 100 % urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(4) V javnem sektorju odloči o višini dodatka iz prvega odstavka tega člena predstojnik ali oseba, ki pri delodajalcu izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca, oziroma funkcionar, ki vodi organ, oziroma organ, ki odloča o pravicah in obveznostih zaposlenega, s sklepom. Pri določitvi upošteva stopnjo izpostavljenosti tveganju oziroma prekomerne obremenjenosti ter obseg dodeljenih finančnih sredstev za izplačilo dodatka.

(5) Zoper sklep o upravičenosti do dodatka in njegovi višini ni pritožbe.

(6) Sredstva za financiranje dodatka iz prvega odstavka tega člena in dodatka iz 11. točke 39. člena KPJS v javnem sektorju se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije. Obseg sredstev za financiranje dodatka iz prvega odstavka tega člena, njihovo razdelitev na neposredne proračunske uporabnike ter kriterije za razdelitev posrednim proračunskim uporabnikom določi vlada.

(7) Nadzor nad izvajanjem določb tega člena v javnem sektorju opravlja Inšpektorat za javni sektor, v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

74. člen **(finančno nadomestilo zaradi izpada dohodka)**

(1) Nosilec kmetijskega gospodarstva in nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17 in 22/18; v nadaljnjem besedilu: ZKme-1), fizična oseba, ki je lastnik gozda, in imetnik dovoljenja za gospodarski ribolov, ki imajo zaradi posledic epidemije izpad dohodka, ki je zlasti posledica nezmožnosti prodaje zalog, zmanjšanja obsega pridelave, predelave oziroma prodaje, so upravičeni do finančnega nadomestila zaradi izpada dohodka, če je sektor utrpel najmanj 20 % izpad dohodka.

(2) Vloga za dodelitev finančnega nadomestila iz tega člena se vloži na Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja.

(3) Ne glede na 20. člen tega zakona se finančno nadomestilo iz tega člena lahko uveljavlja še za obdobje treh mesecev od razglasitve konca epidemije, kar ugotovi vlada s sklepom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Finančno nadomestilo iz tega člena se dodeli v obliki pavšala glede na hektar zemljišča oziroma glave velike živine glede na povprečje zadnjih treh let, pri dopolnilnih dejavnostih na kmetiji glede na povprečje dohodkov zadnjega leta, pri fizičnih osebah ribičih pa na podlagi povprečne količine ulova, zabeleženega v ladijskih dnevnikih za obdobje zadnjih treh let.

(5) Vlada podrobneje predpiše postopek, posamezne upravičene sektorje, podrobnejše pogoje za dodelitev finančnega nadomestila iz tega člena ter višino, vstopni prag, najvišjo višino finančnega nadomestila in način izračuna finančnega nadomestila iz tega člena.

(6) Oseba, ki uveljavlja izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka iz podpoglavja 1.3 tega zakona, ni upravičena do finančnega nadomestila po tem členu.

(7) Finančno nadomestilo iz tega člena se dodeli v skladu s Sporočilom Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1).

76. člen **(sezonsko delo v kmetijstvu)**

(1) Ne glede na tretji odstavek 105.c člena ZKme-1 lahko izvajalec začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu do konca leta 2020 opravlja delo prekinjeno ali neprekinjeno brez omejitve števila dni.

(2) Delavca, ki je bil napoten na začasno čakanje na delo zaradi epidemije, lahko Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje napoti k nosilcu ali članu kmetijskega gospodarstva iz ZKme-1, ki izrazi potrebo po začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu, da sklene pogodbo v skladu z določbami ZKme-1.

(3) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše vlada.

77. člen **(ukrep in subjekti odloga)**

(1) Za dolžnike kreditnih ali drugih obveznosti, sklenjenih na podlagi Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb in zadrug v težavah (Uradni list RS, št. 5/17) in Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (Uradni list RS, št. 44/07 – uradno prečiščeno besedilo, 51/11, 39/13, 56/13, 27/16 – ZFPPIPP-G in 5/17 – ZPRPGDZT) ter s tem poveznim odlogom in obročnim plačevanjem odobrenim v skladu s 77. členom Zakona o javnih finančah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 10/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18), se odobri odlog plačila obveznosti iz kreditne ali druge pogodbe za obdobje 12 mesecev, če posamezne obveznosti iz kreditne ali druge pogodbe, za katero dolžnik zaprosi za odlog plačila skladno s tretjim, četrtim in petim odstavkom tega člena, do razglasitve epidemije še niso zapadle v plačilo.

(2) Za dolžnika iz prejšnjega odstavka se šteje gospodarska družba, ustanovljena po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in zadruga, ustanovljena po zakonu o zadruгах.

(3) Dolžnik iz prejšnjega odstavka naslovi na Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (v nadaljnjem besedilu: pristojno ministrstvo) vlogo za odlog plačila obveznosti iz kreditne ali druge pogodbe najkasneje v treh mesecih po preklicu epidemije.

(4) V vlogi iz prejšnjega odstavka dolžnik ugotovi in utemelji, da plačuje obvezne prispevke, davke in druge dajatve, da pa zaradi poslovnih razlogov, povezanih s posledicami epidemije, ne more zagotavljati pravočasnega poplčila obveznosti po kreditni ali drugi pogodbi, ker bi takšno poplačilo lahko povzročilo težave z likvidnostjo v tej meri, da bi bilo ogroženo nemoteno izvajanje poslovnega procesa ter v ta namen predloži opis poslovnega položaja zaradi posledic epidemije in izjavo, da ima na dan 31. december 2019 poravnane zapadle obveznosti iz naslova obveznih prispevkov, davkov in drugih dajatev.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek dolžniku ni potrebno priložiti opisa poslovnega položaja in podati utemeljitve, če opravlja dejavnost, za katero je bilo z vladnim ali občinskim odlokom določeno, da se opravljanje storitve oziroma prodaja blaga zaradi epidemije začasno prepove. V tem primeru dolžnik v vlogi navede vladni oziroma občinski odlok, ki vpliva na opravljanje njegove dejavnosti.

(6) Če je pri poslovanju dolžnika zaradi posledic epidemije prišlo do težav, ki lahko povzročijo njegovo insolventnost, se lahko pristojno ministrstvo in dolžnik, ne glede na prvi odstavek tega člena, sporazumno dogovorita za rok in ostale pogoje glede plačila vseh obveznosti iz kreditne ali druge pogodbe (zapadlih in nezapadlih), ki so za dolžnika ugodnejši.

79. člen (obveznost dolžnika)

(1) Dolžnik, ki mu je bil odobren odlog plačila iz 77. člena tega zakona, enkrat na četrtletje poroča pristojnemu ministrstvu o svojem poslovnem položaju.

(2) Pristojno ministrstvo prekine ali skrajša obdobje odloga plačila, če:

- dolžnik ne poroča o svojem poslovnem položaju ali
- se osnovni položaj dolžnika izboljša tako, da niso več izpolnjeni pogoji za odlog plačila po tem zakonu ali
- ugotovi, da je dolžnik v vlogi navajal lažne podatke.

80. člen (značilnosti odloga plačila)

(1) Odlog plačila po tem zakonu pomeni prekinitev zapadlosti vseh obveznosti po kreditni ali drugi pogodbi do izteka obdobja odloga. Končni datum zapadlosti kreditne ali druge pogodbe se podaljša za čas trajanja odloga plačila. Po izteku obdobja odloga plačila zapade naslednji obrok v plačilo v skladu z določbami kreditne ali druge pogodbe. Odlog plačila ne vpliva na izračun višine posameznega obroka v skladu s kreditno ali drugo pogodbo.

(2) Pristojno ministrstvo in dolžnik skleneta o odlogu plačila aneks h kreditni ali drugi pogodbi, ki upošteva značilnosti odloga plačila iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko pristojno ministrstvo in dolžnik sporazumno dogovorita drugače.

81. člen
(odlog plačila obveznosti iz kreditnih pogodb)

(1) Javni sklad, katerega ustanoviteljica je Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: javni sklad), ki preko javnih razpisov izvaja kreditiranje, lahko odobri kreditojemalcu odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe za največ 12 mesecev, če posamezne obveznosti iz kreditne pogodbe, za katero kreditojemalec zahteva odlog plačila, še niso zapadle v plačilo.

(2) Kreditojemalec naslovi na javni sklad vlogo za odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe najkasneje v šestih mesecih po preklicu epidemije. V vlogi kreditojemalec pojasni, da zaradi okoliščin, povezanih s posledicami epidemije, začasno ne more zagotavljati poplačila obveznosti po kreditni pogodbi.

(3) Javni sklad in kreditojemalec se z aneksom h kreditni pogodbi dogovorita za čas trajanja odloga plačila obveznosti iz kreditne pogodbe, vendar največ za 12 mesecev. Odlog plačila lahko javni sklad izvede ne glede na določbe javnega razpisa, po katerem je bil kredit dodeljen. Odlog plačila pomeni prekinitvev zapadlosti vseh obveznosti po kreditni pogodbi do izteka obdobja odloga.

(4) Končni datum zapadlosti kreditne pogodbe se podaljša za čas trajanja odloga plačila. Odlog plačila ne vpliva na izračun višine posameznega obroka v skladu s kreditno pogodbo. Po izteku obdobja odloga plačila zapade naslednji obrok v plačilo v skladu z amortizacijskim načrtom, ki je priloga aneksa h kreditni pogodbi.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena se lahko javni sklad in kreditojemalec sporazumno dogovorita drugače.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko javni sklad kreditojemalcem, ki so bili v zamudi z izpolnjevanjem svojih obveznosti že pred razglasitvijo epidemije, na podlagi vloge za reprogram kreditne pogodbe, zapadle nepravne obveznosti reprogramira tako, da se poveča višina posameznih obrokov.

82. člen
(plačilni rok, kadar je upnik javni organ)

Ne glede na 10. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12) je plačilni rok 60 dni, kadar je upnik javni organ. Ta rok za plačilo ostane v veljavi še eno leto po razglasitvi konca epidemije.

87. člen
(prilagojen način izvedbe pregleda stranke po ZPPDFT-1)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek 19. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 68/16 in 81/19; v nadaljnjem besedilu: ZPPDFT-1) lahko zavezanec iz 5. do 15. točke ter 20.i in 20.j točke prvega odstavka 4. člena ZPPDFT-1 ukrep iz 1. točke prvega odstavka 16. člena ZPPDFT-1 na način, kot je določen v prvem odstavku 23. člena ZPPDFT-1, v prvem odstavku 24. člena ZPPDFT-1 in v prvem odstavku 25. člena ZPPDFT-1, izjemoma izvede tudi v enem mesecu po sklenitvi poslovnega razmerja ali v enem mesecu po razglasitvi prenehanja epidemije, če je to potrebno za zagotavljanje nemotenega poslovanja stranke v času trajanja razmer epidemije ali za preprečevanje večje škode za poslovanje stranke zaradi razmer epidemije.

(2) Zavezanec je dolžan pred sklenitvijo poslovnega razmerja izvesti vsa možna dejanja za poznavanje svoje stranke, ki niso v nasprotju z navodili pristojnih organov za ravnanje v času trajanja razmer epidemije, tako da pridobi vse podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena ZPPDFT-1 ter ugotovi in preveri istovetnost s pomočjo omrežja, ki omogoča medsebojno komuniciranje uporabnikov z video povezavo.

(3) Zavezanec pogovor preko video povezave posname in posnetek hrani do poteka roka iz prvega odstavka tega člena. Po preteku tega roka se posnetek trajno izbriše.

(4) Prilagojen način izvedbe pregleda stranke po ZPPDFT-1 v skladu s tem členom ni dovoljen, če v skladu s 13. členom ZPPDFT-1 obstaja povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

92. člen
(izvzetje prejemkov iz izvršbe in stečajne mase)

(1) Vsi prejemki, izplačani na podlagi tega zakona, so izvzeti iz izvršbe po Zakonu o izvršbi in zavarovanju

(Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – odl. US, 45/14 – odl. US, 53/14, 58/14 – odl. US, 54/15, 76/15 – odl. US, 11/18, 53/19 – odl. US, 66/19 – ZDavP-2M in 23/20 – SPZ-B; v nadaljnjem besedilu: ZIZ) in iz davčne izvršbe po ZDavP-2.

(2) Prejemki iz prejšnjega odstavka so izvzeti tudi iz stečajne mase v postopku osebnega stečaja po Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US, 63/16 – ZD-C, 54/18 – odl. US in 69/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP).

93. člen

(odlog in zadržanje izvrševanja sklepov o izvršbi)

(1) V izvršilnih postopkih, ki tečejo po ZIZ, se z dnem uveljavitve tega zakona odloži izvrševanje sklepov o izvršbi.

(2) V postopkih davčne izvršbe, ki tečejo po ZDavP-2, se z dnem uveljavitve tega zakona zadrži izvrševanje sklepov o izvršbi.

(3) Izvrševanje sklepov o izvršbi po prvem odstavku tega člena se ne odloži, če gre za izvršbo zaradi terjatve iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal.

94. člen

(javne storitve)

(1) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb, ki v času trajanja epidemije ne izvajajo javnih storitev, teh uporabnikom ne zaračunavajo.

(2) Nadomestila plač zaposlenih pri delodajalcih iz prejšnjega odstavka in drugih stroškov, nastalih zaradi izpada izvajanja javnih storitev, se krijejo iz proračuna Republike Slovenije.

95. člen

(dodatni položaj insolventnosti)

Ne glede na 14. člen ZFPPIPP velja in nasproten dokaz ni dovoljen, da je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik postal trajneje nelikviden tudi, če za več kot en mesec zamuja z izplačili plač in prispevkov delavcem, od takrat ko je prejel povračila nadomestil plače in prispevkov na podlagi zakonov, ki urejajo interventne ukrepe z namenom ohranitve delovnih mest zaradi posledic epidemije na območju Republike Slovenije. Domneva insolventnosti iz prejšnjega stavka velja še štiri mesece po prenehanju ukrepov v skladu z 20. členom tega zakona.

96. člen

(odlog obveznosti posloводства)

(1) Ne glede na 38. člen in prvi odstavek 39. člena ZFPPIPP posloводство ni zavezano vložiti predloga za začetek prisilne poravnave ali stečaja, če je insolventnost družbe nastala kot posledica razglasitve epidemije. Ta ukrep se uporablja v času razglasitve epidemije in še tri mesece po prenehanju ukrepov v skladu z 20. členom tega zakona.

(2) Če organi družbe zaradi objektivnih posledic razglasitve epidemije ne morejo pravočasno izvesti dejanj in ukrepov iz 36. in 37. člena ZFPPIPP, jih morajo začeti izvajati najpozneje v enem mesecu po prenehanju ukrepov v skladu z 20. členom tega zakona.

(3) Šteje se, da je insolventnost družbe posledica razglasitve epidemije, če družba opravlja dejavnost, za katero je bilo z vladnim, ministrskim ali občinskim predpisom ali aktom določeno, da se opravljanje dejavnosti (storitve oziroma prodaja blaga) zaradi epidemije začasno prepove ali bistveno omeji.

(4) Ne glede na 40. člen ZFPPIPP se roki za izpolnitev obveznosti posloводства ne iztečejo prej kot v enem mesecu po prenehanju ukrepov v skladu z 20. členom tega zakona.

(5) Ne glede na 221.I člen ZFPPIPP se roki za izpolnitev obveznosti posloводства ne iztečejo prej kot v enem

mesecu po prenehanju ukrepov v skladu z 20. členom tega zakona.

97. člen
(odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajja)

(1) Ne glede na 236., 237. in 238. člen ZFPPIPP je obdobje, za katerega lahko sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajja, in obdobje, v katerem dolжник opraviči svojo zahtevo za odložitev odločanja, štiri mesece, če je insolventnost družbe nastala kot posledica razglasitve epidemije. Ta ukrep se uporablja v stečajnem postopku na predlog upnika, ki ga vloži najpozneje v dveh mesecih po prenehanju ukrepov v skladu z 20. členom tega zakona.

(2) Šteje se, da je insolventnost družbe posledica razglasitve epidemije, če družba opravlja dejavnost, za katero je bilo z vladnim, ministrskim ali občinskim predpisom ali aktom določeno, da se opravljanje dejavnosti (storitve oziroma prodaja blaga) zaradi epidemije začasno prepove ali bistveno omeji.

99. člen
(skupni pogoj za določena upravičenja in nadzor)

(1) Subjekti, ki so uveljavili:

- povračilo nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo iz podpoglavja 1.1 tega zakona,
 - povračilo nadomestila plače delavcu, ki zaradi višje sile ne more opravljati dela iz podpoglavja 1.1 tega zakona,
 - oprostitev plačila prispevkov po 28., 33. in 38. členu tega zakona ali
 - izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka iz podpoglavja 1.3 tega zakona
- morajo v primeru, da je od uveljavitve tega zakona prišlo do delitve dobička, izplačil dela plač za poslovno uspešnost oziroma nagrad poslovodstvu v letu 2020, vrniti prejeta sredstva, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi.

(2) Subjekt, ki je uveljavil upravičenja po tem zakonu in naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njihovo pridobitev, o tem obvesti Finančno upravo Republike Slovenije in znesek prejete pomoči vrne na podlagi ugotovitvene odločbe v 30 dneh.

(3) Nadzor nad uveljavljanjem pravic iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena izvaja Finančna uprava Republike Slovenije.

102. člen
(oprostitev plačila storitev RTV signala)

Regionalne in druge televizije, ki preko DVB signala informirajo državljane Republike Slovenije, se za čas od razglasitve do preklica epidemije oprosti plačila storitev distribucije TV signala s strani javne RTV, določene v 114.a členu Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAvMS, 47/12, 47/15 – ZZSDT, 22/16, 39/16, 45/19 – odl. US in 67/19 – odl. US). Prav tako se oprosti plačilo frekvenčnine, ki ga regionalne in druge televizije in radijske postaje plačujejo Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije.

104. člen
(kazenske določbe na področju dela in plačevanja prispevkov za socialno varnost)

(1) Z globo od 3.000 do 20.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki:

- izplača nadomestila plače v nasprotju s tem zakonom (prvi odstavek 31. člena),
- v času prejemanja delnega povračila nadomestil plače delavcem odredi nadurno delo ali ne obvesti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje v primeru, da delavca pozove, da se vrne na delo, ali ne obvesti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje z dnem prenehanja odsotnosti, če delavcu preneha odsotnost iz razlogov višje sile (drugi in tretji odstavek 31. člena),
- ne omogoči administrativnega in finančnega nadzora (prvi odstavek 30. člena),
- ne obvesti Finančne uprave Republike Slovenije o naknadni ugotovitvi o neizpolnjevanju pogojev za

upravičenja po tem zakonu (drugi odstavek 99. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki zaposluje deset ali manj delavcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

108. člen

(prehodna določba na področju uskladitve nadomestil plač funkcionarjev)

(1) Nadomestila plač funkcionarjev, določena v skladu z zakonom pred uveljavitvijo tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona uskladijo z drugim odstavkom 69. člena tega zakona.

(2) Uskladitev izvede organ, ki je odločil o pravici do nadomestila plače po prenehanju funkcije, najpozneje v osmih dneh po uveljavitvi tega zakona.

V. PREDLOG ZAKONA RAZVELJAVLJA / POSEGA V DOLOČBE VELJAVNIH ZAKONOV:

- Zakon o interventnih ukrepih na področju plač in prispevkov (Uradni list RS, št. 36/20 in 49/20 – ZIUZEOP)

12.a člen (odlog plačila prispevkov za kmete)

(1) Do odloga plačila prispevkov je upravičen kmet, ki je v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19 in 75/19) in ne izpolnjuje pogojev za obvezno vključitev v obvezno zavarovanje tudi na kakšni drugi zavarovalni podlagi.

(2) Do odloga plačila prispevkov iz prejšnjega odstavka ni upravičena oseba:

- ki do dneva uveljavitve tega zakona ni zavarovana na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19 in 75/19),
- ki ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če neplačane zapadle obveznosti na dan, ko posameznik vloži vlogo, niso poravnane.

- Zakon o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSL-1 in 30/18)

35. člen

Občinski svet sprejema odločitve na svoji seji z večino opredeljenih glasov navzočih članov. Svet lahko veljavno sklepa, če je na seji navzoča večina članov občinskega sveta.

Seje občinskega sveta sklicuje in vodi župan. Župan lahko za vodenje seje občinskega sveta pooblasti podžupana ali drugega člana občinskega sveta. Če nastopijo razlogi, da župan ne more voditi že sklicane seje občinskega sveta, jo vodi podžupan, če pa tudi ta ne more voditi seje, jo vodi najstarejši član občinskega sveta.

Župan sklicuje seje občinskega sveta v skladu z določbami statuta občine in poslovnika občinskega sveta, mora pa jih sklicati najmanj štirikrat letno. Župan mora sklicati sejo občinskega sveta, če to zahteva najmanj četrtina članov občinskega sveta, seja pa mora biti v petnajstih dneh potem, ko je bila podana pisna zahteva za sklic seje. Če župan seje občinskega sveta ne skliče v roku sedmih dni po prejemu pisne zahteve, jo lahko skličejo člani občinskega sveta, ki so zahtevo podali. Zahtevi za sklic seje občinskega sveta mora biti priložen dnevni red. Župan mora dati na dnevni red predlagane točke, predlagan dnevni red pa lahko dopolni še z novimi točkami.

Strokovno in administrativno delo za potrebe občinskega sveta opravlja občinska uprava.

- Zakon o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/20 – ZIUZEOP)

51. člen

Policija v okviru svojih pravic in dolžnosti sodeluje pri izvajanju ukrepov, ki so določeni v 37., 39., drugem odstavku 46.a, 47. in 48. členu tega zakona.

Pri izvajanju ukrepov iz 37. in 39. člena tega zakona sodelujejo tudi organi in enote za zaščito, reševanje in pomoč v skladu s posebnim zakonom.